C/2025/3724

2025 9 17

P9_TA(2024)0297

Mokėjimo paslaugos ir elektroninių pinigų paslaugos vidaus rinkoje

2024 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl mokėjimo paslaugų ir elektroninių pinigų paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiama Direktyva 98/26/EB ir panaikinamos direktyvos (ES) 2015/2366 ir 2009/110/EB (COM(2023)0366 – C9-0218/2023 – 2023/0209(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(C/2025/3724)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2023)0366),

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir į 53 ir 114 straipsnius, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C9-0218/2023),

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,

— atsižvelgdamas į 2023 m. gruodžio 14 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A9-0046/2024),

1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;

2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji savo pasiūlymą pakeičia nauju tekstu, jį keičia iš esmės arba ketina jį keisti iš esmės;

3. paveda Pirmininkei perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

([1]) OL C, C/2024/1594, 2024 3 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1594/oj.

P9_TC1-COD(2023)0209

Europos Parlamento pozicija, priimta 2024 m. balandžio 23 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2024/... dėl mokėjimo paslaugų ir elektroninių pinigų paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiama Direktyva 98/26/EB ir panaikinamos direktyvos (ES) 2015/2366 ir 2009/110/EB (*)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 ir 114 straipsnius,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) nuo tada, kai buvo priimta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 ([3]), mažmeninių mokėjimo paslaugų rinkoje įvyko didelių pokyčių, daugiausia susijusių su vis dažnesniu kortelių ir kitų skaitmeninių mokėjimo priemonių naudojimu, mažėjančiu grynųjų pinigų naudojimu ir didėjančiu naujų dalyvių ir paslaugų, įskaitant skaitmenines pinigines ir bekontakčius mokėjimus, skaičiumi. Dėl COVID-19 pandemijos ir su ja susijusių vartojimo ir mokėjimo praktikos pokyčių padidėjo saugių ir veiksmingų skaitmeninių mokėjimų svarba;

(2) Komisijos komunikate dėl ES mažmeninių mokėjimų strategijos ([4]) paskelbta, kad bus pradėta išsami Direktyvos (ES) 2015/2366 taikymo ir poveikio peržiūra, *„į kurią turėtų būti įtrauktas bendras vertinimas, ar ši direktyva vis dar atitinka paskirtį, atsižvelgiant į rinkos pokyčius“*;

(3) Direktyva (ES) 2015/2366 siekta pašalinti kliūtis naujų rūšių mokėjimo paslaugoms ir gerinti vartotojų apsaugos ir saugumo lygį. Komisijos atliktame Direktyvos (ES) 2015/2366 poveikio ir taikymo vertinime nustatyta, kad daug Direktyvos (ES) 2015/2366 tikslų iš esmės įgyvendinti sėkmingai, tačiau taip pat nustatytos tam tikros sritys, kuriose direktyvos tikslai nebuvo visiškai pasiekti. Visų pirma vertinime nustatytos problemos, susijusios su skirtingu Direktyvos (ES) 2015/2366 įgyvendinimu ir vykdymo užtikrinimu, kurios daro tiesioginį poveikį mokėjimo paslaugų teikėjų konkurencijai, nes dėl skirtingo taisyklių aiškinimo valstybėse narėse sukuriamos iš esmės skirtingos reglamentavimo sąlygos, taip skatinant reglamentavimo arbitražą;

(4) neturėtų būti sudaromos sąlygos ieškoti palankesnio teisinio reglamentavimo, mokėjimo paslaugų teikėjams buveinės šalimi pasirenkant tas valstybes nares, kuriose Sąjungos mokėjimo paslaugų taisyklės taikomos tokiu būdu, kuris jiems yra naudingesnis, ir teikiant tarpvalstybines paslaugas kitose valstybėse narėse, kuriose taisyklės aiškinamos griežčiau arba taikoma aktyvesnė vykdymo užtikrinimo politika ten įsisteigusiems mokėjimo paslaugų teikėjams. Tokia praktika iškraipoma konkurencija. Sąjungos taisyklės dėl mokėjimo paslaugų turėtų būti suderintos į reglamentą įtraukiant mokėjimo paslaugų teikimą reglamentuojančias taisykles ir jas atskiriant nuo mokėjimo įstaigų veiklos leidimų išdavimo ir priežiūros taisyklių, kurios turėtų būti reglamentuojamos šia direktyva (MPD3), o ne toliau reglamentuojamos šiuo metu galiojančia direktyva (MPD2);

(*) Visame tekste padarytų pakeitimų pagrindas – 1 pakeitimo priėmimas. Naujos arba iš dalies pakeistos teksto dalys žymimos pusjuodžiu kursyvu; išbrauktas tekstas nurodomas simboliu ▌.

([1]) OL C,, p..

([2]) OL C,, p..

([3]) 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL L 337, 2015 12 23, p. 35).

([4]) 2020 m. rugsėjo 24 d. Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „ES mažmeninių mokėjimų strategija“ (COM(2020)0592 galutinis).

(5) nors elektroninių pinigų išleidimas reglamentuojamas Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB ([5]), elektroninių pinigų naudojimas mokėjimo operacijoms finansuoti iš esmės reglamentuojamas Direktyva (ES) 2015/2366. Todėl elektroninių pinigų įstaigoms ir mokėjimo įstaigoms taikoma teisinė sistema, visų pirma susijusi su veiklos vykdymo taisyklėmis, jau iš esmės suderinta. Daugelį metų kompetentingos institucijos, atsakingos už mokėjimo įstaigų ir elektroninių pinigų įstaigų veiklos leidimų išdavimą ir priežiūrą, susidūrė su praktiniais sunkumais aiškiai apibrėždamos šiuos du režimus ir atskirdamos elektroninių pinigų produktus ir paslaugas nuo mokėjimo įstaigų siūlomų mokėjimo ir elektroninių pinigų paslaugų. Dėl to kilo susirūpinimas dėl reglamentavimo arbitražo ir nevienodų sąlygų, taip pat problemų, susijusių su Direktyvos 2009/110/EB reikalavimų apėjimu, kai elektroninius pinigus išleidžiančios mokėjimo įstaigos naudojasi mokėjimo paslaugų ir elektroninių pinigų paslaugų panašumais ir teikia prašymą išduoti mokėjimo įstaigos veiklos leidimą. Todėl elektroninių pinigų įstaigoms taikomą veiklos leidimų išdavimo ir priežiūros tvarką tikslinga dar labiau suderinti su mokėjimo įstaigoms taikoma tvarka. Tačiau licencijavimo reikalavimai, visų pirma susiję su pradiniu kapitalu ir nuosavomis lėšomis, ir kai kurios pagrindinės elektroninių pinigų verslą reglamentuojančios sąvokos, įskaitant elektroninių pinigų išleidimo, elektroninių pinigų paskirstymo ir išpirkimo galimybės sąvokas, skiriasi nuo mokėjimo įstaigų teikiamų paslaugų. Todėl tikslinga išsaugoti šiuos ypatumus sujungiant Direktyvos (ES) 2015/2366 ir Direktyvos 2009/110/EB nuostatas;

(6) kaip matyti iš Komisijos atliktos peržiūros ir atsižvelgiant į atitinkamų rinkų, įmonių ir su veikla susijusios rizikos pokyčius, būtina atnaujinti prudencinę tvarką, taikomą mokėjimo įstaigoms, įskaitant tas, kurios leidžia elektroninius pinigus ir teikia elektroninių pinigų paslaugas, nustatant reikalavimą, pagal kurį mokėjimo paslaugų ir elektroninių pinigų paslaugų teikėjams, kurie nepriima indėlių, būtų išduota viena licencija. Atsižvelgiant į tai, kad Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2023/1114 ([6]) 48 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad elektroninių pinigų žetonai laikomi elektroniniais pinigais, todėl mokėjimo įstaigoms taikoma licencijavimo tvarka, atsižvelgiant į tai, kad jos pakeis elektroninių pinigų įstaigas, taip pat turėtų būti taikoma elektroninių pinigų žetonų emitentams. Mokėjimo įstaigoms taikoma prudencinė tvarka turėtų būti grindžiama veiklos leidimu juridiniams asmenims, siūlantiems mokėjimo paslaugas, tačiau nepriimantiems indėlių, laikantis griežtų ir visapusiškų sąlygų. Mokėjimo įstaigoms taikoma prudencine tvarka turėtų būti užtikrinama, kad mokėjimo paslaugų teikimo veiklai visoje Sąjungoje būtų taikomos tos pačios sąlygos;

(7) tikslinga atsieti grynųjų pinigų išėmimo iš mokėjimo sąskaitos paslaugą nuo mokėjimo sąskaitos tvarkymo veiklos, nes gali būti, kad grynųjų pinigų išėmimo paslaugų teikėjai netvarko mokėjimo sąskaitų. Mokėjimo priemonių išdavimo ir mokėjimo operacijų aptarnavimo paslaugos, kurios Direktyvos (ES) 2015/2366 priedo 5 punkte pateikiamos kartu, tarsi viena paslauga negalėtų būti teikiama be kitos, turėtų būti pateiktos kaip dvi skirtingos mokėjimo paslaugos. Atskirai išvardijus išdavimo ir aptarnavimo paslaugas, taip pat pateikiant atskiras kiekvienos paslaugos apibrėžtis, turėtų būti aiškiau, kad išdavimo ir aptarnavimo paslaugas mokėjimo paslaugų teikėjai gali siūlyti atskirai;

(8) atsižvelgiant į sparčią mažmeninių mokėjimų rinkos raidą ir nuolat atsirandančią naują mokėjimo paslaugų ir mokėjimo sprendimų pasiūlą, kai kurias Direktyvoje (ES) 2015/2366 pateiktas apibrėžtis, pavyzdžiui, mokėjimo sąskaitos, lėšų ir mokėjimo priemonės apibrėžtis, tikslinga pritaikyti prie rinkos realijų, siekiant užtikrinti, kad Sąjungos teisės aktai išliktų tinkami pagal paskirtį ir technologiškai neutralūs;

(9) atsižvelgiant į skirtingas nuomones, kurias Komisija nustatė peržiūrėdama Direktyvos (ES) 2015/2366 įgyvendinimą ir į kurias Europos bankininkystės institucija (EBI) atkreipė dėmesį 2022 m. birželio 23 d. pateiktoje nuomonėje dėl Direktyvos (ES) 2015/2366 peržiūros, būtina patikslinti mokėjimo sąskaitų apibrėžtį. Lemiamas kriterijus, pagal kurį sąskaita klasifikuojama kaip mokėjimo sąskaita, yra galimybė iš tokios sąskaitos atlikti kasdienes mokėjimo operacijas. Galimybė iš sąskaitos atlikti mokėjimo trečiajai šaliai operacijas arba priimti tokias trečiosios šalies vykdomas mokėjimo operacijas yra esminis mokėjimo sąskaitos sąvokos požymis. Todėl mokėjimo sąskaita turėtų būti apibrėžiama kaip sąskaita, naudojama norint siųsti lėšas trečiosioms šalims ir jas iš jų gauti. Bet kokia sąskaita, kuriai būdingos tokios savybės, turėtų būti laikoma mokėjimo sąskaita ir ja turėtų būti galima naudotis teikiant

([5]) 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL L 267, 2009 10 10, p. 7).

([6]) 2023 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2023/1114 dėl kriptoturto rinkų, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 1095/2010 ir direktyvos 2013/36/ES bei (ES) 2019/1937 (OL L 150, 2023 6 9, p. 40).

mokėjimo inicijavimo ir informavimo apie sąskaitas paslaugas. Atvejai, kai trečiosioms šalims atliekamoms mokėjimo operacijoms arba jų atliekamoms mokėjimo operacijoms reikia kitos tarpinės sąskaitos, neturėtų patekti į mokėjimo sąskaitos apibrėžtį. Taupomosios sąskaitos nenaudojamos lėšoms trečiajai šaliai siųsti arba joms iš jos gauti, todėl jos neįtraukiamos į mokėjimo sąskaitos apibrėžtį;

(10) atsižvelgiant į tai, kad atsiranda naujų mokėjimo priemonių rūšių, ***į technologinių sprendimų, sudarančių galimybes naudoti tokias priemones, raidą*** ir į rinkoje vyraujančius neaiškumus dėl jų teisinio kvalifikavimo, reikėtų papildyti mokėjimo priemonės apibrėžtį, nurodant, kas laikoma mokėjimo priemone arba kas nėra laikoma mokėjimo priemone, atsižvelgiant į technologinio neutralumo principą;

(11) nepaisant to, kad naudojant keitimosi duomenimis trumpu atstumu technologiją (NFC) galima inicijuoti mokėjimo operaciją, dėl jos laikymo visaverte mokėjimo priemone kiltų tam tikrų sunkumų, įskaitant dėl griežto kliento autentiškumo patvirtinimo taikymo bekontakčiams mokėjimams pardavimo vietoje ir dėl mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybės tvarkos. Todėl NFC veikiau turėtų būti laikoma mokėjimo priemonės funkcija, o ne pačia mokėjimo priemone;

(12) Direktyvoje (ES) 2015/2366 pateiktoje mokėjimo priemonės apibrėžtyje nurodyta personalizuota priemonė. Kadangi yra išankstinio mokėjimo kortelių, ant kurių priemonės turėtojo vardas ir pavardė nėra atspausdinti, dėl to šios kortelės gali nepatekti į mokėjimo priemonės apibrėžties taikymo sritį. Todėl sąvokos „mokėjimo priemonė“ apibrėžtis turėtų būti iš dalies pakeista, kad nuoroda būtų daroma ne į personalizuotas priemones, o į individualizuotas priemones, nurodant, kad išankstinio mokėjimo kortelės, ant kurių priemonės turėtojo vardas ir pavardė (pavadinimas) nėra atspausdinti, yra laikomos mokėjimo priemonėmis**.** ***Techninė sąskaita, naudojama tik kredito linijos, suteiktos tik dėl mokėjimo operacijos, paskolai grąžinti, taip pat neturėtų patekti į mokėjimo sąskaitos apibrėžtį;***

(13) vadinamosios pereiginės skaitmeninės piniginės, apimančios esamos mokėjimo priemonės, įskaitant mokėjimo kortelę, konvertavimą į žetonus, turi būti laikomos techninėmis paslaugomis ir todėl neturėtų būti įtrauktos į mokėjimo priemonės apibrėžtį, nes žetonas turi būti laikomas ne mokėjimo priemone, o veikiau mokėjimo programėle, apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) ***2015/751*** 2 straipsnio 21 punkte ([7]). Tačiau kai kurių kitų kategorijų skaitmeninės piniginės, t. y. išankstinio mokėjimo elektroninės piniginės, pavyzdžiui, iš anksto papildomos piniginės, kuriose vartotojai gali saugoti pinigus būsimai internetinei operacijai, turėtų būti laikomos mokėjimo priemone, o jų išleidimas – mokėjimo paslauga;

(14) pinigų perlaida yra mokėjimo paslauga, paprastai grindžiama grynaisiais pinigais, kuriuos mokėtojas perduoda mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris perveda atitinkamą sumą gavėjui arba kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, veikiančiam gavėjo vardu, nesukuriant mokėjimo sąskaitų mokėtojo arba gavėjo vardu. Kai kuriose valstybėse narėse prekybos centrai, prekybininkai ir kiti mažmenininkai teikia visuomenei paslaugą, kuri sudaro sąlygas sumokėti komunalinius mokesčius ir apmokėti kitas įprastas namų ūkio sąskaitas. Todėl tos sąskaitų apmokėjimo paslaugos turėtų būti laikomos pinigų perlaidomis;

(15) lėšų apibrėžtis turėtų apimti visų formų centrinio banko pinigus, išleistus mažmeniniam naudojimui, įskaitant banknotus ir monetas, ir bet kokią galimą būsimą centrinio banko skaitmeninę valiutą, elektroninius pinigus ir komercinio banko pinigus. Centrinio banko pinigai, išleisti naudoti tarp centrinio banko ir komercinių bankų, t. y. didmeniniam naudojimui skirti pinigai, neturėtų būti įtraukti į apibrėžtį;

(16) 2023 m. gegužės 31 d. Reglamente (ES) 2023/1114 nustatyta, kad elektroninių pinigų žetonai laikomi elektroniniais pinigais. Todėl elektroninių pinigų žetonai turėtų būti įtraukti į lėšų apibrėžtį kaip elektroniniai pinigai;

([7]) 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/751 dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas (OL L 123, 2015 5 19, p. 1).

(17) vertinant Direktyvos (ES) 2015/2366 įgyvendinimą nenustatytas aiškus poreikis iš esmės keisti mokėjimo įstaigų arba elektroninių pinigų įstaigų veiklos leidimų išdavimo ir išlaikymo sąlygas, nustatytas atitinkamai pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2007/64/EB ([8]) ir Direktyvą (ES) 2015/2366 bei Direktyvą 2009/110/EB. Tokios sąlygos ir toliau apima prudencinius reikalavimus, proporcingus veiklos ir finansinei rizikai, su kuria susiduria mokėjimo įstaigos, įskaitant įstaigas, kurios vykdydamos savo veiklą leidžia elektroninius pinigus ir teikia elektroninių pinigų paslaugas. Prie dokumentų, reikalingų siekiant pagrįsti prašymą išduoti mokėjimo įstaigos veiklos leidimą, tikslinga pridėti likvidavimo planą žlugimo atveju, proporcingą būsimos mokėjimo įstaigos verslo modeliui. Tas likvidavimo planas turėtų būti tinkamas tvarkingam likvidavimui pagal taikytiną nacionalinę teisę remti, įskaitant bet kokios ypatingos svarbos veiklos, kurią vykdo užsakomosios paslaugos teikėjai, tarpininkai ar platintojai, tęstinumo arba atkūrimo užtikrinimą. Siekiant užtikrinti, kad nebūtų suteiktas leidimas teikti paslaugas, kurių mokėjimo įstaiga faktiškai neteikia, būtina nurodyti, kad mokėjimo įstaiga neturėtų būti įpareigota gauti leidimą teikti mokėjimo paslaugas, kurių ji neketina teikti;

(18) 2023 m. sausio mėn. paskelbtame EBI tarpusavio vertinime dėl veiklos leidimo išdavimo pagal Direktyvą (ES) 2015/2366 ([9]) padaryta išvada, kad dėl veiklos leidimų išdavimo proceso trūkumų susidarė padėtis, kai prašymus teikiantys subjektai turi skirtingų priežiūros lūkesčių, susijusių su reikalavimais, taikomais išduodant mokėjimo įstaigos arba elektroninių pinigų įstaigos veiklos leidimą visoje Sąjungoje, ir kad kartais veiklos leidimo išdavimo procesas gali trukti labai ilgai. Siekiant užtikrinti vienodas sąlygas ir suderintą veiklos leidimų išdavimo mokėjimo įstaigos licencijos prašančioms įmonėms procesą, tikslinga kompetentingoms institucijoms nustatyti ***dviejų mėnesių*** terminą, per kurį veiklos leidimų išdavimo procesas turi būti baigtas gavus visą sprendimui priimti reikalingą informaciją;

(19) siekiant užtikrinti didesnį mokėjimo įstaigų prašymų teikimo proceso nuoseklumą, tikslinga įgalioti EBI parengti techninių reguliavimo standartų dėl veiklos leidimų išdavimo projektus, įskaitant dėl informacijos, kuri turi būti pateikta kompetentingoms institucijoms teikiant prašymą išduoti veiklos leidimą mokėjimo įstaigoms, dėl bendros vertinimo metodikos, taikomos išduodant veiklos leidimą arba registruojantis, dėl to, kas gali būti laikoma garantija, panašia į profesinės civilinės atsakomybės draudimą, ir dėl kriterijų, naudotinų nustatant profesinės civilinės atsakomybės draudimo ar panašios garantijos minimalią piniginę sumą. Todėl EBI turėtų atsižvelgti į patirtį, įgytą taikant gaires dėl informacijos, kurią prašymą teikiantys mokėjimo paslaugų teikėjai turi pateikti nacionalinėms kompetentingoms institucijoms veiklos leidimų išdavimo arba registracijos tikslais, ir gaires dėl kriterijų, naudojamų nustatant profesinės civilinės atsakomybės draudimo ar kitos panašios garantijos minimalią piniginę sumą, taikymo;

(20) mokėjimo įstaigoms taikoma prudencinė sistema ir toliau turėtų būti grindžiama prielaida, kad toms įstaigoms draudžiama priimti indėlius iš mokėjimo paslaugų vartotojų ir joms leidžiama iš mokėjimo paslaugų vartotojų gautas lėšas naudoti tik mokėjimo paslaugoms teikti. Todėl tikslinga, kad mokėjimo įstaigoms taikomi prudenciniai reikalavimai atspindėtų tai, kad mokėjimo įstaigos vykdo vis labiau specializuotą ir ribotą veiklą, palyginti su kredito įstaigomis, todėl atsirandanti rizika yra siauresnė ir lengviau stebima bei kontroliuojama, palyginti su rizika, atsirandančia vykdant platesnio pobūdžio kredito įstaigų veiklą;

(21) kompetentingos institucijos, svarstydamos prašymus išduoti mokėjimo įstaigos veiklos leidimą, ypatingą dėmesį turėtų skirti kartu su tuo prašymu pateikiamam valdymo planui. Mokėjimo įstaigos turėtų kovoti su galimai žalingu prastai parengtų valdymo priemonių poveikiu patikimam rizikos valdymui visais lygmenimis užtikrindamos patikimą rizikos valdymo kultūrą. Kompetentingos institucijos turėtų stebėti vidaus valdymo priemonių tinkamumą. EBI turėtų priimti gaires dėl vidaus valdymo priemonių, atsižvelgdama į mokėjimo įstaigų dydžių ir verslo modelių skirtumus ir laikydamasi proporcingumo principo;

([8]) 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 97/5/EB (OL L 319, 2007 12 5, p. 1).

([9]) Europos bankininkystės institucija, EBA/REP/2023/01, „Tarpusavio vertinimo ataskaita dėl veiklos leidimų išdavimo pagal MPD2“.

(22) nors veiklos leidimo reikalavimuose nustatytos konkrečios taisyklės dėl informacinių ir ryšių technologijų (IRT) saugumo kontrolės priemonių ir rizikos mažinimo elementų, kurių reikia laikytis siekiant gauti leidimą teikti mokėjimo paslaugas, tie reikalavimai turėtų būti suderinti su Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2022/2554 ([10]) reikalavimais;

(23) mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai, teikdami tas paslaugas, neįgyja kliento lėšų. Atitinkamai būtų neproporcinga šiems rinkos dalyviams taikyti nuosavų lėšų reikalavimus. Vis dėlto svarbu užtikrinti, kad mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai galėtų įvykdyti savo su vykdoma veikla susijusius įsipareigojimus. Siekiant užtikrinti, kad su mokėjimo inicijavimo arba informavimo apie sąskaitas paslaugomis susijusi rizika būtų tinkamai padengiama, tikslinga reikalauti, kad šias paslaugas teikiančios mokėjimo įstaigos turėtų profesinės civilinės atsakomybės draudimą arba panašią garantiją, ir patikslinti, kokia rizika turi būti padengta, atsižvelgiant į Reglamento XXX [MPR] nuostatas dėl atsakomybės. Atsižvelgiant į sunkumus, su kuriais susiduria informavimo apie sąskaitas paslaugų ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai siekdami sudaryti sutartį dėl profesinės civilinės atsakomybės draudimo, kuriuo apdraudžiama su jų veikla susijusi rizika, tikslinga tik licencijavimo arba registracijos etape numatyti galimybę šioms įstaigoms pasirinkti turėti 50 000 EUR pradinį kapitalą kaip alternatyvą profesinės civilinės atsakomybės draudimui. Tas informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams licencijavimo ar registracijos etape suteikiamas lankstumas neturėtų daryti poveikio reikalavimui, kad gavę licenciją ar užsiregistravę tie paslaugų teikėjai nepagrįstai nedelsdami įsigytų profesinės civilinės atsakomybės draudimą;

(24) siekiant sumažinti mokėjimo įstaigos kvalifikuotojo akcijų paketo, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 575/2013 ([11]), įsigijimo riziką tikslinga reikalauti, kad apie įsigijimą būtų pranešta atitinkamai kompetentingai institucijai;

(25) siekdamos atsižvelgti į riziką, kurią kelia jų veikla, mokėjimo įstaigos turi turėti pakankamai pradinio kapitalo, taip pat nuosavų lėšų. Atsižvelgiant į mokėjimo įstaigų galimybę vykdyti įvairią veiklą, kuriai taikoma ši direktyva, tikslinga pakoreguoti su atskiromis paslaugomis susijusio pradinio kapitalo dydį atsižvelgiant į šių paslaugų pobūdį ir su jomis susijusią riziką;

(26) atsižvelgiant į tai, kad nuo Direktyvos 2007/64/EB priėmimo mokėjimo įstaigoms taikomi pradiniai reikalavimai nebuvo pritaikomi, tikslinga koreguoti šiuos reikalavimus atsižvelgiant į infliaciją. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad kapitalo reikalavimai, taikomi mokėjimo įstaigoms, teikiančioms tik mokėjimo inicijavimo paslaugas, taikomi tik nuo Direktyvos (ES) 2015/2366 įsigaliojimo ir kad nėra jokių įrodymų, jog tie reikalavimai yra netinkami, tie reikalavimai neturėtų būti keičiami;

(27) dėl didelės mažmeninių mokėjimų sektoriaus verslo modelių įvairovės galimybė taikyti skirtingus metodus apskaičiuojant nuosavas lėšas, kurios bet kokiu atveju negali būti mažesnės už atitinkamo pradinio kapitalo lygį, yra pateisinama;

(28) šia direktyva laikomasi to paties požiūrio kaip ir Direktyvoje (ES) 2015/2366, pagal kurią leidžiami keli nuosavų lėšų reikalavimų apskaičiavimo metodai, numatant tam tikrą priežiūros veiksmų laisvę, siekiant užtikrinti, kad vienoda rizika visų mokėjimo paslaugų teikėjų atveju būtų traktuojama vienodai. Daugumai verslo modelių tinkamiausias ir dažniausiai taikomas nuosavų lėšų apskaičiavimo metodas yra toks, pagal kurį mokėjimo įstaigos nuosavų lėšų reikalavimams apskaičiuoti naudoja praėjusių metų mokėjimų apimtį. Dėl šių priežasčių, taip pat siekiant padidinti nuoseklumą ir užtikrinti vienodas sąlygas, tikslinga reikalauti, kad nacionalinės kompetentingos institucijos nustatytų, kaip tą metodą naudoti. Tačiau nacionalinės kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę nukrypti nuo to principo ir reikalauti, kad mokėjimo įstaigos verslo modelių, kuriuos taikant atliekamos mažos apimties, bet didelės vertės operacijos, atveju taikytų kitus metodus. Siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir kuo didesnį aiškumą dėl tokių verslo modelių, tikslinga įgalioti EBI parengti techninių reguliavimo standartų projektus;

([10]) 2022 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/2554 dėl skaitmeninės veiklos atsparumo finansų sektoriuje, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 1060/2009, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 909/2014 ir (ES) 2016/1011 (OL L 333, 2022 12 27, p. 1).

([11]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl riziką ribojančių reikalavimų kredito įstaigoms, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

(29) nepaisant tikslo suderinti mokėjimo paslaugas ir elektroninių pinigų paslaugas teikiančioms mokėjimo įstaigoms taikomus prudencinius reikalavimus, tikslinga atsižvelgti į elektroninių pinigų išleidimo verslo ir elektroninių pinigų veiklos specifiką ir leisti mokėjimo įstaigoms, išleidžiančioms elektroninius pinigus ir teikiančioms elektroninių pinigų paslaugas, taikyti tinkamesnį nuosavų lėšų reikalavimų apskaičiavimo metodą;

(30) kai ta pati mokėjimo įstaiga atlieka mokėjimo operaciją tiek mokėtojo, tiek gavėjo vardu, o mokėtojui yra suteikta kredito linija, tikslinga apsaugoti gavėjui skirtas lėšas, kai gavėjo reikalavimas pateikiamas mokėjimo įstaigai;

(31) atsižvelgiant į sunkumus, su kuriais susiduria mokėjimo įstaigos, atidarydamos ir tvarkydamos mokėjimo sąskaitas kredito įstaigose, būtina numatyti papildomą vartotojų lėšų apsaugos galimybę, t. y. galimybę šias lėšas laikyti centriniame banke. Tačiau ta galimybė neturėtų daryti poveikio centrinio banko galimybei nesiūlyti tos galimybės, remiantis jo organiniu įstatymu. ***Visi atvejai, kai centrinis bankas atsisako suteikti tokią galimybę, turėtų būti tinkamai pagrįsti atitinkamai mokėjimo įstaigai.*** Atsižvelgiant į poreikį apsaugoti vartotojų lėšas ir užtikrinti, kad tokios lėšos nebūtų naudojamos kitais tikslais nei mokėjimo paslaugoms ar elektroninių pinigų paslaugoms teikti, tikslinga reikalauti, kad mokėjimo paslaugų vartotojo lėšos būtų laikomos atskirai nuo mokėjimo įstaigos nuosavų lėšų. Siekiant užtikrinti vienodas sąlygas mokėjimo paslaugas teikiančioms mokėjimo įstaigoms ir mokėjimo įstaigoms, leidžiančioms elektroninius pinigus ir teikiančioms elektroninių pinigų paslaugas, tikslinga kuo labiau suderinti vartotojų lėšų saugojimui taikomą tvarką, kartu išsaugant su elektroniniais pinigais susijusius ypatumus. Koncentracijos rizika yra didelė rizika, su kuria susiduria mokėjimo įstaigos, ypač kai lėšos saugomos vienoje kredito įstaigoje. Todėl svarbu užtikrinti, kad mokėjimo įstaigos kiek įmanoma vengtų koncentracijos rizikos. Dėl tos priežasties EBI turėtų būti nurodyta parengti techninius reguliavimo standartus dėl rizikos vengimo saugant klientų lėšas;

(31a) gali pasitaikyti atvejų, kai kredito įstaiga atsisako atidaryti mokėjimo įstaigos sąskaitą ir ją tvarkyti. Tai pakenktų mokėjimo įstaigų rizikos diversifikavimo tikslui. Todėl tais atvejais, kai kredito įstaiga atsisako atidaryti mokėjimo įstaigos sąskaitą arba nusprendžia ją uždaryti, turėtų būti reikalaujama, kad ji pateiktų tai mokėjimo įstaigai tinkamai pagrįstą atsakymą ir argumentus;

(32) mokėjimo įstaigos turėtų turėti galimybę užsiimti kita veikla, nesusijusia su veikla, kuriai taikoma ši direktyva, įskaitant veiklos paslaugų ir glaudžiai susijusių papildomų paslaugų teikimą ir mokėjimo sistemų valdymą ar kitą verslo veiklą, reglamentuojamą taikytina Sąjungos teise ir nacionaline teise;

(33) atsižvelgiant į didesnę indėlių priėmimo veiklos riziką, tikslinga uždrausti mokėjimo paslaugas teikiančioms mokėjimo įstaigoms priimti indėlius iš vartotojų ir reikalauti, kad iš vartotojų gautas lėšas jos naudotų tik mokėjimo paslaugoms teikti. Elektroninių pinigų paslaugas teikiančių mokėjimo įstaigų iš mokėjimo paslaugų vartotojų gautos lėšos neturėtų būti laikomos nei indėliu, nei kitomis iš visuomenės gautomis grąžintinomis lėšomis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES ([12]) 9 straipsnyje;

(34) siekiant sumažinti riziką, kad mokėjimo sąskaitos bus naudojamos kitais nei mokėjimo operacijų vykdymo tikslais, tikslinga nurodyti, kad mokėjimo įstaigos, teikdamos vieną ar daugiau mokėjimo paslaugų arba elektroninių pinigų paslaugų, visada turėtų turėti mokėjimo sąskaitas, naudojamas tik mokėjimo operacijoms;

(35) mokėjimo įstaigoms turėtų būti leidžiama teikti kreditus, tačiau šiai veiklai turėtų būti taikomos tam tikros griežtos sąlygos. Todėl tikslinga reglamentuoti mokėjimo įstaigų kredito linijų forma teikiamą kreditą ir kredito kortelių išdavimą, jei tomis paslaugomis sudaromos palankesnės sąlygos teikti mokėjimo paslaugas ▌. Tikslinga leisti mokėjimo įstaigoms teikti trumpalaikį kreditą, susijusį su jų tarpvalstybine veikla, su sąlyga, kad jis refinansuojamas daugiausia naudojant mokėjimo įstaigos nuosavas lėšas ir kitas lėšas iš kapitalo rinkų, o ne lėšas, laikomas klientų vardu mokėjimo paslaugoms teikti. Tačiau ta galimybė neturėtų daryti poveikio Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2008/48/EB ([13]) arba kitai atitinkamai Sąjungos teisei ar nacionalinėms priemonėms, susijusioms su tomis kredito suteikimo vartotojams sąlygomis. Atsižvelgiant į tai, kad paslaugos „pirk dabar, mokėk vėliau“ iš

([12]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB.

([13]) 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinanti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008 5 22, p. 66).

esmės yra paskolos, jos neturėtų būti laikomos mokėjimo paslauga. Šioms paslaugoms taikoma nauja Direktyva dėl vartojimo kreditų, kuria pakeičiama Direktyva 2008/48/EB; ***Vis dėlto įmonėms, teikiančioms paslaugas „pirk dabar, mokėk vėliau“, ši direktyva taikoma, jei jos teikia bet kurią I priede nurodytą mokėjimo paslaugą;***

(36) siekiant užtikrinti, kad šioje direktyvoje nustatytų pareigų vykdymo įrodymai būtų tinkamai saugomi pagrįstą laikotarpį, tikslinga reikalauti, kad mokėjimo įstaigos saugotų visus atitinkamus įrašus bent penkerius metus. Asmens duomenys neturėtų būti saugomi ilgiau nei būtina tam tikslui užtikrinti, o jei veiklos leidimas buvo panaikintas, duomenys neturėtų būti saugomi ilgiau nei penkerius metus nuo to panaikinimo;

(37) siekiant užtikrinti, kad įmonė neteiktų mokėjimo paslaugų ar elektroninių pinigų paslaugų neturėdama veiklos leidimo, tikslinga reikalauti, kad visos įmonės, ketinančios teikti mokėjimo paslaugas arba elektroninių pinigų paslaugas, pateiktų prašymą išduoti veiklos leidimą, išskyrus atvejus, kai šioje direktyvoje vietoj veiklos leidimo numatyta registracija. Be to, siekiant užtikrinti finansų sistemos ir mokėjimo sistemų stabilumą ir vientisumą bei apsaugoti vartotojus, tokios įmonės turi būti įsteigtos valstybėje narėje ir veiksmingai prižiūrimos. Šis reikalavimas taip pat turėtų būti taikomas mokėjimo įstaigoms, leidžiančioms elektroninius pinigus, atsižvelgiant į didelę naują prudencinę riziką, susijusią su elektroninių pinigų įstaigų galimybe taip pat leisti elektroninių pinigų žetonus. Siekiant sudaryti sąlygas veiksmingai tų subjektų priežiūrai ir užtikrinti suderinamumą su Reglamentu (ES) 2023/1114, elektroninių pinigų išleidėjams turėtų būti nustatytas reikalavimas įsteigti juridinį asmenį ES. Elektroninių pinigų žetonai yra tam tikros formos kriptoturtas, kuris gali labai padidėti ir kelti riziką finansiniam stabilumui, monetariniam suverenumui ir pinigų politikai;

(37a) tam, kad mokėjimo įstaigos iš tiesų galėtų teikti tarpvalstybines paslaugas, Komisija turėtų sukurti specialią interneto svetainę arba vieno langelio principu grindžiamą sistemą, kuriose vienoje vietoje būtų pateikta visa informacija, kaip užsiregistruoti kiekvienoje valstybėje narėje;

(38) siekiant išvengti piktnaudžiavimo įsisteigimo teise ir atvejų, kai mokėjimo įstaiga įsisteigia valstybėje narėje neplanuodama vykdyti jokios veiklos toje valstybėje narėje, tikslinga reikalauti, kad valstybėje narėje veiklos leidimo prašanti mokėjimo įstaiga vykdytų bent dalį savo mokėjimo paslaugų veiklos toje valstybėje narėje. Direktyvoje (ES) 2015/2366 jau nustatyta įstaigos pareiga dalį savo veiklos vykdyti buveinės šalyje buvo aiškinama labai skirtingai, o kai kurios buveinės šalys reikalauja, kad didžioji dalis veiklos būtų vykdoma jų šalyje. Siekiant išsaugoti mokėjimo įstaigos laisvės teikti tarpvalstybines paslaugas *effet utile*, dalis turėtų ***būti aiškinama kaip mažesnė dalis*** nei didžioji įstaigos veiklos dalis;

(39) mokėjimo įstaiga gali užsiimti kita veikla nei mokėjimo paslaugų ar elektroninių pinigų paslaugų teikimas. Siekiant užtikrinti tinkamą mokėjimo įstaigos priežiūrą, tikslinga leisti nacionalinėms kompetentingoms institucijoms prireikus reikalauti, kad mokėjimo paslaugoms arba elektroninių pinigų paslaugoms teikti būtų įsteigtas atskiras subjektas. Tokiame kompetentingos institucijos sprendime turėtų būti atsižvelgiama į galimą neigiamą poveikį, kurį įvykis, turintis įtakos kitai verslo veiklai, galėtų turėti mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui, arba į galimą neigiamą poveikį, atsirandantį dėl situacijos, kai mokėjimo įstaiga negalėtų informacijos apie nuosavas lėšas, susijusias su jos vykdoma mokėjimo bei elektroninių pinigų veikla ir kita veikla, teikti atskirai;

(40) siekiant užtikrinti tinkamą nuolatinę mokėjimo įstaigų priežiūrą ir galimybę gauti tikslią ir naujausią informaciją, tikslinga reikalauti, kad mokėjimo įstaigos informuotų nacionalines kompetentingas institucijas apie bet kokius jų veiklos pokyčius, turinčius įtakos pateiktos su veiklos leidimu susijusios informacijos, įskaitant informaciją apie papildomus tarpininkus ar subjektus, kuriems perduodama veikla, tikslumui. Kilus abejonėms, kompetentingos institucijos turėtų patikrinti, ar gauta informacija yra teisinga;

(41) siekiant užtikrinti, kad visoje Sąjungoje mokėjimo įstaigoms būtų taikoma nuosekli veiklos leidimų išdavimo tvarka, tikslinga nustatyti suderintas sąlygas, kuriomis nacionalinės kompetentingos institucijos gali panaikinti mokėjimo įstaigai išduotą veiklos leidimą;

(42) siekiant didinti buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų išduotą veiklos leidimą turinčių arba jų užregistruotų mokėjimo įstaigų, įskaitant jų tarpininkus, platintojus ir filialus, veiklos skaidrumą ir užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą Sąjungoje, būtina užtikrinti, kad visuomenė galėtų lengvai susipažinti su mokėjimo paslaugas teikiančių subjektų sąrašu, nurodant jų susijusius prekių ženklus, kuris turėtų būti įtrauktas į viešąjį nacionalinį registrą;

(43) siekiant užtikrinti, kad informacija apie veiklos leidimą turinčias arba registruotas mokėjimo įstaigas arba subjektus, pagal nacionalinę teisę turinčius teisę teikti mokėjimo ar elektroninių pinigų paslaugas, būtų prieinama visoje Sąjungoje naudojant centrinį registrą, EBI turėtų tvarkyti tokį registrą, kuriame ji turėtų skelbti įmonių, turinčių leidimą arba registruotų teikti mokėjimo paslaugas arba elektroninių pinigų paslaugas, pavadinimų sąrašą. Kai tai susiję su asmens duomenų tvarkymu, Sąjungos lygmeniu skelbti informaciją apie fizinius asmenis, veikiančius kaip tarpininkai ar platintojai, yra būtina siekiant užtikrinti, kad vidaus rinkoje veiktų tik įgaliotieji tarpininkai ir platintojai, todėl tai būtų naudinga tinkamam mokėjimo paslaugų vidaus rinkos veikimui. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų teikiami duomenys apie atitinkamas įmones, įskaitant jų atstovus, platintojus ir filialus, būtų tikslūs ir naujausi ir kad jie būtų perduodami EBI nepagrįstai nedelsiant ir, jei įmanoma, automatiniu būdu. Todėl EBI turėtų parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose būtų nustatyti tokios informacijos perdavimo metodai ir tvarka. Tais techninių reguliavimo standartų projektais turėtų būti užtikrintas aukštas informacijos išsamumo ir nuoseklumo lygis. Rengdama tuos techninių reguliavimo standartų projektus EBI turėtų atsižvelgti į patirtį, įgytą taikant Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2019/411.Siekiant didesnio skaidrumo, tikslinga perduoti informaciją apie visų teikiamų mokėjimo ir elektroninių pinigų paslaugų prekės ženklus. Asmens duomenys turėtų būti skelbiami laikantis galiojančių duomenų apsaugos taisyklių. Kai skelbiami asmens duomenys, turėtų būti įgyvendinamos tinkamos duomenų apsaugos priemonės, kuriomis užkertamas kelias tolesniam netyčiniam informacijos platinimui internete;

(44) siekiant padidinti mokėjimo inicijavimo ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų teikiamų paslaugų skaidrumą ir informuotumą apie jas, EBI turėtų tvarkyti pagrindinės informacijos apie tokias įmones ir jų teikiamas paslaugas kompiuterio skaitomą sąrašą. Naudojantis šiame sąraše pateikta informacija turėtų būti galima nedviprasmiškai nustatyti mokėjimo inicijavimo ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjus;

(45) kad išplėstų savo paslaugų aprėptį, mokėjimo įstaigoms gali reikėti naudotis subjektų, teikiančių mokėjimo paslaugas jų vardu, įskaitant tarpininkus arba, elektroninių pinigų paslaugų atveju, platintojus, paslaugomis. Mokėjimo įstaigos taip pat gali naudotis įsisteigimo teise priimančiojoje valstybėje narėje, kuri nėra buveinės valstybė narė, steigdama filialus. Tokiais atvejais tikslinga, kad mokėjimo įstaiga nacionalinei kompetentingai institucijai perduotų visą su tarpininkais, platintojais ir filialais susijusią svarbią informaciją ir nepagrįstai nedelsdama informuotų nacionalines kompetentingas institucijas apie visus pakeitimus. Siekiant užtikrinti skaidrumą galutinių vartotojų atžvilgiu, taip pat tikslinga, kad mokėjimo įstaigos vardu veikiantys tarpininkai, platintojai ar filialai apie tai informuotų mokėjimo paslaugų vartotojus;

(45a) kai įsigyjantieji asmenys naudojasi tarpininko paslaugomis teikti mokėjimo paslaugoms, reikėtų pažymėti, kad tarpininkas veikia tik vieno įsigyjančiojo asmens, kaip pagrindinio mokėjimo paslaugų teikėjo, vardu, o ne visų mokėjimo paslaugų, teikiamų mokėjimo paslaugų vartotojui, atžvilgiu;

(45b) siekiant atsižvelgti į besikeičiančią rinkos tikrovę, prekyvietės ir platformos, remiamos mokėjimo paslaugų teikėjų, kurie teikia paslaugas toms prekyvietėms ir platformoms, kad jos nekontroliuotų trečiųjų šalių lėšų ar tos lėšos joms nepriklausytų, neturėtų būti laikomos numatytaisiais mokėjimo paslaugų teikėjų tarpininkais;

(46) mokėjimo įstaigoms vykdant savo veiklą gali reikėti perduoti dalį savo veiklos funkcijų kitiems subjektams. Siekiant užtikrinti, kad tai netrukdytų mokėjimo įstaigai nuolat laikytis savo veiklos leidimo reikalavimų ar kitų taikytinų reikalavimų pagal šią direktyvą, tikslinga reikalauti, kad mokėjimo įstaiga nepagrįstai nedelsdama informuotų nacionalines kompetentingas institucijas, kai ji ketina perduoti veiklos funkcijas, ir apie bet kokius pasikeitimus, susijusius su naudojimusi subjektų, kuriems perduodama veikla, paslaugomis;

(47) siekiant užtikrinti tinkamą rizikos, kurią gali sukelti užsakomųjų paslaugų naudojimas, mažinimą, tikslinga reikalauti, kad mokėjimo įstaigos imtųsi pagrįstų priemonių užtikrinti, kad naudojantis tokiomis užsakomosiomis paslaugomis nebūtų pažeisti šios direktyvos reikalavimai. Mokėjimo įstaigos turėtų likti visiškai atsakingos už bet kokius savo darbuotojų arba bet kurio tarpininko, platintojo ar užsakomąsias paslaugas teikiančio subjekto veiksmus;

(48) siekdamos užtikrinti veiksmingą pagal šią direktyvą priimtų nacionalinės teisės nuostatų vykdymą, valstybės narės turėtų paskirti kompetentingas institucijas, atsakingas už veiklos leidimų mokėjimo įstaigoms išdavimą ir jų priežiūrą. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kompetentingoms institucijoms būtų suteikti reikiami įgaliojimai ir ištekliai, įskaitant darbuotojus, kad jos galėtų tinkamai vykdyti savo funkcijas;

(49) kad kompetentingos institucijos galėtų tinkamai prižiūrėti mokėjimo įstaigas, tikslinga toms institucijoms suteikti tyrimo ir priežiūros įgaliojimus ir galimybę taikyti administracines sankcijas ir priemones, būtinas jų užduotims atlikti. Dėl tos pačios priežasties tikslinga kompetentingoms institucijoms suteikti įgaliojimus prašyti informacijos, atlikti patikrinimus vietoje ir teikti rekomendacijas, gaires ir privalomus administracinius sprendimus. Valstybės narės turėtų nustatyti nacionalines nuostatas***, suderintas pagal šios direktyvos nuostatas,*** dėl mokėjimo įstaigos veiklos leidimo galiojimo sustabdymo arba panaikinimo. Valstybės narės turėtų įgalioti savo kompetentingas institucijas taikyti administracines sankcijas ir priemones, kuriomis konkrečiai siekiama sustabdyti nuostatų, susijusių su mokėjimo paslaugų veiklos priežiūra ar vykdymu, pažeidimus;

(50) dėl mokėjimų sektoriuje galimų įvairių verslo modelių tikslinga suteikti tam tikrą priežiūros veiksmų laisvę, siekiant užtikrinti, kad ta pati rizika būtų traktuojama vienodai ***visose valstybėse narėse***;

(51) prižiūrėdamos, kaip mokėjimo įstaigos vykdo savo pareigas, kompetentingos institucijos turėtų naudotis savo priežiūros įgaliojimais, paisydamos pagrindinių teisių, įskaitant teisę į privatumą. Nedarant poveikio nepriklausomos institucijos (nacionalinės duomenų apsaugos institucijos) vykdomai kontrolei ir vadovaujantis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija, valstybės narės turėtų įdiegti tinkamas ir veiksmingas apsaugos priemones, kai kyla pavojus, kad dėl naudojimosi šiais įgaliojimais galėtų būti piktnaudžiavimo arba savivaliavimo, kurie yra rimti tokių teisių pažeidimai, atvejų, be kita ko, kai tinkama, gaunant išankstinį atitinkamos valstybės narės teisminės institucijos leidimą;

(52) siekdamos užtikrinti asmens ir verslo teisių apsaugą, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad visi kompetentingose institucijose dirbantys ar dirbę asmenys būtų įpareigoti saugoti profesinę paslaptį;

(53) mokėjimo įstaigų veikla gali būti vykdoma tarpvalstybiniu mastu ir gali būti svarbi skirtingoms kompetentingoms institucijoms, taip pat EBI, Europos Centriniam Bankui (ECB) ir nacionaliniams centriniams bankams, kaip pinigų politikos ir priežiūros institucijoms. Todėl tikslinga numatyti veiksmingą jų bendradarbiavimą ir keitimąsi informacija. Dalijimosi informacija susitarimai turėtų visiškai atitikti Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/679 ([14]) ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2018/1725 ([15]) nustatytas duomenų apsaugos taisykles;

(54) jei kyla nesutarimų, susijusių su kompetentingų institucijų tarpvalstybiniu bendradarbiavimu, tos kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę kreiptis į EBI pagalbos, o ji turėtų nepagrįstai nedelsdama priimti sprendimą. EBI taip pat turėtų galėti padėti kompetentingoms institucijoms pasiekti susitarimą savo iniciatyva;

(55) mokėjimo įstaiga, kuri naudojasi įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas, buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai turėtų pateikti visą svarbią informaciją apie savo veiklą ir pranešti tai kompetentingai institucijai, kurioje valstybėje narėje (-ėse) mokėjimo įstaiga ketina vykdyti veiklą, ar ji ketina naudotis filialų, tarpininkų ar platintojų paslaugomis ir ar ji ketina naudotis užsakomosiomis paslaugomis;

([14]) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

([15]) 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

(56) siekiant palengvinti kompetentingų institucijų bendradarbiavimą ir veiksmingą mokėjimo įstaigų priežiūrą, kai naudojamasi įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas, tikslinga, kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos perduotų informaciją priimančiajai valstybei narei. Vadinamojo trišalio paso mechanizmo atvejais, kai šalyje A leidimą gavusi mokėjimo įstaiga naudoja tarpininką, pavyzdžiui, tarpininką, platintoją ar filialą, esantį šalyje B, mokėjimo paslaugoms kitoje šalyje – šalyje C – teikti, priimančiąja valstybe nare turėtų būti laikoma ta, kurioje paslaugos siūlomos galutiniams naudotojams. Atsižvelgiant į kompetentingų institucijų tarpvalstybinio bendradarbiavimo problemas, EBI turėtų parengti techninių reguliavimo standartų dėl bendradarbiavimo ir keitimosi informacija projektus, atsižvelgdama į patirtį, įgytą taikant Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2017/2055 ([16]);

(57) valstybės narės turėtų turėti galimybę reikalauti, kad jų teritorijoje veiklą vykdančios mokėjimo įstaigos, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, periodiškai teiktų ataskaitas apie savo jų teritorijoje vykdomą veiklą informavimo ar statistikos tikslais. Kai tos mokėjimo įstaigos veikia remdamosi įsisteigimo teise, priimančiosios valstybės narės (-ių) kompetentingos institucijos turėtų galėti reikalauti, kad ta informacija taip pat būtų naudojama stebint, kaip laikomasi Reglamento XXX [MPR] nuostatų. Tas pats turėtų būti taikoma tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga nėra įsisteigusi priimančiojoje valstybėje narėje (-ėse) ir paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje (-ėse) teikia naudodamasi paslaugų teikimo laisve. Siekiant palengvinti kompetentingų institucijų vykdomą tarpininkų, platintojų ar filialų tinklų priežiūrą, tikslinga, kad valstybės narės, kuriose tarpininkai, platintojai arba filialai veikia, galėtų reikalauti, kad patronuojančioji mokėjimo įstaiga savo teritorijoje paskirtų pagrindinį kontaktinį punktą. ***Jei valstybė narė taiko tokį reikalavimą, kiekviena mokėjimo įstaiga toje valstybėje narėje paskiria tik vieną pagrindinį kontaktinį punktą.*** EBI turėtų parengti reguliavimo standartus, kuriuose nustatomi kriterijai, pagal kuriuos nusprendžiama, kada tikslinga paskirti pagrindinį kontaktinį punktą ir kokias funkcijas jis turėtų vykdyti. Tai darydama EBI turėtų atsižvelgti į patirtį, įgytą taikant Komisijos deleguotuosius reglamentus (ES) 2021/1722 ([17]) ir (ES) 2020/1423 ([18]). Reikalavimas paskirti pagrindinį kontaktinį punktą turėtų būti proporcingas siekiant tikslo užtikrinti tinkamą ryšių palaikymą ir informacijos teikimą apie tai, kaip laikomasi atitinkamų Reglamento XXX [MPR] nuostatų priimančiojoje valstybėje narėje;

(58) susidarius kritinei situacijai, kai siekiant pašalinti rimtą grėsmę mokėjimo paslaugų vartotojų kolektyviniams interesams priimančiojoje valstybėje narėje, įskaitant didelio masto sukčiavimą, būtina imtis veiksmų nedelsiant, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos turėtų galėti imtis prevencinių priemonių, vykstant tarpvalstybiniam priimančiosios ir buveinės valstybių narių kompetentingų institucijų bendradarbiavimui ir kol buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos imsis priemonių. Tos priemonės turėtų būti tinkamos, proporcingos jų tikslui, nediskriminacinės ir laikino pobūdžio. Visos priemonės turėtų būti tinkamai pagrindžiamos. Atitinkamos mokėjimo įstaigos buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ir kitos susijusios institucijos, įskaitant Komisiją ir EBI, turėtų būti informuojamos iš anksto arba, jei tai neįmanoma dėl kritinės situacijos, nepagrįstai nedelsiant;

(59) svarbu užtikrinti, kad visiems mokėjimo paslaugas teikiantiems subjektams būtų taikomi tam tikri būtiniausi teisiniai ir reguliavimo reikalavimai. Todėl pageidautina reikalauti registruoti visų asmenų, teikiančių mokėjimo paslaugas, įskaitant subjektus, kurie negali įvykdyti visų su mokėjimo įstaigos veiklos leidimo išdavimu susijusių sąlygų, be kita ko, kai kurias mažas mokėjimo įstaigas, tapatybę ir buvimo vietą. Toks požiūris atitinka Finansinių veiksmų darbo grupės 14 rekomendacijos, kuria nustatomas mechanizmas, pagal kurį visų toje rekomendacijoje nustatytų sąlygų įvykdyti negalintys mokėjimo paslaugų teikėjai vis tiek galėtų būti laikomi mokėjimo įstaigomis, principus. Tais

([16]) 2017 m. birželio 23 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2017/2055, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 papildoma techniniais reguliavimo standartais, susijusiais su kompetentingų institucijų bendradarbiavimu ir keitimusi informacija mokėjimo įstaigų naudojimosi įsisteigimo teise ir paslaugų teikimo laisve srityje (OL L 294, 2017 11 11, p. 1).

([17]) 2021 m. birželio 18 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2021/1722, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 papildoma techniniais reguliavimo standartais, kuriais nustatoma buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų bendradarbiavimo ir keitimosi informacija prižiūrint mokėjimo įstaigas ir elektroninių pinigų įstaigas, tarpvalstybiniu mastu teikiančias mokėjimo paslaugas, sistema (OL L 343, 2021 9 28, p. 1).

([18]) 2019 m. kovo 14 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2020/1423 dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366 papildymo pagrindinių kontaktinių punktų paskyrimo mokėjimo paslaugų srityje kriterijų ir tų pagrindinių kontaktinių punktų funkcijų techniniais reguliavimo standartais (OL L 328, 2020 10 9, p. 1).

tikslais, net jei subjektams netaikomos visos veiklos leidimo suteikimo sąlygos ar jų dalis, valstybės narės turėtų juos įrašyti į mokėjimo įstaigų registrą. Tačiau tam, kad būtų leidžiama taikyti veiklos leidimo išimtį, būtina nustatyti griežtus reikalavimus dėl mokėjimo operacijų vertės. Veiklos leidimo išimtimi besinaudojantys subjektai neturėtų turėti įsisteigimo teisės ar laisvės teikti paslaugas ir jie taip pat neturėtų galėti netiesiogiai naudotis tokiomis teisėmis dalyvaudami mokėjimo sistemoje;

(60) siekiant užtikrinti skaidrumą, susijusį su galimomis išimtimis mažoms mokėjimo įstaigoms, tikslinga reikalauti, kad valstybės narės apie tokius sprendimus praneštų Komisijai;

(61) atsižvelgiant į specifinį informavimo apie sąskaitas paslaugų teikimo veiklos pobūdį ir su ja susijusią riziką, tikslinga informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjams nustatyti specialią prudencinę tvarką, nereikalaujant visapusiškai laikytis veiklos leidimų išdavimo tvarkos, tačiau taikant ne tokius griežtus registracijos reikalavimus, kartu užtikrinant, kad būtų pateikti dokumentai ir informacija, kurie padėtų kompetentingai institucijai vykdyti priežiūrą. Informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai turėtų galėti teikti paslaugas tarpvalstybiniu mastu, laikydamiesi taisyklių, leidžiančių veikti visoje ES, gavus leidimą vienoje valstybėje narėje;

(62) siekiant dar labiau pagerinti galimybę gauti grynųjų pinigų – tai yra vienas iš Komisijos prioritetų – mažmenininkams turėtų būti leidžiama fizinėse parduotuvėse siūlyti grynųjų pinigų išdavimo paslaugas net ir tuo atveju, jei klientas nieko neperka, netaikant reikalavimo turėti mokėjimo paslaugų teikėjo veiklos leidimą, būti įsiregistravus arba būti mokėjimo įstaigos tarpininku. Tačiau šioms grynųjų pinigų išdavimo paslaugoms turėtų būti taikoma pareiga atskleisti klientui taikomus mokesčius, jei jie taikomi. Šias paslaugas mažmenininkai turėtų teikti savanoriškai ir jų teikimas turėtų priklausyti nuo to, kiek mažmenininkas gali išduoti grynųjų pinigų. Siekiant užkirsti kelią nesąžiningai bankomatų operatorių, netvarkančių mokėjimo sąskaitų, ir mažmenininkų, siūlančių grynųjų pinigų išėmimą be pirkimo, konkurencijai ir užtikrinti, kad parduotuvėse greitai nesibaigtų grynieji pinigai, tikslinga nustatyti vienos operacijos viršutinę ribą, lygią ***100*** EUR ***arba atitinkamai sumai atitinkamos valstybės narės valiuta. Kai teikiama tokia paslauga, klientai turėtų patvirtinti sandorio autentiškumą, o mažmenininkai turėtų užtikrinti, kad sandoris nebūtų anonimiškas***;

(63) į Direktyvos 2007/64/EB ir Direktyvos (ES) 2015/2366 taikymo sritį sąlyginai neįtrauktos tam tikrų bankomatų operatorių siūlomos mokėjimo paslaugos. Ta išimtis paskatino bankomatų paslaugų augimą daugelyje valstybių narių, ypač mažiau apgyvendintose vietovėse, taip papildant bankų teikiamas bankomatų paslaugas. Tačiau paaiškėjo, kad šią išimtį sunku taikyti, nes jai būdingas dviprasmiškumas, susijęs su subjektais, kuriems ji taikoma. Siekiant išspręsti šį klausimą, tikslinga aiškiai nurodyti, kad bankomatų operatoriai, kuriems anksčiau buvo taikoma išimtis, yra tie bankomatų operatoriai, kurie netvarko mokėjimo sąskaitų. Atsižvelgiant į su tokių bankomatų operatorių veikla susijusią ribotą riziką, tikslinga, užuot visiškai neįtraukus jų į taikymo sritį, jiems taikyti specialią prudencinę tvarką, pritaikytą prie tos rizikos, pagal kurią būtų reikalaujama tik registracijos tvarkos;

(64) paslaugų teikėjai, norintys pasinaudoti Direktyvos (ES) 2015/2366 taikymo srities išimtimi, dažnai nesikonsultuodavo su valdžios institucijomis, ar jų veiklai ta direktyva taikoma, ar netaikoma, bet remdavosi savo pačių vertinimais. Dėl to valstybėse narėse tam tikros išimtys taikomos skirtingai. Be to, atrodo, kad mokėjimo paslaugų teikėjai galėjo pasinaudoti kai kuriomis išimtimis tam, kad performuotų verslo modelius ir jų siūloma mokėjimo veikla nepatektų į tos direktyvos taikymo sritį. Dėl to gali padidėti rizika mokėjimo paslaugų vartotojams ir vidaus rinkoje gali susidaryti nevienodos sąlygos mokėjimo paslaugų teikėjams. Todėl paslaugų teikėjai turėtų būti įpareigoti kompetentingoms institucijoms pranešti apie atitinkamą veiklą, kad kompetentingos institucijos galėtų įvertinti, ar įvykdyti atitinkamose nuostatose išdėstyti reikalavimai, ir užtikrinti vienodą taisyklių aiškinimą visoje vidaus rinkoje. Visų pirma visų išimčių, grindžiamų ribinės vertės laikymusi, atžvilgiu turėtų būti nustatyta pranešimo procedūra, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi konkrečių reikalavimų. Be to, svarbu įtraukti reikalavimą, kad galimi mokėjimo paslaugų teikėjai kompetentingoms institucijoms praneštų apie ribotame tinkle jų vykdomą veiklą, remiantis Reglamente XXX [MPR] išdėstytais kriterijais, kai mokėjimo operacijų vertė viršija tam tikrą ribinę vertę. Kompetentingos institucijos turėtų įvertinti, ar veikla, apie kurią taip pranešta, gali būti laikoma ribotame tinkle vykdoma veikla, kad įsitikintų, ar ji neturėtų būti įtraukta į taikymo sritį;

(65) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl sumų atnaujinimo atsižvelgiant į infliaciją. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

(66) siekiant užtikrinti, kad taikytini reikalavimai būtų taikomi nuosekliai, Komisija turėtų turėti galimybę remtis EBI ekspertinėmis žiniomis ir parama, o EBI turėtų būti pavesta užduotis parengti gaires ir techninių reguliavimo standartų projektus. Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai tuos techninių reguliavimo standartų projektus patvirtinti. Tos specialios užduotys visiškai atitinka EBI vaidmenį ir atsakomybę, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1093/2010 ([19]);

(66a) EBI turėtų koordinuoti bent kartą per metus vykstantį nacionalinių kompetentingų institucijų bendradarbiavimo forumą, kad būtų sudarytos sąlygos toliau derinti šios direktyvos nuostatų perkėlimą į nacionalinę teisę, įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą;

(67) kadangi tolesnės mokėjimo paslaugų vidaus rinkos integracijos valstybės narės pačios negali deramai pasiekti, nes tam reikia suderinti skirtingas taisykles, kurios šiuo metu egzistuoja įvairių valstybių narių teisinėse sistemose, o to tikslo siekti būtų geriau Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

(68) ši direktyva neapima licencijavimo reikalavimų, taikomų mokėjimo sistemoms, mokėjimo schemoms ar mokėjimo susitarimams, atsižvelgiant į poreikį išvengti dubliavimosi su Eurosistemos mažmeninių mokėjimų sistemų (įskaitant sisteminės svarbos mokėjimo sistemas ir kitas sistemas) priežiūros sistema, taip pat su nauja Eurosistemos sistema „PISA“ ir nacionalinių centrinių bankų vykdoma priežiūra. Į šios direktyvos taikymo sritį taip pat neįtrauktas techninių paslaugų teikimas, įskaitant skaitmeninių piniginių tvarkymą ar valdymą. Tačiau, atsižvelgiant į inovacijų mokėjimo sektoriuje spartą ir galimą naujos rizikos atsiradimą, būtina, kad Komisija, atlikdama būsimą šios direktyvos peržiūrą, šiems pokyčiams skirtų ypatingą dėmesį ir įvertintų, ar direktyvos taikymo sritis turėtų būti išplėsta, kad apimtų naujas paslaugas ir subjektus;

(69) siekiant teisinio tikrumo, tikslinga numatyti pereinamojo laikotarpio nuostatas, kuriomis leidžiama subjektams, jau pradėjusiems mokėjimo įstaigų veiklą pagal iki šios direktyvos įsigaliojimo galiojusius nacionalinės teisės aktus, kuriais į nacionalinę teisę perkeliama Direktyva (ES) 2015/2366, atitinkamoje valstybėje narėje nustatytu laikotarpiu tęsti tą veiklą;

(70) siekiant teisinio tikrumo būtų tikslinga numatyti pereinamojo laikotarpio nuostatas, kuriomis užtikrinama, kad elektroninių pinigų įstaigos, pradėjusios savo veiklą pagal nacionalinius įstatymus, kuriais į nacionalinę teisę perkeliama Direktyva 2009/110/EB, atitinkamoje valstybėje narėje nustatytu laikotarpiu galėtų tęsti šią veiklą. Tas laikotarpis turėtų būti ilgesnis elektroninių pinigų įstaigoms, kurios pasinaudojo Direktyvos 2009/110/EB 9 straipsnio netaikymo sąlyga;

I

([19]) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

(72) į Direktyvą 98/26/EB turėtų būti vėl įtraukta nuostata, kad dalyviai gali veikti kaip pagrindinė sandorio šalis, atsiskaitymų tarpininkas ar tarpuskaitos namai arba atlikti visas šias užduotis ar jų dalį, siekiant užtikrinti panašų supratimą valstybėse narėse. Taip pat reikėtų vėl įtraukti nuostatą, kad tais atvejais, kai tai pateisinama dėl sisteminės rizikos, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama netiesioginį dalyvį laikyti sistemos dalyviu ir tokiam netiesioginiam dalyviui taikyti Direktyvos 98/26/EB nuostatas. Tačiau siekiant užtikrinti, kad tai neapribotų dalyvio, per kurį netiesioginis dalyvis perduoda pervedimo nurodymus į sistemą, atsakomybės, tai turėtų būti aiškiai nurodyta toje direktyvoje, kad būtų užtikrintas teisinis tikrumas;

(73) vartotojai turėtų turėti teisę naudotis savo teisėmis, susijusiomis su duomenų naudotojams arba duomenų turėtojams pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 20../... [FIDA] ([20]) nustatytomis pareigomis, pareikšdami atstovaujamuosius ieškinius pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2020/1828 ([21]). Tuo tikslu šioje direktyvoje turėtų būti nustatyta, kad Direktyva (ES) 2020/1828 taikoma atstovaujamiesiems ieškiniams, pareikštiems dėl duomenų naudotojų arba duomenų turėtojų padarytų Reglamento (ES) 20../... [FIDA] nuostatų pažeidimų, kuriais kenkiama arba gali būti pakenkta kolektyviniams vartotojų interesams. Todėl tos direktyvos priedas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas. Valstybės narės turi užtikrinti, kad tas pakeitimas atsispindėtų jų perkėlimo į nacionalinę teisę priemonėse, priimtose pagal Direktyvą (ES) 2020/1828;

(74) laikantis geresnio reglamentavimo principų, ši direktyva turėtų būti persvarstyta, kad būtų užtikrintas jos veiksmingumas ir efektyvumas siekiant jos tikslų, kaip nurodyta pridedamame poveikio vertinime. Peržiūra turėtų būti atlikta praėjus pakankamai laiko ***nuo šios direktyvos taikymo pradžios***, kad ji būtų grindžiama tinkamais įrodymais. Tinkamu laikomas penkerių metų laikotarpis. Nors atliekant peržiūrą reikėtų apsvarstyti visą direktyvą, tam tikroms temoms, būtent mokėjimo įstaigų lėšų apsaugai ***ir mokėjimo paslaugų teikėjų, kuriems veiklos leidimas išduotas pagal šią direktyvą, skaičiui ir rinkos daliai, kuriems*** įtakos gali turėti 2023 m. balandžio 18 d. Komisijos pasiūlytos taisyklės ([22]), kuriomis, jas priėmus, būtų iš dalies pakeista 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų, reikėtų skirti ypatingą dėmesį. Peržiūrą dėl šios direktyvos taikymo srities, kita vertus, tikslinga atlikti anksčiau, praėjus trejiems metams nuo ***Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) [.../...] ([23]) (Mokėjimo paslaugų reglamento)*** įsigaliojimo, atsižvelgiant į šiam klausimui teikiamą svarbą Reglamente (ES) 2022/2554. Atliekant tą taikymo srities peržiūrą reikėtų apsvarstyti tiek galimą aprėpiamų mokėjimo paslaugų sąrašo išplėtimą, įtraukiant tokias paslaugas, kaip mokėjimo sistemų ir mokėjimo schemų teikiamos paslaugos, tiek galimą kai kurių šiuo metu neįtrauktų techninių paslaugų***, kaip antai skaitmeninių piniginių,*** įtraukimą į taikymo sritį;

(75) turint omenyje pakeitimų, kuriuos reikia padaryti Direktyvoje (ES) 2015/2366 ir Direktyvoje 2009/110/EB, skaičių, tikslinga abi direktyvas panaikinti ir jas pakeisti šia direktyva;

(76) bet koks asmens duomenų tvarkymas pagal šią direktyvą turi atitikti Reglamentą (ES) 2016/679 ir Reglamentą (ES) 2018/1725. Todėl priežiūros institucijos pagal Reglamentą (ES) 2016/679 ir Reglamentą (ES) 2018/1725 yra atsakingos už asmens duomenų tvarkymo pagal šią direktyvą priežiūrą. Perkeldamos šią direktyvą į nacionalinę teisę, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad į nacionalinės teisės aktus būtų įtrauktos tinkamos asmens duomenų tvarkymo apsaugos priemonės;

(77) vadovaujantis Reglamento (ES) 2018/1725 42 straipsnio 1 dalimi buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir jis ***2023 m. rugpjūčio 22 d.*** pateikė nuomonę,

([20]) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 20/…. dėl prieigos prie finansinių duomenų sistemos, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010, (ES) Nr. 1095/2010 ir (ES) 2022/2554.

([21]) 2020 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2020/1828 dėl atstovaujamųjų ieškinių siekiant apsaugoti vartotojų kolektyvinius interesus, kuria panaikinama Direktyva 2009/22/EB (OL L 409, 2020 12 4, p. 1).

([22]) COM(2023)0228 galutinis.

([23]) [...] Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) [.../...] dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L...).

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šia direktyva nustatomos taisyklės dėl:

a) mokėjimo įstaigų galimybės užsiimti mokėjimo paslaugų ir elektroninių pinigų paslaugų teikimo veikla Sąjungoje;

b) su mokėjimo įstaigomis susijusių priežiūros įgaliojimų ir priežiūros priemonių.

2. Valstybės narės Direktyvos 2013/36/ES 2 straipsnio 5 dalies 4–23 punktuose nurodytoms įstaigoms gali netaikyti visų arba dalies šios direktyvos nuostatų.

3. Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į mokėjimo paslaugas šioje direktyvoje laikomos nuorodomis į mokėjimo ir elektroninių pinigų paslaugas.

4. Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į mokėjimo paslaugų teikėjus šioje direktyvoje laikomos nuorodomis į mokėjimo paslaugų teikėjus ir elektroninių pinigų paslaugų teikėjus.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1) buveinės valstybė narė – viena iš toliau nurodytų:

   a) valstybė narė, kurioje yra mokėjimo paslaugų teikėjo registruota buveinė, arba

   b) jei mokėjimo paslaugų teikėjas pagal nacionalinę teisę neturi registruotos buveinės – valstybė narė, kurioje yra mokėjimo paslaugų teikėjo pagrindinė buveinė;

2) priimančioji valstybė narė – valstybė narė, kuri nėra buveinės valstybė narė ir kurioje mokėjimo paslaugų teikėjas turi tarpininką, platintoją arba filialą arba teikia mokėjimo paslaugas;

3) mokėjimo paslauga – bet kuri I priede nurodyta verslo veikla;

4) mokėjimo įstaiga – juridinis asmuo, kuriam pagal 13 straipsnį išduotas leidimas visoje Sąjungoje teikti mokėjimo paslaugas arba elektroninių pinigų paslaugas;

5) mokėjimo operacija – lėšų įmokėjimo, pervedimo arba išėmimo veiksmas, grindžiamas mokėtojo ar jo vardu arba gavėjo ar jo vardu pateiktu mokėjimo nurodymu, nesvarbu, kokie yra mokėtojo ir gavėjo vienas kitam prisiimti su operacija susiję įsipareigojimai;

6) mokėjimo operacijos vykdymas – procesas, prasidedantis užbaigus mokėjimo operacijos inicijavimą ir pasibaigiantis, kai gavėjas gali naudotis įmokėtomis, išimtomis arba pervestomis lėšomis;

7) mokėjimo sistema – lėšų pervedimo sistema, kuriai nustatyta oficiali standartizuota mokėjimo operacijų apdorojimo, tarpuskaitos arba atsiskaitymų tvarka ir bendros taisyklės;

8) mokėjimo sistemos operatorius – juridinis asmuo, teisiškai atsakingas už mokėjimo sistemos veikimą;

9) mokėtojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir pateikia mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, nesant mokėjimo sąskaitos, fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia mokėjimo nurodymą;

10) gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra numatytas mokėjimo operacijos lėšų gavėjas;

11) mokėjimo paslaugų vartotojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojasi mokėjimo paslauga arba elektroninių pinigų paslauga kaip mokėtojas ir (arba) kaip gavėjas;

12) mokėjimo paslaugų teikėjas – Reglamento XXX [MPR] 2 straipsnio 1 dalyje nurodyta įstaiga arba pagal šios direktyvos 34, 36 ir 38 straipsnius išimtimi besinaudojantis fizinis arba juridinis asmuo;

13) mokėjimo sąskaita – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu mokėjimo paslaugų teikėjo atidaryta sąskaita, naudojama vienai ar daugiau mokėjimo operacijų vykdyti ir sudaranti sąlygas perduoti lėšas trečiosioms šalims ir jas iš jų gauti;

14) mokėjimo nurodymas – mokėtojo arba gavėjo nurodymas savo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją;

15) mokėjimo priemonė – individualizuota (-os) priemonė (-ės) ir (arba) procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas ir kurios sudaro sąlygas inicijuoti mokėjimo operaciją;

16) sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėtojui suteikiantis ir prižiūrintis mokėjimo sąskaitas;

17) mokėjimo inicijavimo paslauga – mokėjimo nurodymo, susijusio su kito mokėjimo paslaugų tiekėjo įstaigoje turima mokėjimo sąskaita, pateikimo mokėtojo arba gavėjo prašymu paslauga;

18) informavimo apie sąskaitas paslauga – internetinė paslauga, kurią teikiant tiesiogiai arba per techninių paslaugų teikėją renkama ir konsoliduojama informacija apie vieną ar daugiau mokėjimo paslaugų vartotojo turimų mokėjimo sąskaitų vienoje ar keliose sąskaitas tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų įstaigose;

19) mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas – mokėjimo inicijavimo paslaugas teikiantis mokėjimo paslaugų teikėjas;

20) informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, teikiantis informavimo apie sąskaitas paslaugas;

21) vartotojas – fizinis asmuo, kuris pagal mokėjimo paslaugų sutartis, kurioms taikoma ši direktyva, veikia siekdamas su jo prekyba, verslu ar profesija nesusijusių tikslų;

22) pinigų perlaida – mokėjimo paslauga, kai lėšos gaunamos iš mokėtojo, neatidarant mokėjimo sąskaitų mokėtojo arba gavėjo vardu vien tam, kad atitinkama suma būtų pervesta gavėjui ar kitam gavėjo vardu veikiančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, arba kai tokios lėšos gaunamos gavėjo vardu ir tampa jam prieinamos;

23) lėšos – centrinio banko pinigai, išleisti mažmeniniam naudojimui, pinigai sąskaitoje ir elektroniniai pinigai;

24) techninių paslaugų teikėjas – paslaugų, kurios ***sudaro sąlygas*** teikti mokėjimo paslaugas, teikėjas, kuris niekada neįgyja pervestinų lėšų;

25) neskelbtini mokėjimo duomenys – duomenys, kurie gali būti naudojami sukčiavimui, įskaitant personalizuotus saugumo požymius;

26) darbo diena – diena, kurią mokėtojo arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, dalyvaujantis vykdant mokėjimo operaciją, dirba ***ir gali įvykdyti mokėjimo operaciją***;

27) informacinių ir ryšių technologijų (IRT) paslaugos – IRT paslaugos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2022/2554 3 straipsnio 21 punkte;

28) tarpininkas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris teikdamas mokėjimo paslaugas veikia mokėjimo įstaigos vardu;

29) filialas – veiklos vieta, kuri nėra pagrindinė buveinė ir kuri yra mokėjimo įstaigos dalis, neturinti juridinio asmens statuso ir tiesiogiai atliekanti kai kurias arba visas mokėjimo įstaigos veiklai būdingas operacijas; visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė mokėjimo įstaiga, kurios pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu;

30) grupė – grupė įmonių, kurios viena su kita yra susijusios santykiais, nurodytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES ([24]) 22 straipsnio 1, 2 arba 7 dalyje, arba įmonių, nurodytų Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 241/2014 ([25]) 4, 5, 6 ir 7 straipsniuose, kurios viena su kita yra susijusios santykiais, nurodytais Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnio 1 dalyje, 113 straipsnio 6 dalies pirmoje pastraipoje arba 113 straipsnio 7 dalies pirmoje pastraipoje;

31) mokėjimo operacijų aptarnavimas – mokėjimo paslauga, kurią teikia mokėjimo paslaugų teikėjas, įsipareigojantis gavėjui priimti ir apdoroti mokėjimo operacijas, ir kurią įvykdžius lėšos pervedamos gavėjui;

32) mokėjimo priemonių išleidimas – mokėjimo paslauga, kurią teikia mokėjimo paslaugų teikėjas, įsipareigojantis suteikti mokėtojui mokėjimo priemonę mokėtojo mokėjimo operacijoms inicijuoti ir apdoroti;

33) nuosavos lėšos – lėšos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 118 punkte, kai ne mažiau kaip 75 proc. 1 lygio kapitalo yra bendras 1 lygio nuosavas kapitalas, kaip nurodyta to reglamento 50 straipsnyje, o 2 lygio kapitalas yra lygus vienam trečdaliui 1 lygio kapitalo arba mažesnis;

34) elektroniniai pinigai – elektroninėse laikmenose, įskaitant magnetines laikmenas, saugoma piniginė vertė, išreikšta kaip reikalavimas emitentui, išleidžiama gavus lėšų mokėjimo operacijoms atlikti ir priimama fizinio arba juridinio asmens, kuris nėra emitentas;

35) neapmokėtų elektroninių pinigų vidurkis – finansinių įsipareigojimų, susijusių su kiekvienos kalendorinės dienos pabaigoje per ankstesnius šešis kalendorinius mėnesius išleistais elektroniniais pinigais, bendros sumos vidurkis, apskaičiuojamas pirmą kalendorinę kiekvieno kalendorinio mėnesio dieną ir taikomas tam kalendoriniam mėnesiui;

36) platintojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris platina arba išperka elektroninius pinigus mokėjimo įstaigos vardu;

37) elektroninių pinigų paslaugos – elektroninių pinigų išleidimas, mokėjimo sąskaitų, kuriose laikomi elektroninių pinigų vienetai, tvarkymas ir elektroninių pinigų vienetų pervedimas;

38) bankomatų operatorius – bankomatų veiklos vykdytojas, ***neturintis*** mokėjimo sąskaitų;

39) mokėjimo įstaiga, teikianti elektroninių pinigų paslaugas – mokėjimo įstaiga, teikianti elektroninių pinigų išleidimo, mokėjimo sąskaitų, kuriose laikomi elektroninių pinigų vienetai, tvarkymo ir elektroninių pinigų vienetų pervedimo paslaugas, nepriklausomai nuo to, ar ji taip pat teikia bet kurią iš I priede nurodytų paslaugų.

([24]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

([25]) 2014 m. sausio 7 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 241/2014, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos, susijusios su įstaigų nuosavų lėšų reikalavimų techniniais reguliavimo standartais (OL L 74, 2014 3 14, p. 8).

II ANTRAŠTINĖ DALIS

MOKĖJIMO ĮSTAIGOS

I SKYRIUS

Licencijavimas ir priežiūra

1 skirsnis

Bendrosiostaisyklės

3 straipsnis

Prašymai išduoti veiklos leidimą

1. Valstybės narės reikalauja, kad įmonės, kurios nėra Reglamento XXX [MPR] 2 straipsnio 1 dalies a, b, d ir e punktuose nurodytos įmonės ir kurios nėra fiziniai ar juridiniai asmenys, kuriems pagal šios direktyvos 34, 36, 37 ir 38 straipsnius taikoma išimtis, ir kurios ketina teikti kurias nors I priede nurodytas mokėjimo paslaugas arba elektroninių pinigų paslaugas, gautų buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų leidimą teikti tas paslaugas.

2. ***Pirmoje dalyje*** nurodyto veiklos leidimo reikalaujama tik toms mokėjimo paslaugoms, kurias prašymą teikiančios mokėjimo įstaigos faktiškai ketina teikti.

3. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės, kurios kreipiasi dėl veiklos leidimo, kaip nurodyta 1 dalyje, buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateiktų prašymą išduoti veiklos leidimą ir kartu pateiktų:

a) veiklos programą, kurioje visų pirma nurodoma numatomų mokėjimo paslaugų rūšis;

b) verslo planą***, įskaitant numatomą*** biudžeto sąmatą, įrodančią, kad prašymą teikiantis subjektas gali patikimai veikti naudodamas tinkamas ir proporcingas sistemas, išteklius ir procedūras;

c) įrodymą, kad prašymą teikiantis subjektas turi pradinį kapitalą, kaip numatyta 5 straipsnyje;

d) įmonių, kurios kreipiasi dėl paslaugų, nurodytų I priedo 1–5 punktuose, ir elektroninių pinigų paslaugų teikimo, atveju – priemonių, kurių pagal 9 straipsnį imtasi siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą;

e) prašymą teikiančio subjekto valdymo priemonių ir vidaus kontrolės mechanizmų, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos procedūras, aprašymą ir prašymą teikiančio subjekto susitarimų dėl IRT paslaugų naudojimo, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2022/2554 6 ir 7 straipsniuose**,** aprašymą, iš kurių matyti, kad ta valdymo tvarka, vidaus kontrolės mechanizmai ir susitarimai dėl IRT paslaugų naudojimo yra proporcingi, tinkami, patikimi ir adekvatūs;

f) nustatytos procedūros, pagal kurią stebimi saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, įskaitant pranešimų apie incidentus teikimo mechanizmą, kurį taikant atsižvelgiama į Reglamento (ES) 2022/2554 III skyriuje nustatytas mokėjimo įstaigos pareigas pranešti, aprašymą;

g) nustatyto proceso, kurio metu registruojama, stebima, fiksuojama ir ribojama prieiga prie neskelbtinų mokėjimo duomenų, aprašymą;

h) veiklos tęstinumo priemonių aprašymą, be kita ko, aiškiai nurodant ypatingos svarbos operacijas, IRT veiklos tęstinumo planų ir IRT reagavimo ir veiklos atkūrimo planų aprašymą, taip pat reguliaraus tokių IRT veiklos tęstinumo ir IRT reagavimo ir veiklos atkūrimo planų adekvatumo ir veiksmingumo testavimo ir peržiūros procedūros aprašymą, kaip reikalaujama Reglamento (ES) 2022/2554 11 straipsnio 6 dalyje;

i) principų ir apibrėžčių, taikomų renkant veiklos rezultatų, operacijų ir sukčiavimo statistinius duomenis, aprašymą;

j) saugumo politikos dokumentą, įskaitant:

   i) su prašymą teikiančio subjekto mokėjimo ir elektroninių pinigų paslaugomis susijusį išsamų rizikos vertinimą;

   ii) saugumo kontrolės ir rizikos mažinimo priemonių, kuriomis siekiama tinkamai apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą;

   iii) prašymą teikiančių įstaigų, norinčių sudaryti dalijimosi informacija susitarimus su kitais mokėjimo paslaugų teikėjais dėl keitimosi su sukčiavimu atliekant mokėjimą susijusiais duomenimis, kaip nurodyta Reglamento XXX [MPR] 83 straipsnio ***3 dalyje***, atveju – Reglamento XXX [MPR] 83 straipsnio ***4 dalyje*** nurodyto ir pagal Reglamento (ES) 2016/679 35 straipsnį atliekamo poveikio duomenų apsaugai vertinimo išvadas ir, kai taikytina, išankstinių konsultacijų su kompetentinga priežiūros institucija pagal to reglamento 36 straipsnį rezultatus;

k) prašymą teikiančių įstaigų, kurios turi vykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/849 ***([26])*** ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2015/847 ***([27])***, atveju – vidaus kontrolės mechanizmų, kuriuos prašymą teikiantis subjektas yra įdiegęs siekdamas laikytis tos direktyvos ir reglamento, aprašymą;

l) prašymą teikiančio subjekto organizacinės struktūros aprašymą, įskaitant, kai taikoma:

   [redacted]

   iii) užsakomųjų paslaugų susitarimų aprašymą;

   iv) prašymą teikiančio subjekto dalyvavimo nacionalinėje arba tarptautinėje mokėjimo sistemoje aprašymą;

m) tapatybės duomenis asmenų, tiesiogiai ar netiesiogiai turinčių prašymą teikiančio subjekto kvalifikuotąją akcijų paketo dalį, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 36 punkte, jų turimo kapitalo dydžius ir jų tinkamumo įrodymą atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti prašymą teikiančio subjekto patikimą ir prudencinį valdymą;

n) informaciją apie direktorių ir kitų asmenų, atsakingų už prašymą teikiančios mokėjimo įstaigos valdymą, tapatybę ir atitinkamais atvejais:

   i) informaciją apie asmenų, atsakingų už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų veiklos valdymą, tapatybę;

   ii) įrodymą, kad už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų veiklos valdymą atsakingi asmenys yra nepriekaištingos reputacijos ir turi tinkamų žinių ir patirties, kad galėtų teikti mokėjimo paslaugas, kaip nustatyta prašymą teikiančio subjekto buveinės valstybėje narėje;

o) kai taikytina, informaciją apie teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/43/EB ***([28])*** 2 straipsnio 2 ir 3 punktuose, tapatybę;

p) informaciją apie prašymą teikiančio subjekto teisinį statusą ir įstatus;

q) prašymą teikiančio subjekto registruotos buveinės adresą;

([26]) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

([27]) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (OL L 141, 2015 6 5, p. 1).

([28]) 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 78/660/EEB ir 83/349/EEB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 84/253/EEB (OL L 157, 2006 6 9, p. 87).

r) ES jurisdikcijų, kuriose subjektas teikia arba ketina teikti prašymą išduoti leidimą vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą, apžvalgą;

s) likvidavimo planą žlugimo atveju, pritaikytą prie numatomo prašymą teikiančio subjekto dydžio ir verslo modelio.

Taikydamos pirmos pastraipos d, e, f ir l punktus, valstybės narės užtikrina, kad prašymą teikiantis subjektas pateiktų savo audito tvarkos ir organizacinės tvarkos, kurią jis nustatė, kad apsaugotų savo vartotojų interesus ir užtikrintų mokėjimo paslaugų ir elektroninių pinigų paslaugų teikimo tęstinumą bei patikimumą, aprašymą.

Pirmos pastraipos j punkte nurodytame saugumo kontrolės ir rizikos mažinimo priemonių aprašyme nurodoma, kaip prašymą teikiantis subjektas užtikrins aukštą skaitmeninės veiklos atsparumo lygį, kaip reikalaujama Reglamento (ES) 2022/2554 II skyriuje, visų pirma kiek tai susiję su techniniu saugumu ir duomenų apsauga, be kita ko, programinės įrangos ir IRT sistemų, kurias prašymą teikiantis subjektas arba įmonės, kurioms jis perduoda savo operacijas, naudoja, atžvilgiu.

4. Valstybės narės reikalauja, nurodydamos kaip veiklos leidimo gavimo sąlygą, kad prašymą išduoti leidimą teikti mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta I priedo 6 punkte, teikiančios įmonės būtų apsidraudusios profesinės civilinės atsakomybės draudimu, apimančiu tas teritorijas, kuriose jos siūlo paslaugas, arba turėtų kitą panašią atsakomybės garantiją, ***kuri išimtinai pradiniu leidimo galiojimo laikotarpiu gali apimti reikalavimą turėti ne mažesnį kaip 50 000 EUR pradinį kapitalą, siekiant užtikrinti,*** kad:

a) jos galės padengti įsipareigojimus, kaip nurodyta Reglamento XXX [MPR] 56, 57, 59, 76 ir 78 straipsniuose;

b) jos gali padengti bet kokią draudimo ar panašios garantijos atveju taikomos besąlyginės išskaitos, ribinės vertės ar atskaitymo vertę;

c) jos nuolat stebėtų draudimo ar panašios garantijos aprėptį.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodoma:

a) informacija, kuri turi būti pateikta kompetentingoms institucijoms teikiant prašymą išduoti mokėjimo įstaigos veiklos leidimą, įskaitant 3 dalies a, b, c, e, g–k ir r punktuose nustatytus reikalavimus;

b) bendra vertinimo metodika, taikoma pagal šią direktyvą išduodant mokėjimo įstaigos veiklos leidimą arba registruojant informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėją ar bankomatų operatorių;

c) kas yra 4 dalies pirmoje pastraipoje nurodyta panaši garantija, kuria gali būti pakeistas profesinės civilinės atsakomybės draudimas;

d) kriterijai, kaip nustatyti minimalią piniginę profesinės civilinės atsakomybės draudimo ar kitos panašios garantijos, nurodytos 4 dalyje, sumą.

6. Rengdama 5 dalyje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus, EBI atsižvelgia į:

a) įmonės rizikos profilį;

b) tai, ar įmonė teikia kitas mokėjimo paslaugas, nurodytas I priede, arba vykdo kitą veiklą;

c) įmonės veiklos apimtį;

d) konkrečias panašių garantijų, nurodytų 4 dalyje, ypatybes ir jų įgyvendinimo kriterijus.

EBI tuos 5 dalyje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – vieni metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti tuos techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

4 straipsnis

Akcijų paketo kontrolė

1. Fizinis arba juridinis asmuo, priėmęs sprendimą tiesiogiai arba netiesiogiai įsigyti arba dar padidinti kvalifikuotąją akcijų paketo dalį, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 36 punkte, mokėjimo įstaigoje, kai dėl tokio sprendimo turimo kapitalo ar balsavimo teisių dalis sudarytų arba viršytų 20 proc., 30 proc. ar 50 proc. arba tiek, kad mokėjimo įstaiga taptų jo patronuojamąja įmone, iš anksto raštu informuoja tos mokėjimo įstaigos kompetentingas institucijas apie savo ketinimą. Tai taikoma ir fiziniam arba juridiniam asmeniui, priėmusiam sprendimą tiesiogiai arba netiesiogiai perleisti kvalifikuotąją akcijų paketo dalį arba sumažinti savo kvalifikuotąją akcijų paketo dalį tiek, kad turimo kapitalo ar balsavimo teisių dalis nebesudarytų 20 proc., 30 proc. ar 50 proc. arba kad mokėjimo įstaiga nebebūtų jo patronuojamoji įmonė.

2. Siūlomas kvalifikuotąją akcijų paketo dalį mokėjimo įstaigoje įsigyjantis asmuo kompetentingai institucijai praneša apie ketinamos įsigyti akcijų paketo dalies dydį bei pateikia atitinkamą būtiną informaciją, nurodytą Direktyvos 2013/36/ES 23 straipsnio 4 dalyje.

3. Valstybės narės reikalauja, kad tais atvejais, kai 1 dalyje nurodyto siūlomo įsigyjančiojo asmens daroma įtaka gali pakenkti prudenciniam ir patikimam mokėjimo įstaigos valdymui, kompetentingos institucijos pareikštų savo prieštaravimą arba imtųsi kitų tinkamų priemonių tai padėčiai ištaisyti. Tokios priemonės gali apimti draudimus, sankcijų taikymą direktoriams ar už atitinkamos mokėjimo įstaigos valdymą atsakingiems asmenims arba naudojimosi balsavimo teisėmis, kurias suteikia šios mokėjimo įstaigos akcininkų ar narių turimos akcijos, sustabdymą.

Panašios priemonės taikomos fiziniams ir juridiniams asmenims, kurie nesilaiko pareigos iš anksto pateikti informaciją, kaip nustatyta 2 dalyje.

4. Tais atvejais, kai 1 dalyje nurodytas akcijų paketas įsigyjamas nepaisant kompetentingų institucijų prieštaravimo, valstybės narės, neatsižvelgdamos į jokias kitas taikytinas sankcijas, nurodo, kad naudojimasis atitinkamomis balsavimo teisėmis būtų sustabdytas, atiduoti balsai būtų laikomi negaliojančiais arba būtų galima tuos balsus anuliuoti.

5 straipsnis

Pradinis kapitalas

Valstybės narės reikalauja, kad veiklos leidimo išdavimo metu mokėjimo įstaigos turėtų pradinį kapitalą, sudarytą iš vieno ar daugiau Reglamento (ES) Nr. 575/2013 26 straipsnio 1 dalies a–e punktuose nurodytų objektų:

a) jeigu mokėjimo įstaiga teikia tik I priedo 5 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, jos kapitalas niekada negali būti mažesnis kaip 25 000 EUR;

b) jeigu mokėjimo įstaiga teikia I priedo 6 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, jos kapitalas niekada negali būti mažesnis kaip 50 000 EUR;

c) jeigu mokėjimo įstaiga teikia bet kurią I priedo 1–4 punktuose nurodytą mokėjimo paslaugą, jos kapitalas niekada negali būti mažesnis kaip 150 000 EUR;

d) jeigu mokėjimo įstaiga teikia elektroninių pinigų paslaugas, jos kapitalas niekada negali būti mažesnis kaip ***350 000*** EUR.

6 straipsnis

Nuosavos lėšos

1. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos nebūtų mažesnės už 5 straipsnyje nurodytą pradinio kapitalo sumą arba nuosavų lėšų sumą, apskaičiuotą pagal 7 straipsnį mokėjimo įstaigoms, neteikiančioms elektroninių pinigų paslaugų, arba apskaičiuotą pagal 8 straipsnį mokėjimo įstaigoms, teikiančioms elektroninių pinigų paslaugas, atsižvelgiant į tai, kuri suma yra didesnė.

2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad užkirstų kelią nuosavoms lėšoms apskaičiuoti tinkamų elementų kartotiniam naudojimui, jei mokėjimo įstaiga priklauso tai pačiai grupei, kaip ir kita mokėjimo įstaiga, kredito įstaiga, investicinė įmonė, turto valdymo bendrovė ar draudimo įmonė. Tas pats taikoma ir tais atvejais, jeigu mokėjimo įstaiga yra mišraus pobūdžio ir vykdo kitą veiklą nei mokėjimo paslaugų arba elektroninių pinigų paslaugų teikimas.

3. Kai tenkinamos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnyje nustatytos sąlygos, valstybės narės arba jų kompetentingos institucijos gali nuspręsti netaikyti atitinkamai šios direktyvos 7 arba 8 straipsnio mokėjimo įstaigoms, kurioms taikoma konsoliduota patronuojančiųjų kredito įstaigų priežiūra pagal Direktyvą 2013/36/ES.

7 straipsnis

Elektroninių pinigų paslaugų neteikiančių mokėjimo įstaigų nuosavų lėšų apskaičiavimas

1. Nepaisant 5 straipsnyje nustatytų pradinio kapitalo reikalavimų, valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos, kurios nėra mokėjimo įstaigos, teikiančios tik I priedo 6 punkte nurodytas mokėjimo inicijavimo paslaugas, teikiančios tik I priedo 7 punkte nurodytas informavimo apie sąskaitas paslaugas arba abiejų rūšių paslaugas, ir mokėjimo įstaigos, kurios nėra elektroninių pinigų paslaugas teikiančios mokėjimo įstaigos, visada turėtų tokią nuosavų lėšų sumą, kuri yra apskaičiuota pagal 2 dalį.

2. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad mokėjimo įstaigos standartiškai taikytų b punkte nustatytą B metodą. Tačiau kompetentingos institucijos gali nuspręsti, kad, atsižvelgiant į konkretų mokėjimo įstaigų verslo modelį, ypač kai jos vykdo tik nedidelį skaičių operacijų, kurių individuali vertė didelė, mokėjimo įstaigos turi taikyti A arba C metodą. A, B ir C metodų tikslais praėję metai turi būti suprantami kaip visas 12 mėnesių laikotarpis iki apskaičiavimo momento.

a) A metodas

Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos turi būti ne mažesnės kaip 10 proc. jos praėjusių metų pastoviųjų pridėtinių išlaidų. Kompetentingos institucijos gali šį reikalavimą patikslinti, jeigu nuo praėjusių metų mokėjimo įstaigos veikloje yra įvykę reikšmingų pokyčių. Jeigu apskaičiavimo dieną mokėjimo įstaiga dar nėra baigusi visų vienų metų veiklos, mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos sudaro bent 10 proc. atitinkamų pastoviųjų pridėtinių išlaidų, kurios numatytos jos verslo plane, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos reikalauja šį planą patikslinti.

b) B metodas

Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos turi būti ne mažesnės už toliau nurodytų dydžių, padaugintų iš padidinimo daugiklio k, nurodyto 3 dalyje, sumą, kai mokėjimo apimtis (MA) sudaro vieną dvyliktąją bendros mokėjimo operacijų, kurias mokėjimo įstaiga atliko praėjusias metais, sumos:

i) 4,0 proc. MA dalies iki 5 mln. EUR,
plius

ii) 2,5 MA dalies nuo 5 mln. EUR iki 10 mln. EUR,
plius

iii) 1 proc. MA dalies nuo 10 mln. EUR iki 100 mln. EUR,
plius

iv) 0,5 proc. MA dalies nuo 100 mln. EUR iki 250 mln. EUR,
plius

v) 0,25 proc. MA dalies, viršijančios 250 mln. EUR.

c) C metodas

Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos turi būti ne mažesnės už atitinkamą rodiklį, nurodytą i papunktyje, padaugintą iš ii papunktyje nurodyto dauginimo koeficiento ir vėl padaugintą iš 3 dalyje nurodyto padidinimo daugiklio k.

i) Atitinkamas rodiklis yra šių elementų suma:

1) palūkanų pajamų,

2) palūkanų išlaidų,

3) gautų komisinių ir kitų mokesčių ir

4) kitų veiklos pajamų.

Kiekvienas elementas įtraukiamas į sumą su savo teigiamu arba neigiamu ženklu. Pajamos iš neįprastų ar nebūdingų elementų negali būti naudojamos apskaičiuojant atitinkamą rodiklį. Išlaidos, susijusios su iš trečiųjų šalių įsigytomis užsakomosiomis paslaugomis, gali sumažinti atitinkamą rodiklį, jei išlaidos patiriamos dėl pagal šią direktyvą prižiūrimos įstaigos. Atitinkamas rodiklis apskaičiuojamas praėjusių finansinių metų pabaigoje pagal paskutinių dvylikos mėnesių stebėjimus. Atitinkamas rodiklis apskaičiuojamas už praėjusius finansinius metus.

Pagal C metodą apskaičiuotos nuosavos lėšos negali būti mažesnės nei 80 proc. pastarųjų trejų finansinių metų atitinkamo rodiklio vidurkio. Jei nėra audituotų duomenų, gali būti naudojami verslo duomenų įverčiai.

ii) Dauginimo koeficientas yra:

1) 10 proc. atitinkamo rodiklio dalies iki 2,5 mln. EUR,

2) 8 proc. atitinkamo rodiklio dalies nuo 2,5 mln. EUR iki 5 mln. EUR,

3) 6 proc. tos atitinkamo rodiklio dalies nuo 5 mln. EUR iki 25 mln. EUR,

4) 3 proc. atitinkamo rodiklio dalies nuo 25 mln. EUR iki 50 mln. EUR,

5) 1,5 proc. dalies, viršijančios 50 mln. EUR.

3. Padidinimo daugiklis k, naudotinas taikant B ir C metodus, yra:

a) 0,5, jeigu mokėjimo įstaiga teikia tik mokėjimo paslaugą, kaip nurodyta I priedo 5 punkte;

b) 1, jeigu mokėjimo įstaiga teikia kurią nors iš mokėjimo paslaugų, kaip nurodyta I priedo 1–4 punktuose.

4. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos, kurios nėra mokėjimo įstaigos, teikiančios tik I priedo 6 punkte nurodytas mokėjimo inicijavimo paslaugas, teikiančios tik I priedo 7 punkte nurodytas informavimo apie sąskaitas paslaugas arba abiejų rūšių paslaugas, ir mokėjimo įstaigos, kurios nėra tik elektroninių pinigų paslaugas teikiančios mokėjimo įstaigos, taip pat vykdančios 10 straipsnyje nurodytą veiklą, užtikrintų, kad nuosavos lėšos, turimos I priedo 1–5 punktuose išvardytoms paslaugoms teikti, nebūtų laikomos nuosavomis lėšomis, turimomis 10 straipsnio 4 dalies d punkto tikslais arba kitoms paslaugoms, kurios nereglamentuojamos pagal šią direktyvą, teikti.

5. Kompetentingos institucijos, remdamosi rizikos valdymo procesų, su rizika susijusių nuostolių duomenų bazės ir vidaus kontrolės mechanizmų įvertinimu, gali reikalauti, kad mokėjimo įstaiga turėtų nuosavų lėšų sumą, kuri yra iki 20 proc. didesnė negu suma, kuri būtų gauta taikant pagal 2 dalį pasirinktą metodą. Kompetentingos institucijos gali leisti mokėjimo įstaigai turėti nuosavų lėšų sumą, kuri yra iki 20 proc. mažesnė už sumą, kuri būtų gauta taikant pagal 2 dalį taikytiną metodą.

6. EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį parengia reguliavimo standartų projektus dėl kriterijų, kuriuos taikant nustatoma, kada pagal mokėjimo įstaigos taikomą verslo modelį ji vykdo tik nedidelį skaičių operacijų, kurių individuali vertė didelė, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – vieni metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti tuos techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

8 straipsnis

Elektroninių pinigų paslaugas teikiančių mokėjimo įstaigų nuosavų lėšų apskaičiavimas

1. Nepaisant 5 straipsnyje nustatytų pradinio kapitalo reikalavimų, valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos, teikiančios tiek mokėjimo paslaugas, tiek elektroninių pinigų paslaugas, savo mokėjimo paslaugų veiklai vykdyti visada turėtų tokią nuosavų lėšų sumą, kuri yra apskaičiuota pagal 7 straipsnį.

2. Nepaisant 5 straipsnyje nustatytų pradinio kapitalo reikalavimų, valstybės narės reikalauja, kad tik elektroninių pinigų paslaugas teikiančios mokėjimo įstaigos visada turėtų nuosavų lėšų sumą, apskaičiuotą taikant toliau 3 dalyje nustatytą D metodą.

3. D metodas: nuosavos lėšos elektroninių pinigų paslaugoms teikti sudaro bent 2 proc. neapmokėtų elektroninių pinigų vidurkio.

4. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos, teikiančios ir mokėjimo paslaugas, ir elektroninių pinigų paslaugas, visada turėtų tokią nuosavų lėšų sumą, kuri būtų lygi bent 1 ir 2 dalyse nurodytų reikalavimų sumai.

5. Valstybės narės leidžia ir mokėjimo paslaugas, ir elektroninių pinigų paslaugas teikiančioms mokėjimo įstaigoms, kurios vykdo bet kurios iš I priede nurodytų rūšių veiklą, nesusijusią su elektroninių pinigų paslaugomis, arba bet kurios iš 10 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytų rūšių veiklą, apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimus remiantis reprezentatyvia dalimi, kuri, kaip manoma, naudojama elektroninių pinigų paslaugoms teikti, su sąlyga, kad tokią reprezentatyvią dalį galima pagrįstai įvertinti remiantis ankstesniais duomenimis ir tenkinant kompetentingų institucijų reikalavimus, kai neapmokėtų elektroninių pinigų suma iš anksto nežinoma. Kai mokėjimo įstaiga vykdė veiklą nepakankamą laikotarpį, jos nuosavų lėšų reikalavimai apskaičiuojami remiantis numatyta neapmokėtų elektroninių pinigų suma, pagrįsta verslo planu, kuris kompetentingų institucijų reikalavimu gali būtu tikslinamas.

6. 7 straipsnio 4 ir 5 dalys *mutatis mutandis* taikomos mokėjimo įstaigoms, teikiančioms elektroninių pinigų paslaugas.

9 straipsnis

Apsaugos reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaiga, teikianti I priedo 1–5 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas arba elektroninių pinigų paslaugas, visas lėšas, kurias ji gavo iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba per kitą mokėjimo paslaugų teikėją mokėjimo operacijoms vykdyti, arba, kai taikoma, lėšas, gautas už išleistus elektroninius pinigus, apsaugotų vienu iš šių būdų:

a) tos lėšos niekada nelaikomos kartu su jokio fizinio ar juridinio asmens, kuris nėra mokėjimo paslaugų vartotojas, kurio vardu tos lėšos laikomos, lėšomis;

b) tos lėšos apdraudžiamos pagal draudimo liudijimą arba joms taikoma kita panaši garantija, išduota draudimo bendrovės arba kredito įstaigos, nepriklausančios tai pačiai kaip mokėjimo įstaiga grupei, tokiai sumai, kuri neapdraudus pagal draudimo liudijimą ar neturint kitos panašios garantijos būtų buvusi atskirta ir kuri išmokama tuo atveju, kai mokėjimo įstaiga negali įvykdyti savo finansinių įsipareigojimų.

Taikant pirmos pastraipos a punktą, kai mokėjimo įstaiga vis dar turi lėšas ir iki kitos darbo dienos, einančios po lėšų gavimo dienos, pabaigos dar nėra perdavusi tų lėšų gavėjui arba pervedusi tų lėšų kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, mokėjimo įstaiga atlieka vieną iš šių veiksmų:

a) deponuoja tas lėšas valstybėje narėje leidimą turinčios kredito įstaigos arba centrinio banko nuožiūra to centrinio banko atskiroje sąskaitoje;

b) investuoja tas lėšas į saugų, likvidų, mažos rizikos turtą, kaip nustatyta buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų.

Mokėjimo įstaigos pagal nacionalinę teisę apsaugo tas lėšas mokėjimo paslaugų vartotojų naudai nuo kitų mokėjimo įstaigos kreditorių reikalavimų, visų pirma nemokumo atveju.

2. Mokėjimo įstaigos, siekdamos apsaugoti klientų lėšas, vengia koncentracijos rizikos***, kai tinkama***, užtikrindamos, kad tas pats apsaugos metodas nebūtų taikomas visoms jų saugomoms klientų lėšoms. Visų pirma jos stengiasi nesaugoti visų vartotojų lėšų vienoje kredito įstaigoje.

3. Kai iš mokėjimo įstaigos reikalaujama apsaugoti lėšas pagal 1 dalį ir tų lėšų dalis turi būti naudojama būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti, o likusi suma – paslaugoms, kurios nėra mokėjimo paslaugos, teikti, 1 dalies reikalavimai taip pat taikomi tai būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti skirtai lėšų daliai. Kai ta lėšų dalis yra kintama arba jos dydis nežinomas iš anksto, valstybės narės mokėjimo įstaigoms leidžia taikyti šią dalį remdamosi reprezentatyvia dalimi, kuri turi būti naudojama mokėjimo paslaugoms teikti, jei tokia reprezentatyvi dalis gali būti pagrįstai įvertinta remiantis ankstesniais duomenimis tenkinant kompetentingų institucijų reikalavimus.

4. Kai mokėjimo įstaiga teikia elektroninių pinigų paslaugas, elektroninių pinigų išleidimo tikslais gautų lėšų apsaugoti nereikia, kol lėšos nėra įskaitomos į mokėjimo įstaigos mokėjimo sąskaitą arba kitaip perduotos mokėjimo įstaigai laikantis Reglamente XXX [MPR] nustatytų vykdymo trukmės reikalavimų. Bet kuriuo atveju tokios lėšos apsaugomos ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos, einančios po tos dienos, kurią lėšos buvo gautos, pabaigos, išleidus elektroninius pinigus.

5. Kai mokėjimo įstaiga teikia elektroninių pinigų paslaugas, 1 dalies taikymo ***tikslu*** saugus mažos rizikos turtas yra turto pozicijos, priskiriamos vienai iš Reglamento (ES) Nr. 575/2013 336 straipsnio 1 dalies 1 lentelėje nustatytų kategorijų, kurių atveju specifinės rizikos kapitalo poreikio koeficientas yra ne didesnis kaip 1,6 proc., išskyrus kitas reikalavimus atitinkančias pozicijas, apibrėžtas to reglamento 336 straipsnio 4 dalyje.

Taikant 1 dalį, saugus, mažos rizikos turtas taip pat yra kolektyvinio investavimo į perleidžiamuosius vertybinius popierius subjekto (KIPVPS), investuojančio tik į pirmoje pastraipoje nurodytą turtą, investiciniai vienetai.

Išskirtinėmis aplinkybėmis ir tinkamai pagrindusios, kompetentingos institucijos, įvertinusios pirmoje ir antroje pastraipose nurodyto turto saugumą, terminą, vertę ar kitus rizikos elementus, gali nustatyti, kuris turtas, taikant 1 dalį, nėra saugus mažos rizikos turtas.

6. Mokėjimo įstaiga iš anksto informuoja kompetentingas institucijas apie visus reikšmingus pokyčius, susijusius su priemonėmis, kurių imtasi siekiant apsaugoti lėšas, gautas už suteiktas mokėjimo paslaugas, o elektroninių pinigų paslaugų atveju – mainais už išleistus elektroninius pinigus.

7. EBI parengia techninius reguliavimo standartus dėl apsaugos reikalavimų, kuriais visų pirma nustatomos mokėjimo įstaigų rizikos valdymo sistemos, kad būtų užtikrinta vartotojų lėšų apsauga, įskaitant reikalavimus dėl apsaugomų lėšų atskyrimo, paskyrimo, suderinimo, ***izoliavimo*** ir apskaičiavimo ***bei likvidumo ir koncentracijos rizikos išvengimo***.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – vieni metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

10 straipsnis

Veikla

1. Be mokėjimo paslaugų ar elektroninių pinigų paslaugų teikimo, mokėjimo įstaigos turi teisę vykdyti šią veiklą:

a) teikti operacijų ir glaudžiai susijusias papildomas paslaugas, be kita ko, užtikrinti mokėjimo operacijų vykdymą, teikti užsienio valiutų keitimo paslaugas, vykdyti saugojimo veiklą ir saugoti bei tvarkyti duomenis;

b) valdyti mokėjimo sistemas;

c) vykdyti verslo veiklą, kuri nėra mokėjimo paslaugų arba elektroninių pinigų paslaugų teikimo veikla, vadovaujantis taikomais Sąjungos ir nacionalinės teisės aktais.

2. Mokėjimo įstaigos, teikiančios vieną ar daugiau mokėjimo paslaugų arba elektroninių pinigų paslaugų, turi tik mokėjimo operacijoms naudojamas mokėjimo sąskaitas.

3. Jokios lėšos, kurias mokėjimo įstaigos gauna iš mokėjimo paslaugų vartotojų mokėjimo ar elektroninių pinigų paslaugų teikimo tikslu, nelaikomos indėliu ar kitomis grąžintinomis lėšomis, kaip nurodyta Direktyvos 2013/36/ES 9 straipsnyje.

4. Mokėjimo įstaigos gali suteikti su mokėjimo paslaugomis, nurodytomis I priedo 2 punkte, susijusį kreditą tik tuo atveju, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

a) kreditas yra papildoma mokėjimo operacijos priemonė ir yra suteiktas tik mokėjimo operacijai įvykdyti;

b) nepaisant nacionalinių taisyklių, jei tokių yra, kuriomis reglamentuojamas kredito kortelių išdavėjų teikiamas kreditas, dėl mokėjimo suteiktas ir pagal 13 straipsnio 6 dalį ir 30 straipsnį įvykdytas kreditas grąžinamas per ***pagrįstai*** trumpą laikotarpį, ***kurį nustato kompetentingos institucijos***;

c) kreditas suteikiamas ne iš lėšų, gautų ar laikomų mokėjimo operacijai vykdyti, ir ne iš lėšų, gautų iš mokėjimo paslaugų vartotojų mainais į elektroninius pinigus ir laikomų pagal 9 straipsnio 1 dalį;

d) mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos, priežiūros institucijų nuomone, bet kuriuo metu yra pakankamos atsižvelgiant į bendrą suteikto kredito sumą.

5. Mokėjimo įstaigos nepriima indėlių ar kitokių grąžintinų lėšų, kaip nurodyta Direktyvos 2013/36/ES 9 straipsnyje.

6. Elektroninių pinigų paslaugas teikiančios mokėjimo įstaigos visas lėšas, įskaitant grynuosius pinigus ar pinigus sąskaitoje, kuriuos ta mokėjimo įstaiga gavo iš mokėjimo paslaugų vartotojų, nedelsdamos pakeičia į elektroninius pinigus. Šios lėšos nėra iš visuomenės priimtas indėlis ar kitos grąžintinos lėšos, kaip nurodyta Direktyvos 2013/36/ES 9 straipsnyje.

7. Šia direktyva nedaroma poveikio Direktyvai 2008/48/EB, kitai atitinkamai Sąjungos teisei ar nacionalinėms priemonėms, susijusioms su kredito suteikimo vartotojams sąlygomis, kurios nederinamos pagal šią direktyvą ir atitinka Sąjungos teisę.

11 straipsnis

Apskaita ir teisės aktų nustatytas auditas

1. Mokėjimo įstaigoms *mutatis mutandis* taikoma Tarybos direktyva 86/635/EEB **([29])**, Direktyva 2013/34/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1606/2002 **([30])**.

2. Mokėjimo įstaigų metines finansines ataskaitas ir konsoliduotąsias finansines ataskaitas audituoja teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai arba audito įmonės, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/43/EB 2 straipsnio 2 ir 3 punktuose, išskyrus tuos atvejus, kai taikomos šio reikalavimo išimtys pagal Direktyvą 2013/34/ES ir, kai taikytina, Direktyvą 86/635/EEB.

3. Priežiūros tikslais valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos pateiktų atskirą atskaitomybės informaciją apie mokėjimo paslaugas arba elektroninių pinigų paslaugas ir apie 10 straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklą, dėl kurios pateikiama auditoriaus išvada. Tą išvadą parengia, kai taikytina, teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai arba audito įmonė.

4. Direktyvos 2013/36/ES 63 straipsnyje nustatytos pareigos *mutatis mutandis* mokėjimo paslaugų ir elektroninių pinigų paslaugų veiklos atžvilgiu taikomos teisės aktų nustatytą auditą atliekantiems mokėjimo įstaigų auditoriams arba audito įmonėms.

12 straipsnis

Įrašų saugojimas

Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos saugotų visus atitinkamus įrašus šios antraštinės dalies tikslais bent penkerius metus, nedarant poveikio Direktyvos(ES) 2015/849 ar kitos atitinkamos Sąjungos teisės taikymui. Kai tokiuose įrašuose yra asmens duomenų, mokėjimo įstaiga nelaiko tų įrašų ilgiau, nei būtina šios antraštinės dalies tikslais. Jeigu mokėjimo įstaigos veiklos leidimas panaikinamas pagal 16 straipsnį, įrašai, kuriuose yra asmens duomenų, saugomi ne ilgiau kaip penkerius metus nuo leidimo panaikinimo.

([29]) 1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyva 86/635/EEB dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės (OL L 372, 1986 12 31, p. 1).

([30]) 2002 m. liepos 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1606/2002 dėl tarptautinių apskaitos standartų taikymo (OL L 243, 2002 9 11, p. 1).

13 straipsnis

Veiklos leidimo išdavimas

1. Valstybės narės išduoda prašymą teikiančiai mokėjimo įstaigai leidimą teikti mokėjimo paslaugas ir elektroninių pinigų paslaugas, kurias ji ketina teikti, jeigu prašymą teikianti mokėjimo įstaiga:

a) yra valstybėje narėje įsisteigęs juridinis asmuo;

b) pateikė savo kompetentingoms institucijoms 3 straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją;

c) atsižvelgė į poreikį užtikrinti patikimą ir apdairų prašymą teikiančios mokėjimo įstaigos valdymą, taip pat patikimas mokėjimo paslaugų arba elektroninių pinigų paslaugų, kurias ji ketina teikti, valdymo priemones, įskaitant:

i) aiškią organizacinę struktūrą su tiksliai apibrėžtais, skaidriais ir nuosekliais atsakomybės ryšiais;

ii) veiksmingas rizikos, kuri kyla arba gali kilti prašymą teikiančiai mokėjimo įstaigai, nustatymo, valdymo, stebėsenos ir pranešimo apie ją procedūras;

iii) tinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimas administracines ir apskaitos procedūras;

d) turi 5 straipsnyje nurodytą pradinį kapitalą;

e) atitinka 3 straipsnio 4 dalies nuostatas.

Valdymo priemonės ir kontrolės mechanizmai, nurodyti c punkte, turi būti išsamūs ir proporcingi, atsižvelgiant į mokėjimo paslaugų arba elektroninių pinigų paslaugų, kurias ketina teikti prašymą teikiančios mokėjimo įstaigos, pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

EBI priima šioje dalyje nurodytos tvarkos, procesų ir mechanizmų gaires.

2. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos išduoda veiklos leidimą, jei kartu su prašymu pateikta informacija ir įrodymai atitinka visus 3 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir kompetentingos institucijos, nuodugniai patikrinusios prašymą, pateikia teigiamą bendrą įvertinimą. Prieš išduodamos veiklos leidimą kompetentingos institucijos atitinkamais atvejais gali konsultuotis su nacionaliniu centriniu banku ar kitomis atitinkamomis viešosios valdžios institucijomis.

3. Mokėjimo įstaigos, kuri pagal savo buveinės valstybės narės nacionalinę teisę privalo turėti registruotą buveinę, pagrindinė buveinė turi būti toje pačioje valstybėje narėje, kurioje yra jos registruota buveinė, ir ji ten turi vykdyti dalį savo mokėjimo paslaugų arba elektroninių pinigų veiklos. Tačiau valstybės narės, kurioje bus mokėjimo įstaigos registruota buveinė, kompetentingos institucijos nereikalauja, kad mokėjimo įstaiga didžiąją savo veiklos dalį vykdytų šalyje, kurioje bus jos registruota buveinė.

4. Kompetentingos institucijos, kaip sąlygą gauti veiklos leidimą, gali taikyti reikalavimą, pagal kurį prašymą teikianti mokėjimo įstaiga turi įsteigti atskirą subjektą I priedo 1–6 punktuose nurodytoms mokėjimo paslaugoms teikti, kai prašymą teikianti mokėjimo įstaiga vykdo kitą veiklą, kuri gali pakenkti arba tikėtina, kad pakenks, prašymą teikiančios mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui arba kompetentingų institucijų gebėjimui stebėti, kaip prašymą teikianti mokėjimo įstaiga laikosi šios direktyvos nuostatų.

5. Kompetentingos institucijos atsisako išduoti leidimą prašymą teikiančiai mokėjimo įstaigai bet kuriuo iš šių atvejų:

a) jei, atsižvelgiant į poreikį užtikrinti patikimą ir apdairų mokėjimo įstaigos valdymą, tos kompetentingos institucijos nėra įsitikinusios akcininkų arba narių, kuriems priklauso kvalifikuotosios akcijų paketo dalys, tinkamumu;

b) jei tarp mokėjimo įstaigos ir fizinių ar juridinių asmenų yra glaudžių ryšių, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 38 punkte, dėl kurių kompetentingos institucijos negali veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijų;

c) jei trečiosios valstybės į įstatymai ir kiti teisės aktai, taikomi vienam ar keliems fiziniams ar juridiniams asmenims, su kuriais mokėjimo įstaigą sieja glaudūs ryšiai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 38 punkte, arba sunkumai, susiję su tų įstatymų ir kitų teisės aktų vykdymo užtikrinimu, neleidžia kompetentingoms institucijoms veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijų.

6. Veiklos leidimas galioja visose valstybėse narėse ir suteikia teisę atitinkamai mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas arba elektroninių pinigų paslaugas, kurias apima veiklos leidimas, visoje Sąjungoje, naudojantis laisve teikti paslaugas arba įsisteigimo laisve.

14 straipsnis

Pranešimas apie sprendimą išduoti veiklos leidimą arba atsisakyti jį išduoti

Ne vėliau kaip per ***du*** mėnesius nuo 3 straipsnyje nurodyto prašymo išduoti veiklos leidimą gavimo arba, jeigu prašymas yra neišsamus, po to, kai buvo gauta visa 3 straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija, kompetentingos institucijos praneša prašymą pateikusiam subjektui, ar veiklos leidimas išduotas, ar atsisakyta jį išduoti. Jei kompetentinga institucija atsisako išduoti veiklos leidimą, ji nurodo atsisakymo priežastis.

15 straipsnis

Mokėjimo įstaigos veiklos leidimo išsaugojimas

Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos informuotų savo kompetentingą instituciją apie visus pagal 3 straipsnį pateiktos informacijos ir įrodymų pasikeitimus, kurie gali turėti įtakos tos informacijos ar įrodymų tikslumui.

16 straipsnis

Mokėjimo įstaigos veiklos leidimo panaikinimas

1. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali panaikinti mokėjimo įstaigai išduotą veiklos leidimą tik tuo atveju, jei:

a) mokėjimo įstaiga per 12 mėnesių nuo tos dienos, kai gavo veiklos leidimą, tuo leidimu nepasinaudojo arba daugiau kaip šešis mėnesius iš eilės neteikė jokių paslaugų, dėl kurių jai išduotas veiklos leidimas;

b) mokėjimo įstaiga aiškiai atsisakė to veiklos leidimo;

c) mokėjimo įstaiga nebeatitinka veiklos leidimo išdavimo sąlygų arba neinformuoja kompetentingos institucijos apie susijusius svarbius pokyčius;

d) mokėjimo įstaiga veiklos leidimą gavo pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis neteisėtomis priemonėmis;

e) mokėjimo įstaiga pažeidė savo pareigas pinigų plovimo ar teroristų finansavimo prevencijos srityje pagal Direktyvą (ES) 2015/849;

f) mokėjimo įstaigai toliau teikiant mokėjimo paslaugas arba elektroninių pinigų paslaugas, kiltų grėsmė mokėjimo sistemos stabilumui arba pasitikėjimui ja;

g) mokėjimo įstaiga patenka į vieno iš atvejų, kai toks panaikinimas numatytas nacionalinėje teisėje, taikymo sritį.

2. Kompetentinga institucija nurodo kiekvieno veiklos leidimo panaikinimo priežastis ir apie tai atitinkamai informuoja susijusius asmenis.

3. Kompetentinga institucija apie veiklos leidimo panaikinimą skelbia viešai, taip pat 17 bei 18 straipsniuose nurodytuose registruose arba sąrašuose.

17 straipsnis

Buveinės valstybės narės mokėjimo įstaigų registras

1. Valstybės narės valdo ir prižiūri mokėjimo įstaigų, įskaitant pagal 34, 36, 38 straipsnius registruotus subjektus, ir jų tarpininkų ar platintojų viešąjį elektroninį registrą. Valstybės narės užtikrina, kad šiame registre būtų visa nurodyta informacija:

a) informacija apie mokėjimo įstaigas, kurioms pagal 13 straipsnį suteiktas leidimas, ir jų tarpininkus ▌ arba platintojus, jei tokių yra;

b) informacija apie fizinius ir juridinius asmenis, įregistruotus pagal 34 straipsnio 2 dalį, 36 straipsnio 1 dalį arba 38 straipsnio 1 dalį, ir jų tarpininkus arba platintojus, jei tokių yra;

c) informacija apie 1 straipsnio 2 dalyje nurodytas įstaigas, kurios turi teisę teikti mokėjimo arba elektroninių pinigų paslaugas pagal nacionalinę teisę.

Mokėjimo įstaigų filialai įtraukiami į buveinės valstybės narės registrą, jei tie filialai teikia paslaugas valstybėje narėje, kuri nėra jų buveinės valstybė narė.

2. 1 dalyje nurodytame viešajame registre:

a) nurodomos mokėjimo ir elektroninių pinigų paslaugos, kurias teikti mokėjimo įstaigai išduotas leidimas arba kurioms teikti įregistruotas fizinis ar juridinis asmuo, bei atitinkami prekės ženklai, kuriuos naudodami jie gali tas paslaugas teikti;

b) atitinkamai nurodomi tarpininkai arba platintojai, per kuriuos mokėjimo įstaiga teikia mokėjimo arba elektroninių pinigų paslaugas, išskyrus elektroninių pinigų išleidimą, ir nurodomos paslaugos, kurias šie tarpininkai arba platintojai teikia mokėjimo įstaigos vardu;

c) nurodomos kitos valstybės narės, kuriose veikia mokėjimo įstaiga, ir data, kada pradėta vykdyti veikla, kuriai taikomas paso mechanizmas.

3. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos būtų įtrauktos į 1 dalyje nurodytą registrą atskirai nuo fizinių ir juridinių asmenų, įregistruotų pagal 34, 36 arba 38 straipsnį, ir kad visuomenė galėtų su tuo registru susipažinti, jis būtų prieinamas internetu ir nedelsiant atnaujinamas.

4. Kompetentingos institucijos į viešąjį registrą įrašo veiklos leidimo išdavimo arba registracijos, veiklos leidimo panaikinimo, veiklos leidimo galiojimo sustabdymo ir registracijos panaikinimo pagal 34, 36 arba 38 straipsnį datas.

5. Kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos praneša EBI veiklos leidimo arba registracijos panaikinimo, veiklos leidimo ar registracijos sustabdymo arba išimčių taikymo pagal 34, 36 arba 38 straipsnį priežastis.

18 straipsnis

EBI registras

1. EBI valdo ir prižiūri mokėjimo įstaigų, įskaitant pagal 34, 36 ir 38 straipsnius registruotus subjektus, ir jų tarpininkų arba platintojų ir, kai taikoma, filialų elektroninį centrinį registrą. Tame elektroniniame centriniame registre laikoma kompetentingų institucijų pagal 3 dalį pateikta informacija. EBI yra atsakinga už tikslų tos informacijos pateikimą.

2. EBI užtikrina, kad šis elektroninis centrinis registras būtų nemokamai prieinamas visuomenei jos interneto svetainėje, ir sudaro nesudėtingos prieigos prie išvardytos informacijos ir nesudėtingos jos paieškos galimybes.

3. Kompetentingos institucijos pateikia EBI į savo nacionalinius viešuosius registrus įrašytą informaciją pagal 17 straipsnį ne vėliau kaip per vieną darbo dieną nuo tos informacijos įtraukimo į nacionalinius viešuosius registrus.

4. Kompetentingos institucijos yra atsakingos už savo nacionaliniuose registruose esančios ir EBI teikiamos informacijos tikslumą ir jos atnaujinimą. Į registrą įtrauktoms bendrovėms suteikiamos priemonės bet kokiems su jomis susijusiems netikslumams ištaisyti.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų, susijusių su 1 dalyje nurodyto elektroninio centrinio registro valdymu ir priežiūra bei prieiga prie jame esančios informacijos, projektus, siekdama užtikrinti, kad tik atitinkama kompetentinga institucija arba EBI galėtų keisti registre esančią informaciją.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 18 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti tuos techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

6. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus dėl informacijos, kurią reikia pateikti pagal 1 dalį, turinio ir struktūros, įskaitant informacijos duomenų standartus ir formatus, kaip nustatyta Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) 2019/410 ***([31])***.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 18 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

7. Remdamasi naujausia informacija, esančia 1 dalyje nurodytame EBI registre ir EBI kredito įstaigų registre, sukurtame pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 8 straipsnio 2 dalies j punktą, EBI parengia, valdo ir prižiūri kompiuterio skaitomą centrinį mokėjimo paslaugų teikėjų, teikiančių mokėjimo paslaugas, išvardytas I priedo 6 ir 7 punktuose, sąrašą. Tame sąraše nurodomas tų mokėjimo paslaugų teikėjų pavadinimas ir identifikatorius bei jų veiklos leidimo statusas.

2 skirsnis

Naudojimasis tarpininkais, platintojais, filialais ir užsakomosiomis paslaugomis

19 straipsnis

Naudojimasis tarpininkais

1. Mokėjimo įstaigos, ketinančios teikti mokėjimo paslaugas ***(išskyrus elektroninių pinigų paslaugas)*** per tarpininkus, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia visą šią informaciją:

a) tarpininko pavadinimą ir adresą;

b) atnaujintą vidaus kontrolės mechanizmų, kuriais agentas naudosis laikydamasis Direktyvos (ES) 2015/849, aprašymą;

c) informaciją apie direktorių ir kitų asmenų, atsakingų už tarpininko valdymą, tapatybę ir, jei tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, įrodymus, kad tie asmenys yra kompetentingi ir tinkami, kad galėtų vykdyti savo užduotis;

d) informaciją apie mokėjimo įstaigos teikiamas mokėjimo paslaugas, kurias teikti tarpininkas įgaliojamas;

e) jei taikytina, tarpininko unikalų identifikavimo kodą arba numerį**.**

2. Valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos per ***vieną mėnesį*** nuo 1 dalyje nurodytos informacijos gavimo praneštų mokėjimo įstaigai, ar tarpininkas įtrauktas į 17 straipsnyje nurodytą registrą. Kai tarpininkas įtraukiamas į registrą, jis gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas.

3. Prieš įrašydamos tarpininką į 17 straipsnyje nurodytą registrą, kompetentingos institucijos, jei jos mano, kad 1 dalyje nurodyta informacija yra neteisinga, imasi papildomų veiksmų informacijai patikrinti.

4. Jeigu patikrinusios 1 dalyje nurodytą informaciją kompetentingos institucijos nėra įsitikinusios, kad ta informacija yra teisinga, jos atsisako įtraukti tarpininką į 17 straipsnyje nurodytą registrą ir nepagrįstai nedelsdamos apie tai informuoja mokėjimo įstaigą.

([31]) 2018 m. lapkričio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/410, kuriuo nustatomi kompetentingų institucijų Europos bankininkystės institucijai pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/2366 praneštinos mokėjimo paslaugų srities informacijos detalių ir struktūros techniniai įgyvendinimo standartai (OL L 73, 2019 3 15, p. 20).

5. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos, kurios nori teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje naudodamosi tarpininku arba kurios ketina teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje nei buveinės valstybė narė per tarpininką, esantį trečiojoje valstybėje narėje, laikytųsi 30 straipsnyje nustatytų procedūrų.

6. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos informuotų savo mokėjimo paslaugų vartotojus apie tai, kad tarpininkas veikia jų vardu.

7. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos nepagrįstai nedelsdamos ir laikydamosi 2, 3 ir 4 dalyse numatytos procedūros praneštų savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie visus pasikeitimus, susijusius su tarpininkų paslaugų naudojimu, taip pat apie kitus tarpininkus.

20 straipsnis

Elektroninių pinigų paslaugų platintojai

1. Valstybės narės leidžia mokėjimo įstaigoms, teikiančioms elektroninių pinigų paslaugas, platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per platintojus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos, ketinančios teikti elektroninių pinigų paslaugas per platintoją, *mutatis mutandis* taikytų 19 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

3. Kai mokėjimo įstaiga ketina platinti elektroninių pinigų paslaugas kitoje valstybėje narėje naudodamasi platintojo paslaugomis, tokioms mokėjimo įstaigoms *mutatis mutandis* taikomi šios direktyvos 30–33 straipsniai, išskyrus 31 straipsnio 4 ir 5 dalis, įskaitant deleguotuosius aktus, priimtus pagal jos 30 straipsnio 5 dalį.

21 straipsnis

Filialai

1. Valstybės narės reikalauja, kad ***mokėjimo įstaiga, ketinanti*** teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigdama filialą arba ketinanti teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje nei jos buveinės valstybė narė per filialą, esantį trečiojoje valstybėje narėje, laikytųsi 30 straipsnyje nustatytų procedūrų.

2. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos reikalautų, jog jų vardu veikiantys filialai apie tokį faktą informuotų mokėjimo paslaugų vartotojus.

22 straipsnis

Subjektai, kuriems perduodama veikla

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos, ketinančios perduoti mokėjimo arba elektroninių pinigų paslaugų veiklos funkcijas, apie tai informuotų savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas.

Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos neperduotų svarbių veiklos funkcijų, įskaitant IRT sistemas, taip, kad iš esmės pablogėtų mokėjimo įstaigos vidaus kontrolės kokybė ir kompetentingų institucijų galimybės stebėti ir atsekti, kaip mokėjimo įstaiga laikosi visų šioje direktyvoje nustatytų pareigų.

Veiklos funkcija laikoma svarbia, jeigu ją netinkamai vykdydama arba jos nevykdydama mokėjimo įstaiga iš esmės nebegalėtų toliau laikytis savo veiklos leidimo išdavimo reikalavimų, kitų pareigų pagal šią direktyvą, būtų iš esmės pakenkta jos finansinės veiklos rezultatams arba jos teikiamų mokėjimo ar elektroninių pinigų paslaugų patikimumui ar tęstinumui.

Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos, perduodamos svarbias veiklos funkcijas, įvykdytų visas šias sąlygas:

a) perdavus tam tikras funkcijas, vyresnioji vadovybė savo atsakomybės neperduoda;

b) nesikeičia mokėjimo įstaigos santykiai su jos mokėjimo paslaugų vartotojais ir pareigos jų atžvilgiu pagal šią direktyvą;

c) negali būti sušvelnintos sąlygos, kurių mokėjimo įstaiga turi laikytis, kad jai būtų suteiktas leidimas arba kad ji išsaugotų tą leidimą;

d) nepašalinamos arba nepakeičiamos kitos sąlygos, kuriomis remiantis mokėjimo įstaigai buvo išduotas veiklos leidimas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos nepagrįstai nedelsdamos praneštų savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie visus pasikeitimus, susijusius su naudojimusi subjektų, kuriems perduodama veikla, paslaugomis.

23 straipsnis

Atsakomybė

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos, kurios veiklos funkcijoms vykdyti naudojasi trečiųjų šalių paslaugomis, imtųsi pagrįstų priemonių užtikrinti, kad būtų laikomasi šios direktyvos reikalavimų.

2. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos būtų visiškai atsakingos už visus savo darbuotojų arba tarpininkų, platintojų, filialų ar subjektų, kuriems perduodama veikla, veiksmus.

3 skirsnis

Kompetentingos institucijos ir priežiūra

24 straipsnis

Kompetentingų institucijų paskyrimas

1. Kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms ir už prudencinę mokėjimo įstaigų, kurios turi vykdyti pagal šią antraštinę dalį nustatytas pareigas, priežiūrą valstybės narės paskiria viešosios valdžios institucijas arba įstaigas, kurios yra pripažintos nacionalinės teisės aktuose arba kurias pripažįsta viešosios valdžios institucijos, kurioms nacionalinės teisės aktuose tuo tikslu suteikti aiškūs įgaliojimai, įskaitant nacionalinius centrinius bankus. Valstybės narės kompetentingomis institucijomis neskiria mokėjimo įstaigų, kredito įstaigų ar pašto žiro įstaigų.

Kompetentingos institucijos yra nepriklausomos nuo ūkio subjektų ir vengia interesų konfliktų.

Valstybės narės pateikia Komisijai pagal pirmą pastraipą paskirtos kompetentingos institucijos pavadinimą ir kontaktinius duomenis.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 1 dalį paskirtos kompetentingos institucijos turėtų visus savo pareigoms atlikti būtinus įgaliojimus.

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų reikiamų išteklių, visų pirma paskirtų darbuotojų, kad galėtų vykdyti savo užduotis.

3. Valstybės narės, kurios paskyrė daugiau nei vieną kompetentingą instituciją šioje antraštinėje dalyje reglamentuojamiems klausimams spręsti arba kompetentingomis institucijomis paskyrė už kredito įstaigų priežiūrą atsakingas kompetentingas institucijas, užtikrina, kad tos institucijos, siekdamos veiksmingai vykdyti savo atitinkamas pareigas, glaudžiai bendradarbiautų.

4. Atsakomybė už pagal 1 dalį paskirtų kompetentingų institucijų uždavinius tenka buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

5. 1 dalis nereiškia, kad iš kompetentingų institucijų reikalaujama prižiūrėti mokėjimo įstaigų verslo veiklą, kuri nėra mokėjimo paslaugų teikimas, ir veiklą, nurodytą 10 straipsnio 1 dalies a punkte.

25 straipsnis

Priežiūra

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingų institucijų taikomos kontrolės priemonės, skirtos patikrinti, ar nuolat laikomasi šios antraštinės dalies nuostatų, būtų proporcingos, tinkamos ir pritaikomos atsižvelgiant į riziką, kuri mokėjimo įstaigoms kyla.

Siekdamos patikrinti, kaip laikomasi šios antraštinės dalies, kompetentingos institucijos visų pirma turi teisę imtis šių veiksmų:

a) reikalauti, kad mokėjimo įstaiga pateiktų visą informaciją, kurios reikia siekiant stebėti, ar laikomasi nuostatų, jei taikoma, nurodydamos prašymo tikslą ir informacijos pateikimo terminą;

b) atlikti patikrinimus vietoje mokėjimo įstaigos, bet kurio tarpininko, platintojo ar filialo, mokėjimo įstaigos atsakomybe teikiančio mokėjimo paslaugas arba elektroninių pinigų paslaugas, verslo patalpose ar bet kurio subjekto, kuriam perduodama veikla, verslo patalpose;

c) teikti rekomendacijas, gaires ir, kai taikytina, nustatyti privalomas administracines nuostatas;

d) sustabdyti veiklos leidimo galiojimą arba jį panaikinti pagal 16 straipsnį.

2. Nedarant poveikio 16 straipsniui ir nacionalinėms baudžiamosios teisės nuostatoms, valstybės narės nustato, kad jų kompetentingos institucijos gali taikyti sankcijas arba priemones, skirtas konkrečiai nustatytiems pažeidimams nutraukti ir tokių pažeidimų priežastims pašalinti, mokėjimo įstaigoms arba subjektams, faktiškai kontroliuojantiems mokėjimo įstaigų veiklą, kurie pažeidžia nuostatas, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę.

3. Nepaisant 5 straipsnyje, 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 7 straipsnyje ir 8 straipsnyje nustatytų reikalavimų, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos galėtų imtis šio straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų, kad būtų užtikrintas pakankamas mokėjimo įstaigų kapitalas, visų pirma kai veikla, kuri nėra mokėjimo paslaugų ir elektroninių pinigų paslaugų veikla, turi ar gali turėti neigiamos įtakos mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui.

26 straipsnis

Profesinė paslaptis

1. Nedarant poveikio atvejams, kuriems taikoma nacionalinė baudžiamoji teisė, valstybės narės užtikrina, kad visi asmenys, kurie dirba arba yra dirbę kompetentingose institucijose, ir kompetentingų institucijų vardu veikiantys ekspertai įsipareigotų saugoti profesinę paslaptį.

2. Kai informacija keičiamasi pagal 28 straipsnį, įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį taikomas tiek institucijai, kuri informacija dalijasi, tiek institucijai, kuri ją gauna, siekiant užtikrinti asmens ir verslo teisių apsaugą.

3. Valstybės narės gali taikyti šį straipsnį *mutatis mutandis* atsižvelgdamos į Direktyvos 2013/36/ES 53–61 straipsnius.

27 straipsnis

Teisė kreiptis į teismus

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingų institucijų priimti sprendimai mokėjimo įstaigos atžvilgiu laikantis pagal šią direktyvą priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų galėtų būti ginčijami teismuose.

2. 1 dalis taip pat taikoma neveikimo atvejais.

28 straipsnis

Bendradarbiavimas ir keitimasis informacija

1. Skirtingų valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir, kai tinkama, su ECB bei valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, EBI ir kitomis atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, paskirtomis pagal mokėjimo paslaugų teikėjams taikomą Sąjungos ar nacionalinę teisę.

2. Valstybės narės leidžia savo kompetentingoms institucijoms keistis informacija su:

a) kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už veiklos leidimų išdavimą prašymą teikiančioms mokėjimo įstaigoms ir mokėjimo įstaigų priežiūrą;

b) ECB ir valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, kaip pinigų ir priežiūros institucijomis, bei atitinkamais atvejais su kitomis viešosios valdžios institucijomis, atsakingomis už mokėjimo ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą;

c) kitomis atitinkamomis institucijomis, paskirtomis pagal šią direktyvą ir kitus Sąjungos teisės aktus, taikomus mokėjimo paslaugų teikėjams, įskaitant Direktyvą (ES) 2015/849;

d) EBI, kaip institucija, prisidedančia prie veiksmingo ir nuoseklaus priežiūros mechanizmų veikimo, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 1 straipsnio 5 dalies a punkte.

29 straipsnis

Skirtingų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas

1. Kai valstybės narės kompetentinga institucija mano, kad tam tikru klausimu 28, 30, 31, 32 ar 33 straipsniuose nurodytas tarpvalstybinis bendradarbiavimas su kitos valstybės narės kompetentingomis institucijomis neatitinka tose nuostatose nustatytų sąlygų, ji gali tą klausimą perduoti svarstyti EBI ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.

2. Jeigu pagal šio straipsnio 1 dalį EBI buvo paprašyta pagalbos, ji nepagrįstai nedelsdama priima sprendimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį. EBI taip pat gali savo iniciatyva pagal to reglamento 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą padėti kompetentingoms institucijoms pasiekti susitarimą. Bet kuriuo atveju susijusios kompetentingos institucijos atideda savo sprendimų priėmimą, kol pagal to reglamento 19 straipsnį nesutarimas bus išspręstas.

30 straipsnis

Prašymas pasinaudoti įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas

1. Valstybės narės užtikrina, kad visos mokėjimo įstaigos, norinčios pirmą kartą teikti mokėjimo ar elektroninių pinigų paslaugas ne savo buveinės, o kitoje valstybėje narėje, įskaitant įsisteigimą trečiojoje valstybėje narėje, pasinaudodamos įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateiktų šią informaciją:

a) mokėjimo įstaigos pavadinimą, adresą ir, jei taikoma, veiklos leidimo numerį;

b) informaciją apie valstybę narę (-es), kurioje (-iose) mokėjimo įstaiga ketina vykdyti veiklą, ir planuojamą operacijų šioje valstybėje narėje pradžios datą;

c) informaciją apie mokėjimo arba elektroninių pinigų paslaugą (-as), kurią (-ias) mokėjimo įstaiga ketina teikti;

d) kai mokėjimo įstaiga ketina naudotis tarpininko arba platintojo paslaugomis – 19straipsnio 1 dalyje ir 20 straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją;

e) kai mokėjimo įstaiga ketina naudotis filialo paslaugomis:

   i) 3 straipsnio 3 dalies b ir e punktuose nurodytą informaciją apie mokėjimo arba elektroninių pinigų paslaugų verslą priimančiojoje valstybėje narėje;

   ii) filialo organizacinės struktūros aprašymą;

   iii) informaciją apie asmenų, atsakingų už filialo valdymą, tapatybę.

Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos, ketinančios perduoti mokėjimo ar elektroninių pinigų paslaugų veiklos funkcijas kitiems subjektams priimančioje valstybėje narėje, apie tai ***nedelsdamos*** atitinkamai informuotų savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas.

1a. Komisija sukuria specialią interneto svetainę, kurioje vienoje vietoje būtų pateikta visa informacija, kaip mokėjimo įstaigos gali registruotis konkrečioje valstybėje narėje.

2. Gavusios visą 1 dalyje nurodytą informaciją, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ***per 10 darbo dienų*** išsiunčia tą informaciją priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Kai paslaugos teikiamos per trečiąją valstybę narę, valstybė narė, kuriai turi būti pranešta, yra ta, kurioje paslaugos teikiamos mokėjimo paslaugų vartotojams.

Gavusios informaciją iš buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos ***per 15 darbo dienų*** įvertina tą informaciją ir buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia atitinkamą informaciją apie atitinkamos mokėjimo įstaigos ketinimą teikti mokėjimo arba elektroninių pinigų paslaugas pasinaudojus įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos informuoja buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas apie visas priežastis susirūpinti dėl ketinimo pasitelkti tarpininką, platintoją arba įsteigti filialą, susijusias su pinigų plovimu arba teroristų finansavimu, kaip apibrėžta Direktyvoje (ES) 2015/849. Prieš tai priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija susisiekia su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/849 7 straipsnio 2 dalyje, kad nustatytų, ar tokių priežasčių yra.

Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, nesutinkančios su priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų vertinimu, priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia savo nesutikimo priežastis.

Jeigu buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų vertinimas, atsižvelgus į priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų pateiktą informaciją, yra nepalankus, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija atsisako įregistruoti tarpininką, filialą arba platintoją arba panaikina jau esamą registraciją.

3. Gavusios 1 dalyje nurodytą informaciją, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ***per 30 darbo dienų*** praneša apie savo sprendimą priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir mokėjimo įstaigai.

Kai tarpininkas, platintojas arba filialas įregistruojamas 17 straipsnyje nurodytame registre, jis atitinkamoje priimančiojoje valstybėje narėje gali pradėti vykdyti veiklą.

Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaiga buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms praneštų veiklos, vykdomos mokėjimo įstaigos vardu per tarpininką, platintoją ar filialą atitinkamoje priimančiojoje valstybėje narėje, pradžios datą. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos apie tai informuoja priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas.

4. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaiga nepagrįstai nedelsdama praneštų buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie visus svarbius pagal 1 dalį pateiktos informacijos pasikeitimus, įskaitant informaciją apie papildomus tarpininkus, platintojus, filialus ar subjektus, kuriems perduodama veikla priimančiosiose valstybėse narėse, kuriose veikia mokėjimo įstaiga. Taikoma 2 ir 3 dalyse nustatyta tvarka.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų bendradarbiavimo ir keitimosi informacija pagal šį straipsnį sistemą. Tų techninių reguliavimo standartų projektuose patikslinamas bendradarbiavimo pranešant apie tarpvalstybinę veiklą vykdančias mokėjimo įstaigas metodas, priemonės bei detalės ir visų pirma teiktinos informacijos aprėptis ir tvarkymas, įskaitant bendrą terminiją ir standartinius pranešimo šablonus siekiant užtikrinti pranešimų teikimo proceso nuoseklumą ir efektyvumą.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 18 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti tuos techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

31 straipsnis

Įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas besinaudojančių mokėjimo įstaigų priežiūra

1. Atlikdamos kitoje valstybėje narėje esančio mokėjimo įstaigos tarpininko, platintojo ar filialo kontrolę ir imdamosi būtinų veiksmų, nurodytų šiame skirsnyje, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos bendradarbiauja su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijomis, be kita ko, informuodamos priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas apie tai, kur tos priimančiosios valstybės narės teritorijoje jos ketina atlikti patikrinimą vietoje.

Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali pavesti priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms atlikti atitinkamos mokėjimo įstaigos patikrinimus vietoje.

2. Priimančiųjų valstybių narių kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad mokėjimo įstaigos, turinčios tarpininkų, platintojų arba filialų jų teritorijose, joms periodiškai teiktų ataskaitas dėl jų teritorijose vykdomos veiklos.

Tokių ataskaitų reikalaujama informavimo ar statistikos tikslais ir, kai tarpininkai, platintojai ar filialai teikia mokėjimo paslaugas arba elektroninių pinigų paslaugas, siekiant stebėti, kaip laikomasi Reglamento XXX [MPR] II ir III antraštinių dalių. Tokiems tarpininkams, platintojams arba filialams taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai nurodytiesiems 26 straipsnyje.

Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali prašyti mokėjimo įstaigų pateikti *ad hoc* informaciją, jei tos institucijos turi įrodymų, kad nesilaikoma šios antraštinės dalies arba Reglamento XXX [MPR] II ir III antraštinių dalių.

3. Buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos pateikia vienos kitoms visą esminę arba svarbią informaciją, visų pirma tarpininko, platintojo arba filialo įvykdytų ar įtariamų pažeidimų atveju, taip pat pažeidimų, įvykdytų naudojantis laisve teikti paslaugas, atveju. Kompetentingos institucijos, gavusios prašymą, perduoda visą svarbią informaciją ir savo iniciatyva visą esminę informaciją, be kita ko, informaciją apie mokėjimo įstaigos atitiktį 13 straipsnio 3 dalyje nustatytoms sąlygoms.

4. Valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo įstaigos, kurios jų teritorijoje vykdo veiklą per tarpininkus, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, jų teritorijoje paskirtų pagrindinį kontaktinį punktą siekiant užtikrinti tinkamą ryšių palaikymą ir informacijos teikimą laikantis Reglamento XXX [MPR] II ir III antraštinių dalių ir sudaryti palankesnes sąlygas buveinės valstybės narės ir priimančiųjų valstybių narių kompetentingoms institucijoms vykdyti priežiūrą, be kita ko, gavus prašymą pateikti kompetentingoms institucijoms dokumentus ir informaciją. ***Jei valstybė narė nusprendžia taikyti tokį reikalavimą, kiekviena mokėjimo įstaiga toje valstybėje narėje paskiria tik vieną pagrindinį kontaktinį punktą.***

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodo kriterijus, taikytinus siekiant nustatyti, laikantis proporcingumo principo, aplinkybes, kuriomis tikslinga paskirti 4 dalyje nurodytą pagrindinį kontaktinį punktą, ir tų kontaktinių punktų funkcijas.

Tuose techninių reguliavimo standartų projektuose visų pirma atsižvelgiama į:

a) bendrą mokėjimo įstaigos priimančiosiose valstybėse narėse atliktų operacijų apimtį ir vertę;

b) teikiamų mokėjimo paslaugų rūšį;

c) bendrą priimančiojoje valstybėje narėje įsisteigusių tarpininkų skaičių.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 18 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti tuos techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

32 straipsnis

Reikalavimų nesilaikymo atveju taikomos priemonės, įskaitant prevencines priemones

1. Jei priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija mano, kad mokėjimo įstaiga, kuri jos teritorijoje turi tarpininkų, platintojų ar filialų, nesilaiko šios antraštinės dalies arba Reglamento XXX [MPR] II ir III antraštinių dalių reikalavimų, ta kompetentinga institucija nepagrįstai nedelsdama apie tai informuoja buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją.

Įvertinusi pagal pirmą pastraipą gautą informaciją, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija nepagrįstai nedelsdama imasi visų reikiamų priemonių užtikrinti, kad atitinkama mokėjimo įstaiga laikytųsi reikalavimų. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija nedelsdama praneša apie tas priemones priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai ir visų kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

2. Susidarius kritinėms situacijoms, kai siekiant pašalinti rimtą grėsmę kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų interesams priimančiojoje valstybėje narėje būtina nedelsiant imtis veiksmų, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, tuo pat metu vykstant tarpvalstybiniam kompetentingų institucijų bendradarbiavimui ir kol buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos imsis priemonių, kaip išdėstyta 31 straipsnyje, gali imtis prevencinių priemonių.

3. Visos 2 dalyje nurodytos prevencinės priemonės turi būti tinkamos ir proporcingos jų tikslui – apsaugoti nuo rimtos grėsmės, kylančios kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų interesams priimančiojoje valstybėje narėje. Tos priemonės neturi suteikti pranašumo mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojams priimančiojoje valstybėje narėje, palyginti su mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojais kitose valstybėse narėse.

Prevencinės priemonės yra laikinos ir nutraukiamos, kai pašalinamos nustatytos rimtos grėsmės, be kita ko, padedant buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms arba su jomis bendradarbiaujant, arba padedant EBI ar su ja bendradarbiaujant, kaip nustatyta 29 straipsnio 1 dalyje.

4. Kai tai suderinama su kritine situacija, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, iš anksto ir bet kuriuo atveju nepagrįstai nedelsdamos praneša buveinės valstybės narės ir visų kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, Komisijai ir EBI apie prevencines priemones, kurių imtasi pagal 2 dalį, ir pateikia jų pagrindimą.

33 straipsnis

Priežastys ir pranešimas

1. Visos priemonės, kurių kompetentingos institucijos imasi pagal 25, 30, 31 arba 32 straipsnį, apimančios nuobaudas arba naudojimosi laisve teikti paslaugas ar įsisteigimo laisve apribojimus, tinkamai pagrindžiamos ir apie jas pranešama atitinkamai mokėjimo įstaigai.

2. 30, 29 ir 32 straipsniais nedaroma poveikio kompetentingų institucijų pareigoms pagal Direktyvą (ES) 2015/849 ir Reglamentą (ES) 2015/847, visų pirma pagal Direktyvos (ES) 2015/849 47 straipsnio 1 dalį ir Reglamento (ES) 2015/847 22 straipsnio 1 dalį, prižiūrėti ar stebėti, kaip laikomasi tuose aktuose nustatytų reikalavimų.

II SKYRIUS

Išimtys ir pranešimai

34 straipsnis

Neprivalomos išimtys

1. Valstybės narės gali netaikyti arba leisti savo kompetentingoms institucijoms visai arba iš dalies netaikyti I skyriaus 1, 2 ir 3 skirsniuose, išskyrus 17, 18, 24, 26, 27 ir 28 straipsnius, nustatytų procedūrų ir sąlygų fiziniams arba juridiniams asmenims, teikiantiems mokėjimo paslaugas, nurodytas I priedo 1–5 punktuose, arba teikiantiems elektroninių pinigų paslaugas, kai:

a) mokėjimo paslaugų atveju atitinkamo asmens, įskaitant tarpininkus, už kuriuos atitinkamas asmuo prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų mokėjimo operacijų visos vertės mėnesinis vidurkis neviršija valstybės narės nustatytos ribos, tačiau bet kuriuo atveju yra ne didesnis kaip 3 mln. EUR, arba

b) elektroninių pinigų paslaugų atveju iš visų veiklos rūšių susidaręs neapmokėtų elektroninių pinigų vidurkis neviršija valstybės narės nustatyto limito ir bet kokiu atveju yra ne didesnis nei 5 mln. EUR, ir

c) mokėjimo paslaugų ir elektroninių pinigų paslaugų atveju nė vienas iš fizinių asmenų, atsakingų už veiklos valdymą ar vykdymą, nebuvo pripažintas kaltu padaręs teisės pažeidimų, susijusių su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, arba kitų finansinių nusikaltimų.

ca) mokėjimo operacijų, vykdomų naudojant elektroninių pinigų žetonus, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2023/1114 3 straipsnio i dalies 7 punkte, atveju, kai mokėjimo paslaugų teikėjas jau yra gavęs leidimą veikti kaip kriptoturto paslaugų teikėjas valstybėje narėje ir teikti šias paslaugas pagal to reglamento V antraštinę dalį.

Taikant šios pastraipos a punktą, vertinimas, ar riba buvo viršyta, grindžiamas numatoma bendra mokėjimo operacijų suma verslo plane, nebent kompetentingos institucijos būtų pareikalavusios tą planą patikslinti.

Kai elektroninių pinigų paslaugas teikianti mokėjimo įstaiga taip pat teikia kurią nors mokėjimo paslaugą arba vykdo kurią nors 10 straipsnyje nurodytą veiklą ir neapmokėtų elektroninių pinigų suma iš anksto nežinoma, kompetentingos institucijos leidžia tai mokėjimo įstaigai taikyti pirmos pastraipos b punktą ir vadovautis reprezentatyvia dalimi, paprastai naudojama teikiant elektroninių pinigų paslaugas, jei tokią reprezentatyvią dalį galima pagrįstai įvertinti pagal ankstesnius duomenis ir tenkinant kompetentingų institucijų reikalavimus. Jei mokėjimo įstaiga vykdė veiklą nepakankamai ilgą laikotarpį, tas reikalavimas vertinamas remiantis numatyta neapmokėtų elektroninių pinigų suma, pagrįsta verslo planu, kuris kompetentingos institucijos reikalavimu gali būti tikslinamas.

Valstybės narės taip pat gali numatyti, kad neprivalomos išimtys būtų suteikiamos įvykdžius papildomą reikalavimą dėl didžiausios saugomos sumos, nurodytos mokėjimo priemonėje arba vartotojo mokėjimo sąskaitoje, kurioje saugomi elektroniniai pinigai.

Fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojasi išimtimi pagal 1 dalies pirmos pastraipos b punktą, gali teikti su elektroninių pinigų paslaugomis nesusijusias mokėjimo paslaugas tik pagal 1 dalies pirmos pastraipos a punktą.

2. Valstybės narės reikalauja, kad bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuriam netaikomos 1 dalyje nurodytos procedūros ir sąlygos, įsiregistruotų buveinės valstybės narės kompetentingoje institucijoje. Valstybės narės nustato dokumentus, kurie turi būti pateikti kartu su tokiu registracijos prašymu, remdamosi 3 straipsnio 3 dalies a–s punktuose išvardytais elementais.

3. Valstybės narės reikalauja, kad visų pagal 2 dalį įregistruotų fizinių ar juridinių asmenų pagrindinė buveinė arba gyvenamoji vieta būtų valstybėje narėje, kurioje jie faktiškai vykdo veiklą.

4. Asmenys, atleisti nuo 1 dalyje nurodytų procedūrų ir sąlygų taikymo, laikomi mokėjimo įstaigomis. Tiems asmenims netaikoma 13 straipsnio 6 dalis ir 30, 31 bei 32 straipsniai.

5. Valstybės narės gali nustatyti, kad kiekvienas pagal 2 dalį įregistruotas fizinis ar juridinis asmuo gali vykdyti tik tam tikrą 10 straipsnyje išvardytų rūšių veiklą.

6. Asmenys, atleisti nuo 1 dalyje nurodytų procedūrų ir sąlygų taikymo, kompetentingoms institucijoms praneša apie bet kokį jų padėties pasikeitimą, susijusį su toje dalyje nurodytomis sąlygomis, ir ne rečiau kaip kartą per metus kompetentingų institucijų nurodytą dieną pateikia šią informaciją:

a) kai jie teikia mokėjimo paslaugas, mokėjimo operacijų bendros vertės per praėjusius 12 mėnesių vidurkį;

b) kai jie teikia elektroninių pinigų paslaugas, vidutinę neapmokėtų elektroninių pinigų sumą.

7. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad tuo atveju, kai nebetenkinamos šio straipsnio 1, 3 ar 5 dalyje nustatytos sąlygos, atitinkami asmenys per 30 kalendorinių dienų pagal 13 straipsnį prašytų suteikti veiklos leidimą. Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos turėtų pakankamus įgaliojimus ir galėtų tikrinti, ar nuolat laikomasi šio straipsnio reikalavimų.

8. Šio straipsnio 1–6 dalimis nedaroma poveikio Direktyvai (ES) 2015/849 arba nacionalinės teisės aktams kovos su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu srityje.

35 straipsnis

Pranešimas ir informavimas

Valstybė narė, nusprendusi taikyti 34 straipsnyje nurodytą išimtį, informuoja Komisiją apie visus šiuos dalykus:

a) savo sprendimą suteikti tokią išimtį;

b) visus vėlesnius šios išimties pakeitimus;

c) susijusių fizinių ir juridinių asmenų skaičių;

d) kasmet bendrą įvykdytų mokėjimo operacijų vertę kiekvienų kalendorinių metų gruodžio 31 d., kaip nurodyta 34 straipsnio 1 dalies a punkte, ir bendrą išleistų neapmokėtų elektroninių pinigų sumą, kaip nurodyta 34 straipsnio 1 dalies b punkte.

36 straipsnis

Informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai

1. ***Nukrypstant nuo 3 straipsnio, fiziniams*** ar juridiniams asmenims, teikiantiems tik I priedo 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, nereikia gauti veiklos leidimo, tačiau prieš pradėdami veiklą jie turi įsiregistruoti buveinės valstybės narės kompetentingoje institucijoje.

2. Kartu su tokiu prašymu įregistruoti pateikiama 3 straipsnio 3 dalies a, b, e–h, j, l, n, p ir q punktuose nurodyta informacija ir dokumentai.

Teikdamas 3 straipsnio 3 dalies e, f ir l punktuose nurodytus dokumentus besiregistruojantis fizinis arba juridinis asmuo pateikia savo audito tvarkos ir organizacinių priemonių, kurias jis nustatė, kad galėtų imtis visų pagrįstų veiksmų savo vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugos, nurodytos I priedo 7 punkte, teikimo tęstinumui bei patikimumui užtikrinti, aprašymą.

3. Teikiant informaciją apie 3 straipsnio 3 dalies j punkte nurodytas saugumo kontrolės ir rizikos mažinimo priemones nurodoma, kaip besiregistruojantis fizinis ar juridinis asmuo užtikrins aukšto lygio skaitmeninės veiklos atsparumą pagal Reglamento (ES) 2022/2554 II skyrių, visų pirma kiek tai susiję su techniniu saugumu ir duomenų apsauga, įskaitant programinę įrangą ir IRT sistemas, kurias naudoja besiregistruojantis fizinis ar juridinis asmuo arba įmonės, kurioms jis perduoda vykdyti visas savo operacijas arba jų dalį.

4. Valstybės narės 1 dalyje nurodytiems asmenims kaip jų registracijos sąlygą taiko reikalavimą turėti profesinės civilinės atsakomybės draudimą teritorijose, kuriose jie teikia paslaugas, arba kitą panašią garantiją ir užtikrinti, kad:

a) jie galėtų padengti savo atsakomybę sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo paslaugų vartotojo atžvilgiu, susijusią su neautorizuota ar nesąžininga prieiga prie informavimo apie mokėjimo sąskaitas paslaugos arba neautorizuoto ar nesąžiningo naudojimosi ja;

b) jie galėtų padengti bet kokią draudimo ar panašios garantijos atveju taikomos besąlyginės išskaitos, ribinės vertės ar atskaitymo vertę;

c) jie nuolat stebėtų draudimo ar panašios garantijos aprėptį.

Kaip alternatyvą b ir c punktuose nustatytiems reikalavimams šio straipsnio 1 dalyje nurodyti juridiniai asmenys gali pasirinkti turėti pradinį 50 000 EUR kapitalą, kuris gali būti pakeistas profesinės civilinės atsakomybės draudimu ar panašia garantija iš karto po to, kai tie juridiniai asmenys pradeda vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą.

5. I skyriaus 1 ir 2 skirsniai netaikomi asmenims, teikiantiems šio straipsnio 1 dalyje nurodytas paslaugas. I skyriaus 3 skirsnis, išskyrus 25 straipsnio 3 dalį, taikomas asmenims, teikiantiems šio straipsnio 1 dalyje nurodytas paslaugas.

6. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys laikomi mokėjimo įstaigomis.

37 straipsnis

Paslaugos, kai grynieji pinigai išduodami mažmeninės prekybos parduotuvėse neperkant

1. Valstybės narės nuo šios direktyvos taikymo atleidžia fizinius ar juridinius asmenis, išduodančius grynuosius pinigus mažmeninės prekybos parduotuvėse, nepriklausomai nuo to, ar perkama, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

a) paslaugą savo patalpose teikia fizinis arba juridinis asmuo, kurio įprasta veikla yra parduoti prekes arba paslaugas;

b) vieno grynųjų pinigų išėmimo suma neviršija ***100 EUR arba lygiavertės sumos atitinkamos valstybės narės valiuta;***

ba) ***grynųjų pinigų išėmimas nėra anoniminis ir jį vykdant patvirtinamas kliento autentiškumas.***

2. Šiuo straipsniu nedaroma poveikio Direktyvai (ES) 2015/849 arba kitiems atitinkamiems Sąjungos ar nacionaliniams kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu teisės aktams.

38 straipsnis

Mokėjimo sąskaitų netvarkančių bankomatų operatorių teikiamos grynųjų pinigų išėmimo paslaugos

1. ***Nukrypstant nuo 3 straipsnio, fiziniams*** arba juridiniams asmenims, teikiantiems I priedo 1 punkte nurodytas grynųjų pinigų išėmimo paslaugas ir netvarkantiems mokėjimo sąskaitų bei neteikiantiems kitų I priede nurodytų mokėjimo paslaugų, nereikia gauti veiklos leidimo, tačiau prieš pradėdami veiklą jie turi įsiregistruoti buveinės valstybės narės kompetentingoje institucijoje.

2. Registruojantis, kaip nurodyta 1 dalyje, pateikiama 3 straipsnio 3 dalies a, b, e–h, j, l, n, p ir q punktuose nurodyta informacija ir dokumentai.

Teikdamas 3 straipsnio 3 dalies e, f ir l punktuose nurodytus dokumentus besiregistruojantis fizinis arba juridinis asmuo pateikia savo audito tvarkos ir organizacinių priemonių, kurias jis taiko, kad galėtų imtis visų pagrįstų veiksmų savo vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugos, nurodytos I priedo 1 punkte, teikimo tęstinumui bei patikimumui užtikrinti, aprašymą.

Teikiant informaciją apie 3 straipsnio 3 dalies j punkte nurodytas saugumo kontrolės ir rizikos mažinimo priemones nurodoma, kaip besiregistruojantis fizinis ar juridinis asmuo užtikrins aukšto lygio skaitmeninės veiklos atsparumą pagal Reglamento (ES) 2022/2554 II skyrių, visų pirma kiek tai susiję su techniniu saugumu ir duomenų apsauga, įskaitant programinę įrangą ir IRT sistemas, kurias naudoja besiregistruojantis fizinis ar juridinis asmuo arba įmonės, kurioms jis perduoda vykdyti visas savo operacijas arba jų dalį.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas paslaugas teikiantiems asmenims 1 skyriaus 1 ir 2 skirsniai netaikomi. Asmenims, teikiantiems šio straipsnio 1 dalyje nurodytas paslaugas, taikomas 1 skyriaus 3 skirsnis, išskyrus 25 straipsnio 3 dalį.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas paslaugas teikiantys asmenys laikomi mokėjimo įstaigomis.

4a. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas paslaugas teikiantys fiziniai arba juridiniai asmenys laikosi Mokėjimo paslaugų reglamento 7 straipsnyje nustatytų mokesčių ir rinkliavų skaidrumo reikalavimų ir visų pirma užtikrina, kad tokie mokesčiai ir rinkliavos būtų nurodomi pradedant teikti paslaugas.

39 straipsnis

Pareiga pranešti

1. Valstybės narės reikalauja, kad paslaugų teikėjai, vykdantys bet kurios iš Reglamento XXX [MPR] ***2 straipsnio 2 dalies*** j punkto i ir ii papunkčiuose nurodytų rūšių veiklą arba abiejų rūšių veiklą, kai ją vykdant per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų mokėjimo operacijų bendra vertė viršija 1 mln. EUR, praneštų kompetentingoms institucijoms apie siūlomas paslaugas, nurodydami, pagal kurią Reglamento XXX [MPR] 2 straipsnio 1 dalies j punkto i ir ii papunkčiuose nurodytą išimtį ta veikla yra vykdoma.

Remdamasi tuo pranešimu, kompetentinga institucija priima tinkamai pagrįstą sprendimą pagal Reglamento XXX [MPR] ***2 straipsnio 2 dalies*** j punkte nurodytus kriterijus, kai veikla negali būti laikoma ribotame tinkle vykdoma veikla, ir atitinkamai informuoja paslaugų teikėją.

2. Valstybės narės reikalauja, kad paslaugų teikėjai, vykdantys Reglamento XXX [MPR] ***2 straipsnio 2 dalies k punkte*** nurodytą veiklą, nusiųstų pranešimą kompetentingoms institucijoms ir kompetentingoms institucijoms pateiktų metinę audito nuomonę, kurioje patvirtinama, kad veikla vykdoma laikantis Reglamento XXX [MPR] ***2 straipsnio 2 dalies k punkte*** nustatytų ribų.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos informuotų EBI apie paslaugas, apie kurias pranešta pagal 1 dalį, nurodydamos, pagal kurią išimtį ta veikla vykdoma.

4. Veiklos, apie kurią pranešta pagal 2 ir 3 dalis, aprašymas yra skelbiamas viešai 17 ir 18 straipsniuose nurodytuose registruose**.**

III ANTRAŠTINĖ DALIS

DELEGUOTIEJI AKTAI IR TECHNINIAI REGULIAVIMO STANDARTAI

40 straipsnis

Deleguotieji aktai

Komisijai pagal 41 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais atnaujinamos 5 straipsnyje, 34 straipsnio 1 dalyje ir 37 straipsnyje nurodytos sumos atsižvelgiant į infliaciją.

41 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 40 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami nuo šios direktyvos įsigaliojimo datos neribotam laikotarpiui.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali atšaukti 40 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 40 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

42 straipsnis

Visiškas suderinimas

1. Nepažeidžiant 6 straipsnio 3 dalies ir 34 straipsnio, kai šioje direktyvoje pateikiamos suderintos nuostatos, valstybės narės negali toliau taikyti ar priimti kitų nuostatų, nei nustatytos šioje direktyvoje.

2. Valstybė narė, kuri naudojasi kuria nors iš 6 straipsnio 3 dalyje arba 34 straipsnyje nurodytų galimybių, apie tai ir visus vėlesnius pakeitimus informuoja Komisiją. Komisija viešai paskelbia tą informaciją interneto svetainėje arba kitomis lengvai prieinamomis priemonėmis.

3. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nenukryptų nuo šios direktyvos nuostatas perkeliančių nacionalinės teisės aktų nuostatų mokėjimo paslaugų vartotojų nenaudai, išskyrus atvejus, kai tai aiškiai joje nustatyta. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjai gali nuspręsti mokėjimo paslaugų vartotojams taikyti palankesnes sąlygas.

43 straipsnis

Peržiūros nuostata

1. Komisija ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – penkeri metai nuo šios direktyvos ***taikymo pradžios*** dienos] pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, ECB ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šios direktyvos taikymo ir poveikio ataskaitą, visų pirma dėl:

▌

b) Direktyvos 2014/49/ES peržiūros poveikio mokėjimo įstaigų vykdomai klientų lėšų apsaugai;

ba) ***bendro mokėjimo paslaugų teikėjų, kuriems veiklos leidimas išduotas pagal šią direktyvą, skaičiaus ir rinkos dalies pagal kiekvieną valstybę narę.***

Jei tinkama, Komisija kartu su savo ataskaita pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

2. Komisija ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – treji metai nuo MPR ***įsigaliojimo*** dienos] pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, ECB ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ataskaitą dėl šios direktyvos taikymo srities, visų pirma dėl mokėjimo sistemų, mokėjimo schemų ir techninių paslaugų teikėjų, ***be kita ko, skaitmeninių piniginių, kurios nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį, tvarkymo ar valdymo***. Jei tinkama, Komisija kartu su ta ataskaita pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

44 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Valstybės narės leidžia mokėjimo įstaigoms, kurioms pagal Direktyvos (ES) 2015/2366 11 straipsnį veiklos leidimas išduotas ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 18 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos], toliau teikti ir vykdyti mokėjimo paslaugas, dėl kurių joms suteiktas veiklos leidimas, nereikalaujant prašyti išduoti ***naują*** veiklos leidimą pagal šios direktyvos 3 straipsnį arba laikytis kitų šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų ar nurodytų nuostatų iki [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 24 mėnesiai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

Valstybės narės ***nereikalauja***, kad pirmoje pastraipoje nurodytos mokėjimo įstaigos kompetentingoms institucijoms pateiktų ***kokią nors papildomą informaciją, išskyrus*** informaciją, kuri leistų toms kompetentingoms institucijoms ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 24 mėnesiai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos] įvertinti bet kurį iš šių dalykų:

a) ar tos mokėjimo įstaigos laikosi ***naujų*** II antraštinės dalies ***reikalavimų*** ir, jei jų nesilaiko, kokių priemonių reikia imtis siekiant užtikrinti, kad jų laikytųsi;

b) ar veiklos leidimas turėtų būti panaikintas.

Pirmoje pastraipoje nurodytoms mokėjimo įstaigoms, kurios, remiantis kompetentingų institucijų patikrinimu, laikosi II antraštinės dalies reikalavimų, ***ir toliau suteikiamas*** mokėjimo įstaigos veiklos leidimas pagal šios direktyvos 13 straipsnį ir jos yra įtraukiamos į 17 ir 18 straipsniuose nurodytus registrus. Jeigu tos mokėjimo įstaigos iki [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 24 mėnesiai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos] neįvykdo II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, jų mokėjimo paslaugų teikimo veikla ***sustabdoma iki tol, kol jos atitinkamai kompetentingai institucijai pateiks reikalaujamą papildomą informaciją, kuria užtikrinama, kad jos laikosi II antraštinės dalies, o ta kompetentinga institucija, įsitikinusi tos informacijos tikslumu, suteiks leidimą mokėjimo paslaugų teikėjui***.

2. Valstybės narės ***nustato***, kad 1 dalyje nurodytoms mokėjimo įstaigoms veiklos leidimas būtų suteikiamas automatiškai ir jos būtų įtraukiamos į 17 straipsnyje nurodytą registrą, jei kompetentingos institucijos turi įrodymų, kad tos mokėjimo įstaigos jau laikosi 3 ir 13 straipsnių reikalavimų. Kompetentingos institucijos informuoja susijusias mokėjimo įstaigas, ***jei yra kokių nors kliūčių šiam*** veiklos leidimui suteikti ***ir nepagrįstai nedelsdamos imasi veiksmų toms kliūtims pašalinti***.

3. Valstybės narės leidžia fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie iki [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 18 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos] pasinaudojo išimtimi pagal Direktyvos (ES) 2015/2366 32 straipsnį ir kurie teikė mokėjimo paslaugas, nurodytas tos direktyvos I priede, atlikti bet kurį iš šių veiksmų:

a) toliau teikti tas paslaugas atitinkamoje valstybėje narėje iki [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 24 mėnesiai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos];

b) prašyti taikyti išimtį pagal šios direktyvos 34 straipsnį arba

c) laikytis kitų šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų ar nurodytų nuostatų.

Bet kuriam pirmoje pastraipoje nurodytam asmeniui, kuriam iki [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 18 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos] nebuvo suteiktas veiklos leidimas arba nebuvo taikoma išimtis pagal šią direktyvą, ***sustabdoma*** mokėjimo paslaugų teikimo veikla iki ***tol, kol tas asmuo atitinkamai kompetentingai institucijai pateiks reikalaujamą papildomą informaciją ir ta kompetentinga institucija, įsitikinusi tos informacijos tikslumu, suteiks leidimą mokėjimo paslaugų teikėjui***.

4. Valstybės narės fiziniams ir juridiniams asmenims, kurie pasinaudojo išimtimi pagal Direktyvos (ES) 2015/2366 32 straipsnį, gali taikyti išimtį pagal šios direktyvos 34 straipsnį ir įtraukti tuos asmenis į šios direktyvos 17 ir 18 straipsniuose nurodytus registrus, jei kompetentingos institucijos turi įrodymų, kad laikomasi šios direktyvos 34 straipsnyje nustatytų reikalavimų. Kompetentingos institucijos apie tai informuoja atitinkamas mokėjimo įstaigas. ***Jeigu kompetentingos institucijos nepriima sprendimo iki... [24 mėnesiai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos], mokėjimo įstaigos gali toliau teikti ir vykdyti mokėjimo paslaugas, dėl kurių joms išduotas veiklos leidimas, kol toks sprendimas bus priimtas.***

45 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostata, taikoma elektroninių pinigų įstaigoms, turinčioms veiklos leidimą pagal Direktyvą 2009/110/EB

1. Valstybės narės leidžia elektroninių pinigų įstaigoms, kurios apibrėžtos Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 1 punkte ir kurios iki [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 18 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos] pagal nacionalinę teisę, kuria Direktyva 2009/110/EB perkeliama į nacionalinę teisę, pradėjo vykdyti elektroninių pinigų įstaigos veiklą valstybėje narėje, kurioje yra jų pagrindinė buveinė, pagal nacionalinę teisę, kuria Direktyva 2009/110/EB perkeliama į nacionalinę teisę, tęsti tą veiklą toje valstybėje narėje arba kitoje valstybėje narėje nereikalaujant prašyti išduoti ***naują*** veiklos leidimą pagal šios direktyvos 3 straipsnį arba laikytis kitų šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų ar nurodytų nuostatų ***iki... [24 mėnesiai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos]***.

2. Valstybės narės ***nereikalauja***, kad 1 dalyje nurodytos elektroninių pinigų įstaigos iki [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 24 mėnesiai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos] kompetentingoms institucijoms teiktų ***kokią nors informaciją, išskyrus*** informaciją, kuri toms kompetentingoms institucijoms ***leidžia*** įvertinti, ar tos elektroninių pinigų įstaigos laikosi šios direktyvos. Jeigu atlikus tokį vertinimą nustatoma, kad tos elektroninių pinigų įstaigos nesilaiko tų reikalavimų, kompetentingos institucijos nusprendžia, kokių priemonių reikia imtis, kad būtų užtikrintas tų reikalavimų laikymasis, arba panaikinti veiklos leidimą.

Pirmoje pastraipoje nurodytoms elektroninių pinigų įstaigoms, kurios, remiantis kompetentingų institucijų patikrinimu, laikosi II antraštinės dalies reikalavimų, suteikiamas mokėjimo įstaigos veiklos leidimas pagal šios direktyvos 13 straipsnį ir jos įtraukiamos į 17 ir 18 straipsniuose nurodytus registrus. Jeigu tos elektroninių pinigų įstaigos iki [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 24 mėnesiai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos] neatitinka II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, jų elektroninių pinigų paslaugų teikimo veikla ***sustabdoma iki tol, kol jos atitinkamai kompetentingai institucijai pateiks reikalaujamą papildomą informaciją, o ta kompetentinga institucija, įsitikinusi tos informacijos tikslumu, suteiks leidimą mokėjimo paslaugų teikėjui***.

3. Valstybės narės ***leidžia***, kad 1 dalyje nurodytoms elektroninių pinigų įstaigoms mokėjimo įstaigos veiklos leidimas būtų suteikiamas automatiškai ir jos būtų įtraukiamos į 17 straipsnyje nurodytą registrą, jei kompetentingos institucijos turi įrodymų, kad atitinkamos elektroninių pinigų įstaigos laikosi šios direktyvos reikalavimų. Kompetentingos institucijos informuoja susijusias elektroninių pinigų įstaigas, ***jei yra kokių nors kliūčių šiam*** veiklos leidimui suteikti, ***ir nepagrįstai nedelsdamos imasi veiksmų toms kliūtims pašalinti***.

4. Valstybės narės leidžia ***tiems*** juridiniams asmenims, kurie iki [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 18 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos] pradėjo vykdyti veiklą pagal nacionalinę teisę, kuria į nacionalinę teisę perkeliamas Direktyvos 2009/110/EB 9 straipsnis, tęsti tą veiklą atitinkamoje valstybėje narėje pagal tą direktyvą iki [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 24 mėnesiai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos], nereikalaujant prašyti išduoti ***naują*** veiklos leidimą pagal šios direktyvos 3 straipsnį arba laikytis kitų šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų ar nurodytų nuostatų. ***Jeigu kompetentingos institucijos nepriima sprendimo iki... [24 mėnesiai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos], tie juridiniai asmenys gali toliau teikti ir vykdyti elektroninių pinigų paslaugas ir mokėjimo paslaugas, dėl kurių jiems išduotas veiklos leidimas.***

45a straipsnis

Pratęsimo laikotarpis

Kompetentingos institucijos gali išimties tvarka nuspręsti pratęsti laikotarpį, per kurį konkrečioms mokėjimo įstaigoms ir elektroninių pinigų įstaigoms draudžiama teikti paslaugas, jei šios įstaigos pateikė 44 ir 45 straipsniuose nurodytą reikiamą informaciją, tačiau kompetentinga institucija per nustatytą terminą jos negalėjo peržiūrėti.

46 straipsnis

I

47 straipsnis

Direktyvos (ES) 2020/1828 dalinis pakeitimas

Direktyvos (ES) 2020/1828 I priedas papildomas šiuo punktu:

„68) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 20../... dėl prieigos prie finansinių duomenų sistemos, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010, (ES) Nr. 1095/2010 ir (ES) 2022/2554 (OL L [...], [….], p....].“.

48 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva (ES) 2015/2366 panaikinama nuo [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 18 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

Direktyva 2009/110/EB panaikinama nuo [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 18 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

Visos šios direktyvos įsigaliojimo metu galiojančiuose teisės aktuose esančios nuorodos į Direktyvą (ES) 2015/2366 ir į Direktyvą 2009/110/EB laikomos nuorodomis į šią direktyvą arba Reglamentą XXX [MPR] ir skaitomos pagal šios direktyvos III priede pateiktą atitikties lentelę.

49 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 18 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo] ▌ priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

2. Tas nuostatas jos taiko nuo [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 18 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos] ▌.

Valstybės narės, patvirtindamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

50 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

51 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta …

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkė	*Pirmininkas / Pirmininkė*

I PRIEDAS

MOKĖJIMO PASLAUGOS

(kaip nurodyta 2 straipsnio 3 punkte)

1. Paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos grynuosius pinigus įmokėti į mokėjimo sąskaitą ir (arba) iš jos išimti.

2. Mokėjimo operacijų vykdymas, įskaitant lėšų pervedimą iš mokėjimo sąskaitos ir į ją, taip pat tais atvejais, kai lėšas pagal kredito liniją suteikia vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjas arba kitas mokėjimo paslaugų teikėjas.

3. Mokėjimo priemonių išleidimas.

4. Mokėjimo operacijų aptarnavimas.

5. Pinigų perlaida.

6. Mokėjimo inicijavimo paslaugos.

7. Informavimo apie sąskaitas paslaugos.

II PRIEDAS

ELEKTRONINIŲ PINIGŲ PASLAUGOS

(kaip nurodyta 2 straipsnio 37 punkte)

Elektroninių pinigų išleidimas, mokėjimo sąskaitų, kuriose laikomi elektroninių pinigų vienetai, tvarkymas ir elektroninių pinigų vienetų pervedimas.

III PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

DIREKTYVA (ES) 2015/2366	DIREKTYVA 2009/110/EC	DIREKTYVA XXX (MPD3)	REGLAMENTAS XXX (MPR)
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 dalis		2 straipsnio 1 dalis
a punktas	a punktas		a punktas
b punktas	b punktas		-
c punktas	c punktas		b punktas
d punktas			c punktas
e punktas	d punktas		d punktas
f punktas	e punktas		e punktas
	1 straipsnio 2 dalis	1 straipsnio 1 dalis	
	1 straipsnio 3 dalis	1 straipsnio 2 dalis	
1 straipsnio 2 dalis			1 straipsnio 1 dalis
			1 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 1 dalis			2 straipsnio 1 dalis
3 straipsnis			2 straipsnio 2 dalis
a punktas			a punktas
b punktas			b punktas
c punktas			-
d punktas			c punktas
e punktas			d punktas
			e punktas
f punktas			-
g punktas			f punktas
h punktas			g punktas
i punktas			h punktas
j punktas			i punktas
k punktas	1 straipsnio 4 dalis		j punktas
l punktas	1 straipsnio 5 dalis		k punktas
m punktas			l punktas
n punktas			m punktas
o punktas			-
2 straipsnio 2 dalis			2 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio 3 dalis			2 straipsnio 4 dalis
2 straipsnio 4 dalis			2 straipsnio 5 dalis
2 straipsnio 5 dalis			2 straipsnio 6 dalis
			2 straipsnio 7 dalis
			2 straipsnio 8 dalis
4 straipsnis:	2 straipsnis:	2 straipsnis:	3 straipsnis:

1–3 punktai		1–3 punktai	1–3 punktai
4 punktas		4 punktas	4 punktas
5 punktas		5 punktas	5 punktas
6 punktas		-	-
-		-	6 ir 7 punktai
		6 punktas	8 punktas
7 punktas		7 punktas	9 punktas
		8 punktas	10 punktas
8–13 punktai		9–14 punktai	11–16 punktai
-		-	17 punktas
14 punktas		15 punktas	18 punktas
15 ir 16 punktai		17 ir 18 punktai	20 ir 21 punktai
17 punktas		16 punktas	19 punktas
18 ir 19 punktai		19 ir 20 punktai	22 ir 23 punktai
20 punktas		21 punktas	24 punktas
21 punktas		-	25 punktas
22 punktas		22 punktas	26 punktas
23 ir 24 punktai		-	27 ir 28 punktai
-		-	29 punktas
25 punktas		23 punktas	30 punktas
26–30 punktai		-	31–35 punktai
		24 punktas	36 punktas
31 punktas		-	37 punktas
32 punktas		25 punktas	38 punktas
33–36 punktai		-	39–42 punktai
37 punktas		26 punktas	43 punktas
		27 punktas	
38–40 punktai		28–30 punktai	44–46 punktai
41 ir 42 punktai		-	-
43 punktas		-	47 punktas
44 ir 45 punktai		31 ir 32 punktai	48 ir 49 punktai
46 punktas		33 punktas	-
47 punktas		-	
48 punktas			-
	1 punktas	39 punktas	55 punktas

	2 punktas	34 punktas	50 punktas
	3 punktas	-	-
	4 punktas	35 punktas	-
		36–38 punktai	52–54 punktai
			55 punktas
		3 straipsnio 1 ir 2 dalys	
5 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 3 dalis	
	3 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 5 dalis	
5 straipsnio 2 dalis		3 straipsnio 4 punktas	
5 straipsnio 3 dalis		36 straipsnio 4 dalis	
5 straipsnio 4 ir 5 dalys		-	
5 straipsnio 6 dalis		3 straipsnio 5 ir 6 dalys	
5 straipsnio 7 dalis		-	
6 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 3 dalis	4 straipsnio 1 dalis	
	3 straipsnio 4 dalis	20 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	
6 straipsnio 2 dalis		4 straipsnio 2 dalis	
6 straipsnio 3 dalis		4 straipsnio 3 dalis	
6 straipsnio 4 dalis		4 straipsnio 4 dalis	
7 straipsnis	4 straipsnis	5 straipsnis	
8 straipsnio 1 dalis	5 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 1 dalis	
8 straipsnio 2 dalis	5 straipsnio 6 dalis	6 straipsnio 2 dalis	
8 straipsnio 3 dalis	5 straipsnio 7 dalis	6 straipsnio 3 dalis	
9 straipsnio 1 dalis		7 straipsnio 1 dalis, 7 straipsnio 2 dalis	
9 straipsnio 2 dalis		7 straipsnio 3 dalis	
-		7 straipsnio 4 dalis	
9 straipsnio 3 dalis		7 straipsnio 5 dalis	
		8 straipsnio 1 dalis	
	5 straipsnio 2 dalis	8 straipsnio 2 dalis, 8 straipsnio 4 dalis	
	5 straipsnio 3 dalis	8 straipsnio 3 dalis	
	5 straipsnio 4 dalis	8 straipsnio 5 dalis	
	5 straipsnio 5 dalis	8 straipsnio 6 dalis	
10 straipsnio 1 dalis		9 straipsnio 1 dalis	
10 straipsnio 2 dalis		9 straipsnio 2 dalis	
	7 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 3 dalis	
	7 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 4 dalis	
	7 straipsnio 3 dalis		

	7 straipsnio 4 dalis		
11 straipsnio 1 dalis		13 straipsnio 1 dalis	
11 straipsnio 2 dalis		13 straipsnio 2 dalis	
11 straipsnio 3 dalis		13 straipsnio 3 dalis	
11 straipsnio 4 dalis		13 straipsnio 4 dalis	
11 straipsnio 5 dalis		13 straipsnio 5 dalis	
11 straipsnio 6 dalis		13 straipsnio 6 dalis	
11 straipsnio 7 dalis		13 straipsnio 7 dalis	
11 straipsnio 8 dalis		13 straipsnio 8 dalis	
11 straipsnio 9 dalis		13 straipsnio 9 dalis	
12 straipsnis		14 straipsnis	
13 straipsnio 1 dalis		16 straipsnio 1 dalis	
13 straipsnio 2 dalis		16 straipsnio 2 dalis	
13 straipsnio 3 dalis		16 straipsnio 3 dalis	
14 straipsnio 1 dalis		17 straipsnio 1 dalis	
14 straipsnio 2 dalis		17 straipsnio 2 dalis	
14 straipsnio 3 dalis		17 straipsnio 3 dalis	
14 straipsnio 4 dalis		17 straipsnio 4 dalis	
15 straipsnio 1 dalis		18 straipsnio 1 dalis	
15 straipsnio 2 dalis		18 straipsnio 2 dalis	
15 straipsnio 3 dalis		18 straipsnio 3 dalis	
15 straipsnio 4 dalis		18 straipsnio 4 punktas	
15 straipsnio 5 dalis		18 straipsnio 5 dalis	
		18 straipsnio 6 dalis	
16 straipsnis		15 straipsnis	
17 straipsnio 1 dalis		11 straipsnio 1 dalis	
17 straipsnio 2 dalis		11 straipsnio 2 dalis	
17 straipsnio 3 dalis		11 straipsnio 3 dalis	
17 straipsnio 4 dalis		11 straipsnio 4 dalis	
18 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 1 dalies a punktas	10 straipsnio 1 dalis	
a punktas	c punktas	a punktas	
b punktas		b punktas	
c punktas		c punktas	
18 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 4 dalis	10 straipsnio 2 dalis	
18 straipsnio 3 dalis	6 straipsnio 4 dalis	10 straipsnio 3 dalis	
18 straipsnio 4 dalis	6 straipsnio 1 dalies b punktas	10 straipsnio 4 dalis	
18 straipsnio 5 dalis	6 straipsnio 2 dalis 6 straipsnio 4 dalis	10 straipsnio 5 dalis	
	6 straipsnio 3 dalis	10 straipsnio 6 dalis	

18 straipsnio 6 dalis		10 straipsnio 7 dalis	
19 straipsnio 1 dalis		19 straipsnio 1 dalis	
19 straipsnio 2 dalis		19 straipsnio 2 dalis	
19 straipsnio 3 dalis		19 straipsnio 3 dalis	
19 straipsnio 4 dalis		19 straipsnio 4 dalis	
19 straipsnio 5 dalis		19 straipsnio 5 dalis	
19 straipsnio 6 dalis		22 straipsnio 1 dalis	
19 straipsnio 7 dalis		19 straipsnio 6 dalis, 21 straipsnio 2 dalis	
19 straipsnio 8 dalis		19 straipsnio 7 dalis, 22 straipsnio 2 dalis	
20 straipsnio 1 dalis		23 straipsnio 1 dalis	
20 straipsnio 2 dalis		23 straipsnio 2 dalis	
21 straipsnis		12 straipsnis	
22 straipsnio 1 dalis		24 straipsnio 1 dalis	
22 straipsnio 2 dalis		24 straipsnio 2 dalis	
22 straipsnio 3 dalis		24 straipsnio 3 dalis	
22 straipsnio 4 dalis		24 straipsnio 4 dalis	
22 straipsnio 5 dalis		24 straipsnio 5 dalis	
23 straipsnio 1 dalis		25 straipsnio 1 dalis	
a punktas		a punktas	
b punktas		b punktas	
c punktas		c punktas	
d punktas		-	
		25 straipsnio 2 dalis	
23 straipsnio 2 dalis		25 straipsnio 3 dalis	
23 straipsnio 3 dalis		25 straipsnio 4 dalis	
24 straipsnio 1 dalis		26 straipsnio 1 dalis	
24 straipsnio 2 dalis		26 straipsnio 2 dalis	
24 straipsnio 3 dalis		26 straipsnio 3 dalis	
25 straipsnio 1 dalis		27 straipsnio 1 dalis	
25 straipsnio 2 dalis		27 straipsnio 2 dalis	
26 straipsnio 1 dalis		28 straipsnio 1 dalis	
26 straipsnio 2 dalis		28 straipsnio 2 dalis	
27 straipsnio 1 dalis		29 straipsnio 1 dalis	
27 straipsnio 2 dalis		29 straipsnio 2 dalis	
28 straipsnio 1 dalis		30 straipsnio 1 dalis	
28 straipsnio 2 dalis		30 straipsnio 2 dalis	
28 straipsnio 3 dalis		30 straipsnio 3 dalis	

28 straipsnio 4 dalis		30 straipsnio 4 dalis	
28 straipsnio 5 dalis		30 straipsnio 5 dalis	
29 straipsnio 1 dalis		31 straipsnio 1 dalis	
29 straipsnio 2 dalis		31 straipsnio 2 dalis	
29 straipsnio 3 dalis		31 straipsnio 3 dalis	
29 straipsnio 4 dalis		31 straipsnio 4 dalis	
29 straipsnio 5 dalis		31 straipsnio 5 dalis	
29 straipsnio 6 dalis		-	
		31 straipsnio 6 dalis	
30 straipsnio 1 dalis		32 straipsnio 1 dalis	
30 straipsnio 2 dalis		32 straipsnio 2 dalis	
30 straipsnio 3 dalis		32 straipsnio 3 dalis	
30 straipsnio 4 dalis		32 straipsnio 4 dalis	
31 straipsnio 1 dalis		33 straipsnio 1 dalis	
31 straipsnio 2 dalis		33 straipsnio 2 dalis	
	8 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys		
32 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 1 dalis	34 straipsnio 1 dalis	
a punktas		a punktas	
	a punktas	b punktas	
b punktas	b punktas	c punktas	
32 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 2 dalis	34 straipsnio 2 dalis	
32 straipsnio 3 dalis	9 straipsnio 3 dalis	34 straipsnio 3 dalis	
32 straipsnio 4 dalis	9 straipsnio 4 dalis	34 straipsnio 4 dalis	
32 straipsnio 5 dalis	9 straipsnio 5 dalis, 9 straipsnio 6 dalis, 9 straipsnio 7 dalis	34 straipsnio 5 dalis	
32 straipsnio 6 dalis	9 straipsnio 8 dalis	34 straipsnio 6 dalis	
33 straipsnio 1 dalis		36 straipsnio 1 dalis	
33 straipsnio 2 dalis		36 straipsnio 2 dalis	47 straipsnio 2 dalis
34 straipsnis	9 straipsnio 9 dalis	35 straipsnis	
		37 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	
		38 straipsnio 1 ir 2 dalys	
	10 straipsnis	45 straipsnio 2 ir 4 dalys	
	11 straipsnio 1 dalis		30 straipsnio 1 dalis
	11 straipsnio 2 dalis		30 straipsnio 2 dalis
	11 straipsnio 3 dalis		30 straipsnio 3 dalis
	11 straipsnio 4 dalis		30 straipsnio 4 dalis
	11 straipsnio 5 dalis		30 straipsnio 5 dalis

	11 straipsnio 6 dalis		30 straipsnio 6 dalis
	11 straipsnio 7 dalis		30 straipsnio 7 dalis
	12 straipsnis		30 straipsnio 8 dalis
	13 straipsnis		IV antraštinės dalies 8 skyrius
35 straipsnio 1 dalis			31 straipsnio 1 dalis, 31 straipsnio 5 dalis
			31 straipsnio 2 dalis
35 straipsnio 2 dalis			31 straipsnio 3 dalis, 31 straipsnio 4 dalis, 31 straipsnio 6 dalis
			31 straipsnio 7 dalis
36 straipsnis			32 straipsnio 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 dalys
37 straipsnio 1 dalis		-	
37 straipsnio 2 dalis		39 straipsnio 1 dalis	
37 straipsnio 3 dalis		39 straipsnio 2 dalis	
37 straipsnio 4 dalis		39 straipsnio 3 dalis	
37 straipsnio 5 dalis		39 straipsnio 4 dalis	
38 straipsnio 1 dalis			4 straipsnio 1 dalis
38 straipsnio 2 dalis			4 straipsnio 2 dalis
38 straipsnio 3 dalis			-
39 straipsnis			-
			7 straipsnis
40 straipsnio 1 dalis			8 straipsnio 1 dalis
40 straipsnio 2 dalis			8 straipsnio 2 dalis
40 straipsnio 3 dalis			8 straipsnio 3 dalis
41 straipsnis			9 straipsnis
42 straipsnio 1 dalis			10 straipsnis
42 straipsnio 2 dalis			-
43 straipsnio 1 dalis			11 straipsnio 1 dalis
43 straipsnio 2 dalis			11 straipsnio 2 dalis
44 straipsnio 1 dalis			12 straipsnio 1 dalis
44 straipsnio 2 dalis			12 straipsnio 2 dalis
44 straipsnio 3 dalis			12 straipsnio 3 dalis
45 straipsnis			13 straipsnis
1 punktas			1 punktas
a punktas			a punktas
b punktas			b punktas
			c punktas
c punktas			d punktas

d punktas			e punktas
			f ir g punktai
2 punktas			2 punktas
a punktas			a punktas
b punktas			b punktas
45 straipsnio 3 dalis			13 straipsnio 3 dalis
46 straipsnis			14 straipsnis
47 straipsnis			15 straipsnis
48 straipsnis			16 straipsnis
49 straipsnis			17 straipsnis
50 straipsnis			18 straipsnis
51 straipsnio 1 dalis			19 straipsnio 1 dalis
51 straipsnio 2 dalis			19 straipsnio 2 dalis
51 straipsnio 3 dalis			19 straipsnio 3 dalis
52 straipsnis			20 straipsnis
1 punktas			a papunktis
a papunktis			i papunktis
b papunktis			ii papunktis
2 punktas			b punktas
a papunktis			i papunktis
b papunktis			ii papunktis
c papunktis			iii papunktis
d papunktis			iv papunktis
e papunktis			v papunktis
			vi papunktis
f papunktis			vii papunktis
g papunktis			viii papunktis
3 punktas			c punktas
a papunktis			i papunktis
			ii papunkčio 1, 2, 3, 4 įtraukos
b papunktis			iii papunktis
c papunktis			iv papunktis
			v papunktis
4 punktas			d punktas
a papunktis			i papunktis
b papunktis			ii papunktis
c papunktis			iii papunktis
d papunktis			iv papunktis

5 punktas			e punktas
a papunktis			i papunktis
b papunktis			ii papunktis
c papunktis			iii papunktis
d papunktis			iv papunktis
e papunktis			v papunktis, vi papunktis
f papunktis			vii papunktis
g papunktis			viii papunktis
6 punktas			f punktas
a papunktis			i papunktis
b papunktis			ii papunktis
c papunktis			iii papunktis
7 punktas			g punktas
a papunktis			i papunktis
b papunktis			ii papunktis
53 straipsnis			21 straipsnis
54 straipsnio 1 dalis			22 straipsnio 1 dalis
			22 straipsnio 2 dalis
54 straipsnio 2 dalis			22 straipsnio 3 dalis
54 straipsnio 3 dalis			22 straipsnio 4 dalis
55 straipsnio 1 dalis			23 straipsnio 1 dalis
55 straipsnio 2 dalis			23 straipsnio 2 dalis
55 straipsnio 3 dalis			23 straipsnio 3 dalis
55 straipsnio 4 dalis			23 straipsnio 4 dalis
55 straipsnio 5 dalis			23 straipsnio 5 dalis
55 straipsnio 6 dalis			23 straipsnio 6 dalis
56 straipsnis			24 straipsnis
57 straipsnio 1 dalis			25 straipsnio 1 dalis
57 straipsnio 2 dalis			25 straipsnio 2 dalis
57 straipsnio 3 dalis			25 straipsnio 3 dalis
58 straipsnio 1 dalis			26 straipsnio 1 dalis
58 straipsnio 2 dalis			26 straipsnio 2 dalis
58 straipsnio 3 dalis			26 straipsnio 3 dalis
59 straipsnio 1 dalis			5 straipsnio 1 dalis
59 straipsnio 2 dalis			5 straipsnio 2 dalis
60 straipsnio 1 dalis			6 straipsnio 1 dalis
60 straipsnio 2 dalis			6 straipsnio 2 dalis
60 straipsnio 3 dalis			6 straipsnio 3 dalis

61 straipsnio 1 dalis			27 straipsnio 1 dalis
61 straipsnio 2 dalis			27 straipsnio 2 dalis
61 straipsnio 3 dalis			27 straipsnio 3 dalis
61 straipsnio 4 dalis			-
62 straipsnio 1 dalis			28 straipsnio 1 dalis
62 straipsnio 2 dalis			28 straipsnio 2 dalis
62 straipsnio 3 dalis			28 straipsnio 5 dalis
62 straipsnio 4 dalis			28 straipsnio 3 dalis
62 straipsnio 5 dalis			28 straipsnio 4 dalis
63 straipsnio 1 dalis			29 straipsnio 1 dalis
63 straipsnio 2 dalis			-
63 straipsnio 3 dalis			29 straipsnio 2 dalis
			29 straipsnio 3 dalis
64 straipsnio 1 dalis			49 straipsnio 1 dalis
			49 straipsnio 2 dalis
64 straipsnio 2 dalis			49 straipsnio 3 dalis, 49 straipsnio 5 dalis
			49 straipsnio 4 dalis
64 straipsnio 3 dalis			49 straipsnio 7 dalis
64 straipsnio 4 punktas			49 straipsnio 6 dalis
65 straipsnio 1 dalis			-
65 straipsnio 2 dalis			-
65 straipsnio 3 dalis			-
65 straipsnio 4 dalis			-
65 straipsnio 5 dalis			-
65 straipsnio 6 dalis			-
66 straipsnio 1 dalis			33 straipsnio 1 dalis
66 straipsnio 2 dalis ir 66 straipsnio 4 dalis			40 straipsnis
66 straipsnio 3 dalis			46 straipsnio 2 dalis
66 straipsnio 5 dalis			34 straipsnio 1 dalis, 34 straipsnio 2 dalis
67 straipsnio 1 dalis			33 straipsnio 2 dalis
67 straipsnio 2 dalis			47 straipsnio 1 dalis
67 straipsnio 3 dalis			41 straipsnio 1 dalis
67 straipsnio 4 dalis			34 straipsnio 1 dalis, 34 straipsnio 2 dalis
			35–39 straipsniai
68 straipsnio 1 dalis			51 straipsnio 1 dalis
68 straipsnio 2 dalis			51 straipsnio 2 dalis

68 straipsnio 3 dalis			51 straipsnio 3 dalis
68 straipsnio 4 dalis			51 straipsnio 4 dalis
68 straipsnio 5 dalis			42 straipsnio 1 dalis
68 straipsnio 6 dalis			42 straipsnio 2 dalis
			43 straipsnio 1, 2, 3, 4 dalys
			44 straipsnio 1 ir 2 dalys
			45 straipsnio 1 ir 2 dalys
			46 straipsnio 1 dalis
			47 straipsnio 2 dalis
			48 straipsnio 1, 2, 3, 4 ir 5 dalys
			50 straipsnio 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 dalys
69 straipsnio 1 dalis, 69 straipsnio 2 dalis			52 straipsnis
70 straipsnio 1 dalis			53 straipsnio 1 dalis
70 straipsnio 2 dalis			53 straipsnio 2 dalis
71 straipsnio 1 dalis			54 straipsnio 1 dalis
71 straipsnio 2 dalis			54 straipsnio 2 dalis
72 straipsnio 1 dalis			55 straipsnio 1 dalis
72 straipsnio 2 dalis			55 straipsnio 2 dalis
73 straipsnio 1 dalis			56 straipsnio 1 dalis, 56 straipsnio 3 dalis
			56 straipsnio 2 dalis
73 straipsnio 2 dalis			56 straipsnio 4 dalis
73 straipsnio 3 dalis			56 straipsnio 5 dalis
			57 straipsnio 1, 2, 3, 4, 5 ir 6 dalys
			58 straipsnis
			59 straipsnio 1, 2, 3, 4 ir 5 dalys
74 straipsnio 1 dalis			60 straipsnio 1 dalis
74 straipsnio 2 dalis			60 straipsnio 2 dalis
			60 straipsnio 3 dalis
74 straipsnio 3 dalis			60 straipsnio 4 dalis
75 straipsnio 1 dalis			61 straipsnio 1 dalis
			61 straipsnio 2 dalis
75 straipsnio 2 dalis			61 straipsnio 3 dalis
			61 straipsnio 4 dalis
76 straipsnio 1 dalis			62 straipsnio 1 dalis

76 straipsnio 2 dalis			62 straipsnio 2 dalis
76 straipsnio 3 dalis			62 straipsnio 3 dalis
76 straipsnio 4 dalis			62 straipsnio 4 dalis
77 straipsnio 1 dalis			63 straipsnio 1 dalis
77 straipsnio 2 dalis			63 straipsnio 2 dalis
78 straipsnio 1 dalis			64 straipsnio 1 dalis
78 straipsnio 2 dalis			64 straipsnio 2 dalis
			66 straipsnio 3 dalis
79 straipsnio 1 dalis			65 straipsnio 1 dalis
79 straipsnio 2 dalis			65 straipsnio 2 dalis
79 straipsnio 3 dalis			65 straipsnio 3 dalis
80 straipsnio 1 dalis			66 straipsnio 1 dalis
80 straipsnio 2 dalis			66 straipsnio 2 dalis
80 straipsnio 3 dalis			66 straipsnio 3 dalis
80 straipsnio 4 dalis			66 straipsnio 4 dalis
80 straipsnio 5 dalis			66 straipsnio 5 dalis
81 straipsnio 1 dalis			67 straipsnio 1 dalis
81 straipsnio 2 dalis			67 straipsnio 2 dalis
81 straipsnio 3 dalis			67 straipsnio 3 dalis
82 straipsnio 1 dalis			68 straipsnio 1 dalis
82 straipsnio 2 dalis			68 straipsnio 2 dalis
83 straipsnio 1 dalis			69 straipsnio 1 dalis
83 straipsnio 2 dalis			69 straipsnio 2 dalis
83 straipsnio 3 dalis			69 straipsnio 3 dalis
84 straipsnis			70 straipsnis
85 straipsnis			71 straipsnis
86 straipsnis			72 straipsnis
87 straipsnio 1 dalis			73 straipsnio 1 dalis
87 straipsnio 2 dalis			73 straipsnio 2 dalis
87 straipsnio 3 dalis			73 straipsnio 3 dalis
88 straipsnio 1 dalis			74 straipsnio 1 dalis
88 straipsnio 2 dalis			74 straipsnio 2 dalis
88 straipsnio 3 dalis			74 straipsnio 3 dalis
88 straipsnio 4 dalis			74 straipsnio 4 dalis
88 straipsnio 5 dalis			74 straipsnio 5 dalis
			74 straipsnio 6 dalis
89 straipsnio 1 dalis			75 straipsnio 1 dalis
89 straipsnio 2 dalis			75 straipsnio 2 dalis

89 straipsnio 3 dalis			75 straipsnio 3 dalis
90 straipsnio 1 dalis			76 straipsnio 1 dalis
90 straipsnio 2 dalis			76 straipsnio 2 dalis
91 straipsnis			77 straipsnis
92 straipsnio 1 dalis			78 straipsnio 1 dalis
92 straipsnio 2 dalis			78 straipsnio 2 dalis
93 straipsnis			79 straipsnis
94 straipsnis			80 straipsnis
95 straipsnio 1 dalis			81 straipsnio 1 dalis
95 straipsnio 2 dalis			-
95 straipsnio 3 dalis			-
95 straipsnio 4 dalis			-
95 straipsnio 5 dalis			81 straipsnio 2 dalis
96 straipsnio 1 dalis			-
96 straipsnio 2 dalis			-
96 straipsnio 3 dalis			-
96 straipsnio 4 dalis			-
96 straipsnio 5 dalis			-
96 straipsnio 6 dalis			82 straipsnis
			83 straipsnio 1, 2, 3, 4, 5 ir 6 dalys
			84 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
97 straipsnio 1 dalis			85 straipsnio 1 dalis
			85 straipsnio 2–7 dalys
97 straipsnio 2 dalis			85 straipsnio 8 dalis, 85 straipsnio 9 dalis
97 straipsnio 3 dalis			85 straipsnio 10 dalis
97 straipsnio 4 dalis			86 straipsnio 1 dalis
97 straipsnio 5 dalis			86 straipsnio 2 dalis
			86 straipsnio 3 ir 4 dalys
			87 straipsnis
			88 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
98 straipsnio 1 dalis			89 straipsnio 1 dalis
a punktas			a punktas
b punktas			b punktas
c punktas			c punktas
			d punktas
d punktas			e punktas
			f punktas

			g punktas
98 straipsnio 2 ir 4 dalys			89 straipsnio 2 dalis
98 straipsnio 3 dalis			85 straipsnio 11 dalis
98 straipsnio 5 dalis			89 straipsnio 3 dalis
99 straipsnio 1 dalis			90 straipsnio 1 dalis
99 straipsnio 2 dalis			90 straipsnio 2 dalis
100 straipsnio 1 dalis			91 straipsnio 2 dalis
100 straipsnio 2 dalis			91 straipsnio 3 dalis
100 straipsnio 3 dalis			91 straipsnio 1 dalis
100 straipsnio 4 ir 5 dalys			
			91 straipsnio 4 ir 5 dalys
100 straipsnio 6 dalis			91 straipsnio 6 dalis
			92 straipsnis
			93 straipsnio 1, 2, 3, 4 dalys
101 straipsnio 1 dalis			94 straipsnio 1 dalis
101 straipsnio 2 dalis			94 straipsnio 2 dalis
101 straipsnio 3 dalis			94 straipsnio 3 dalis
101 straipsnio 4 dalis			94 straipsnio 4 dalis
102 straipsnio 1 dalis			95 straipsnio 1 dalis
102 straipsnio 2 dalis			95 straipsnio 2 dalis
103 straipsnio 1 dalis			96 straipsnio 1 dalis
			96 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys
103 straipsnio 2 dalis			101 straipsnio 1, 2, 3, 4 dalys
			97 straipsnio 1, 2, 3, 4 dalys
			98 straipsnio 1 ir 2 dalys
			99 straipsnio 1 ir 2 dalys
			100 straipsnio 1 ir 2 dalys
			102–104 straipsniai
104 straipsnis		40 straipsnis	105 straipsnis
105 straipsnio 1 dalis		41 straipsnio 1 dalis	106 straipsnio 1 dalis
105 straipsnio 2 dalis		41 straipsnio 2 dalis	106 straipsnio 2 dalis
105 straipsnio 3 dalis		41 straipsnio 3 dalis	106 straipsnio 3 dalis
			106 straipsnio 4 dalis
105 straipsnio 4 dalis		41 straipsnio 4 dalis	106 straipsnio 5 dalis
105 straipsnio 5 dalis		41 straipsnio 5 dalis	106 straipsnio 6 dalis
106 straipsnis			-

	14 straipsnio 1 ir 2 dalys		
	15 straipsnio 1 ir 2 dalys		
107 straipsnio 1 dalis	16 straipsnio 1 dalis	42 straipsnio 1 dalis	
107 straipsnio 2 dalis		42 straipsnio 2 dalis	
107 straipsnio 3 dalis	16 straipsnio 2 dalis	42 straipsnio 3 dalis	
			107 straipsnis
108 straipsnis	17 straipsnis	43 straipsnis	108 straipsnis
109 straipsnio 1 dalis		44 straipsnio 1 dalis	
109 straipsnio 2 dalis		44 straipsnio 2 dalis	
109 straipsnio 3 dalis		44 straipsnio 3 dalis	
109 straipsnio 4 dalis		44 straipsnio 4 dalis	
109 straipsnio 5 dalis		-	
	18 straipsnio 1 dalis	45 straipsnio 1 dalis, 45 straipsnio 2 dalis	
	18 straipsnio 2 dalis	45 straipsnio 3 dalis	
	18 straipsnio 3 dalis	45 straipsnio 4 dalis	
	18 straipsnio 4 dalis	-	
114 straipsnis	21 straipsnis	48 straipsnis	
115 straipsnio 1 dalis	22 straipsnio 1 dalis	49 straipsnio 1 dalis	
115 straipsnio 2 dalis		49 straipsnio 2 dalis	
115 straipsnio 3 dalis	22 straipsnio 2 dalis	49 straipsnio 3 dalis	
115 straipsnio 4 dalis		-	
115 straipsnio 5 dalis		-	
115 straipsnio 6 dalis		-	
116 straipsnis	23 straipsnis	50 straipsnis	112 straipsnis
117 straipsnis	24 straipsnis	51 straipsnis	-
I priedas		I priedas	I priedas
		II priedas	II priedas
II priedas		III priedas	III priedas